СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 10 БЕРЕЗНЯ 2000 ЧИСЛО 10 VOL. CVII FRIDAY, MARCH 10, 2000 No. 10

Засідання Комісії „Україна–НАТО" в Києві – ознака стратегічної важливости України

КИЇВ. – Стан та перспективи поглиблення співробітництва між Україною та НАТО в рамках особливого партнерства між сторонами, а також у контексті інтеґраційних процесів в Европі були обговорені під час 16-го засідання комісії "Україна-НАТО" у Києві 1 березня. В її роботі взяли участь 19 послів країн-членів альянсу плюс міністер закордонних справ України Борис Тарасюк. Генеральний секретар Північно-Атлантичного альянсу Джордж Робертсон та міністер закордонних справ

(Закінчення на стор. 5)

Один з моментів засідання комісії „НАТО-Україна" в Києві в середу, 1 березня 2000 р., – першої в історії існування альянсу зустрічі на території країни-партнера.

Фото УНІАН

Львівщина вшановує пам'ять Романа Шухевича

ЛЬВІВ. – Пам'ять відважного борця за свободу і незалежність України, головного командира УПА, генерал-хорунжого Романа Шухевича урочисто відзначають на Львівщині. У низці заходів – народні збори в приміщенні Українського драматичного театру імени М.Заньковецької, мітинґ у селі Білогорщі поблизу Львова, де п'ятдесят років тому загинув герой. В неділю, 5 березня, відбулися урочисті заходи: відкриття памятної дошки у Львові, мітинґ-реквієм у с. Білогорщі, похід вулицями міста, в якому участь взяли близько 1000 осіб, в т.ч. ветерани.

– Через вшанування сумних і разом з тим світлих дат в історії боротьби українського народу за свою незалежність ми прагнемо консолідувати суспільство, – зазначив член оргкомітету Ізяслав Кокодиняк. – На прикладі національних героїв, які є символами нескорености, самопожертви за велику ідею, формуємо світогляд нинішнього покоління. Коли національна свідомість стане нормою життя кожного українця, наша держава займе гідне місце в европейському домі.

На фото зліва: син героя – Юрій Шухевич (у центрі) виступає на мітинґу в селі Білогорщі біля Львова, де 50 років тому загинув його батько.

(УНІАН)

Березень – Шевченківські дні

(9 березня 1814 - 10 березня 1861)

...І світить свіча

...І заходять у вічність блукальці
ви хто щедро платив на відомий мотив
дань усім одноденкам
а на кручу зіниці камінні котив
не кляніться Шевченком
хоч насунули смушком собі на чоло
правдолюбіє кволе –
там де триста як скло товариства лягло
не було вас ніколи
під воротами звідки нема вороття
попіл гримав у груди –
п'ястуком каяття обчухрали життя
вас і завтра не буде
ані вдень ні вночі піднебесні ключі
не дістать окоренком –
недарма шукачів що ішли при свічі
ви лякали Шевченком
та не клятви кликуш і не платний кунтуш
у Шевченковім спадку –
а кошуля катуш а незгашених душ
піднебесна загадка
і хоча шукача водномить від ключа
ви плечем одітрете
але світить йому молоденька свіча
та що з „Автопортрета"

Ігор Римарук

В наступному числі „Свободи"

Гірська оселя „Верховина" має бути продана. Українсько-американська культурна фундація прагне зберегти її для української спільноти. Інтерв'ю членів Ради директорів фундації – в наступному числі „Свободи".

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Раптово помер свідок загибелі Вячеслава Чорновола

ЛУЦЬК.– Раптово від розриву серця помер свідок загибелі Вячеслава Чорновола – 42-річний Іван Шолом, механізатор з волинського села Кам'януха, котрий разом з напарником був у кабіні вантажівки, в яку врізалося авто лідера Народного Руху України. Свідок автокатастрофи помер в реанімаційному відділенні Маневицької районній лікарні. Іван Шолом раніше на серце не скаржився. Серцевий напад стався раптово. Протягом трьох днів перебування в лікарні п'ять разів зупинялося його серце.

Зустріч Володимира Горбуліна з міністром закордонних справ Польщі

КИЇВ.– 2 березня відбулася зустріч радника Президента України Володимира Горбуліна з міністром закордонних справ Польщі Броніславом Геремеком, який перебуває в Україні з робочим візитом. Під час зустрічі були обговорені питання стратегічного партнерства між Україною та Республікою Польща, спорудження нафтопроводу "Одеса-Броди-Ґданськ", розвитку двосторонніх взаємин як у політичному, так і економічному вимірах, пошуку нових форм співробітництва, перспективи створення загальноевропейської структури безпеки.

Україна приєднається до зони дії евровалюти через 10 років

КИЇВ.– Як сказав Нобелівський лавреат у галузі економіки Роберт Манделла на лекції в Києво-Могилянській академії на тему "Запровадження евро та вплив на монетарні системи країн Східної Европи", через десять років у зоні дії єдиної европейської валюти – евро перебуватимуть щонайменше 28 країн. Пізніше до них приєднаються всі країни Східної Европи, а також Україна, азіятські країни Південного Середземномор'я, Африки. Таким чином, зону буде розширено до 60 країн. Цьому процесові сприяє інтеграція країн пострадянського простору та інших держав, що розвиваються, в Европейський Союз як структуру, здатну протистояти кризі на світовому товарному і фінансовому ринках.

Минуло 50 років з часу масового вивезення галичан

ТЕРНОПІЛЬ.– Перегук церковних дзвонів нагадав 2 березня мешканцям Тернопільщини про сумну дату. В цей день 1950 року розпочалося масове вивезення галицьких сімей у Сибір та на Далекий Схід. Як свідчать архівні документи, в результаті масових репресій з Тернопільської области без суду й слідства було вивезено в райони Сибіру і Далекого Сходу понад тридцять дві тисячі членів сімей так званих "ворогів народу". У тайзі від голоду і холоду померло десять з половиною тисяч краян. Сьогоднішні відправи та пам'ятні Молебні у храмах Тернопілля ще раз привернули увагу громадськости до трагічної сторінки у нашій історії .

Хто вступить до НАТО – Україна чи країни Балтії?

КИЇВ. – Експерти Стретфордського аналітичного центру (США, Stratford) аналізують консультативну зустріч керівників альянсу, що відбулася цього тижня. На думку згаданого центру, шанси Латвії, Литви і Естонії на вступ до НАТО набагато кращі, ніж шанси України, тому що: у всіх трьох республіках Балтії проживає лише 8 млн. жителів (проти 51 мільйона в Україні), що робить будь-яку західню допомогу цим країнам значно простішою й ефективнішою; економіка країн Балтії вже давно і міцно пов'язана із сусідами у Скандинавії, тоді як Україна постійно потребує газу і нафти з Росії і пов'язана з Москвою багатомільярдним боргом; на втрату завжди досить ворожих Латвії, Литви і Естонії Росія, безперечно, відреагує набагато стриманіше, ніж на введення військ альянсу на територію України.

10 тисяч долярів – найкращому журналістові

Фонд "Український вимір" заснував щорічну нагороду в галузі журналістики у 10 тисяч долярів. Переможець визначатиметься серед українських журналістів шляхом опитування провідних засобів масової інформації за трьома критеріями: високий професіоналізм, об'єктивність та суспільна значимість газетних, журнальних публікацій або телерадіопередач. Нагорода присуджуватиметься за підсумками року. За 1999 рік її буде вручено в квітні. Завдання Фонду "Український вимір", за словами його голови, – вивчення перспектив українського суспільства та процесів формування національної еліти, сприяння впровадженню нових прогресивних ідей в український соціюм.

(ДІНАУ)

ТІЛЬКИ ФАКТ

Верховна Рада України прийняла на сьогоднішньому пленарному засіданні постанову провести 14 березня 2000 року День уряду.

◆

Парламент більшістю голосів задовільнив прохання Івана Драча, Євгена Марчука, Івана Зайця та Юлії Тимошенко про складання депутатських повноважень, оскільки вони займають керівні посади в органах виконавчої влади.

◆

Відділ оборонного співробітництва Посольства США в Україні виділив 185 тисяч долярів на ремонт дитячого туберкульозного санаторію для сиріт "Ластівка" у місті Одесі.

◆

У Києві пройшла конференція щодо плянування українсько-американського військового співробітництва на 2000-2001 роки.

◆

Уряд Великобританії виділив півмільйона долярів для здійснення в Україні проєкту реформування служби зайнятости населення. Цей проєкт орієнтований на Харків та Львів.

◆

У військах Протиповітряної оборони України служить більш як 10 тисяч жінок, з них 30 – офіцери.

◆

Тарифи на перевезення пасажирів, багажу і вантажів залізничним транспортом в Україні з 10 березня зростуть на 22 відсотки.

◆

Миколаївський вітрильник "Наталія" завершив трансатлантичний перехід, пройшовши 13 тисяч миль за 222 дні.

◆

46-шестирічний Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко вранці 7 березня став дідом. Онучку названо Яринкою. Вона лише на рік молодша за доньку прем'єра від другого шлюбу Софійку і на 14 років – від сина Андрія.

◆

За несплату 1-2 річної заборгованости за спожите тепло 4 березня відімкнуто від міської тепломережі 16 вищих навчальних закладів та 200 житлових будинків Одеси.

◆

За минулий тиждень органами податкової міліції порушено 443 кримінальні справи за злочинами у сфері оподаткування.

КУРС ВАЛЮТ НБУ на 8 березня

1 доляр США	–	5.50 гр.
1 евро	–	5.28 гр.
1 німецька марка	–	2.70 гр.

Богдан Хмельницький (Олексій Петренко)

"Чорна Рада" виходить на телеекрани

У червні 1663 року в Україні відбулася подія, що увійшла до історії під назвою "Чорна рада". Результатом її стала криза української державности. Їй судилося відіграти в загальному історичному маштабі, можливо, й незначну, та настільки яскраву для України XVII—XVIII століття ролю, що вона, безумовно, заслуговує на особливу увагу.

Й ось тепер закінчився монтаж нового українського 9-серійного телевізійного фільму "Чорна рада", знятого за першим українським історичним романом Пантелеймона Куліша "Чорна рада – хроніки 1667 року", виданого вперше в 1857 році і забороненого в 30-их роках, в часи культу Сталіна. Фільм присвячений смутним часам в історії України, що настали після смерти гетьмана Богдана Хмельницького та перебрання влади Іваном Брюховецьким, ролю якого у фільмі виконує міністер культури України Богдан Ступка. Серіял, спершу задуманий як 5-серійний, знімався протягом трьох років на кіностудії ім. Олександра Довженка в Києві і виходить на телеекрани України в березні цього року.

В цей самий час в кінотеатрах відбудеться прем'єра 3-годинної кіноверсії. Окрім Ступки, в серіялі знялися відомий російський актор Олексій Петренко (у ролі Богдана Хмельницького), Валерій Шевченко, Віктор Степанов, Богдан Бенюк, Руслана Писанка та інші.

Актори фільму у перерві між зйомками (справа – Богдан Ступка)

Сцена з фільму "Чорна Рада"

ТЕМА ТИЖНЯ

Навчившись демократії, вертатися додому

Понад десять тисяч молодих українців побували за останні сім років у Сполучених Штатах Америки за різноманітними освітніми програмами. У цьому році кількість українців, що поїде до США за обмінними та стажувальними програмами, зросте більш ніж удвічі.

Про нову ініціятиву «Наступне покоління України», яка передбачає такі поїздки, докладно розповіли українським журналістам під час цифрової відеоконференції (один із найновітніших засобів зв'язку) прямо з Вашінгтону координатор з питань допомоги новим незалежним державам колишнього Радянського Союзу Вільям Тейлор та представник Ради національної безпеки США Джон Тедстром.

Звісно, одне з перших запитань, що мало не найбільше цікавило журналістів: чи не занадто американці стараються прищеплювати в Україні демократію через такі багатообіцяючі, проте не достатньо апробовані ініціятиви? Згідно зі словами В. Тейлора, обмінні програми якраз сприяють тому, що українські учні й студенти, повернувшись з Америки, потім можуть зробити «значний вклад у розвиток демократії і економічних реформ».

На слушне запитання журналістів, чи не спонукатимуть подібні ініціятиви до такого явища, як „відплив умів", посол Тейлор повідомив, що більшість українців (95 відсотків) повертається на батьківщину. Ті ж п'ять відсотків, що воліють залишитися в США, все одно думками линуть в Україну, «лишаються ж тільки для того, аби довчитися і згодом повернутися додому, де вони матимуть більше можливостей».

На підтвердження слів посла виступили і присутні на відеоконференції з українського боку студенти, які мали можливість раніше відвідати США. Юрій Чопко їздив до Америки в 1994 році за програмою імени сенатора Маскі. Тепер він обіймає посаду старшого юрисконсульта в «другому в Україні банку за сумою прибутку і в першому — за капіталом».

У Сполучених Штатах, підтвердив Юрій слова В. Тейлора про більші можливості в Україні, «я в своєму віці не мав би жодних шансів стати старшим юридичним консультантом із таким обсягом повноважень і можливостей у подібному банку».

На запитання кореспондента «Дня», чи виправдала Україна ту довіру і кошти, які витратила Америка на різні програми в минулі роки, В. Тейлор відповів, що «було б неправильно приховувати, що деякі труднощі існують». Проте він переконаний, що спільними зусиллями їх вдасться подолати: «Результати роботи стануть кращими тоді, коли ми працюватимемо разом».

Зі свого боку Вашінґтон робить усе можливе — на наступний рік бюджетом Америки передбачено забезпечення України технічною допомогою, різного роду програмами на загальну суму 179 млн. дол. (це найбільше асиґнування чужоземних держав Америкою на наступний рік після Ізраїля та Єгипту).

Сергій Солодкий,
„День"

Похорон Патріярха Димитрія

Як повідомляла "Свобода" у попередньому числі, в п'ятницю, 25 лютого у віці 85 років помер Патріярх Української Автокефальної Православної Церкви Димитрій (отець В. Ярема). Прощальна відправа над тілом Патріярха відбулася у Львові у вівторок, 29 лютого, в церкві Петра і Павла, з якою пов'язані останні роки життя Патріарха. На подвір'ї цієї церкви і поховано тіло Патріярха.

Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Вирішальний передвиборний вівторок

ПАРСИППАНІ, Нью Джерзі. – Вівторок, 7 березня, став у великій мірі вирішальним у передвиборній долі тих кандидатів, які не зуміють здобути потрібних голосів. Змагання за передвиборні голоси обох демократичних кандидатів на пост Президента США – віце-президента Ала Ґора і колишнього сенатора з Нью-Джерзі Билла Бредлі проходили у 16 штатах країни, включно з Каліфорнією, Нью-Йорком, Огайо, Джорджією і більшістю штатів Нової Англії. Кандидати-республіканці на згаданий пост – це губернатор Тексасу Джордж Буш і Сенатор Джон МекКейн, які також змагалися за голоси в 13 із раніше зазначених штатів, за винятком Гаваїв, Айдаго і Північної Дакоти. Після цілорічних знаменних політичних борсань переможцями обидвох партій вийшли від початку сподівані кандидати – Ал Ґор від демократів і Джордж Буш мол. – від республіканців. Незважаючи на те, що республіканець Джон МекКейн здобув перемогу у Коннектикаті, Массачуссетсі, Вермонті та Ровд-Айленді, його суперник був переможцем у всіх інших штатах. Демократ Билл Бредлі не переміг ні в одному штаті. Аналітики твердять, що в кінці змагань, у вівторок, Ал Ґор вийшов сильнішим кандидатом, ніж коли починав, а Дж. Буш мол. навпаки – слабшим. Тепер змагання за президентське крісло в основному відбуватимуться між ними обома, хібащо Джон МекКейн і Б. Бредлі вирішать залишитись.

Прем'єр Британії відвідає Росію

ЛОНДОН. – У п'ятницю,10 березня, британський прем'єр-міністер Тоні Блейр буде першим західнім лідером, який відвідає Росію в часі, коли її керівництво є в руках Володимира Путіна, виконуючого обов'язки Президента Російської Федерації. Речник Т. Блейра сказав, що порядок денний відвідин включатиме розмови про військові дії Росії у Чечні. „Ніхто не буде вдавати, що нам подобається те, що там діється", – сказав він, додавши, що прем'єр-міністер буде переконувати, „що ці проблеми не можна розв'язати силою, без політичного процесу".

Передвиборчі залицяння В. Путіна

Відомий американський щоденник „Нью-Йорк Таймс" у газеті з понеділка, 6 березня, подав цікаву вістку свого кореспондента Патрика Тайлера, про перше кремлівське інтерв'ю Володимира Путіна, виконуючого обов'язки Президента Росії, інформаційній мережі Заходу.

У своєму інтерв'ю для Заходу В. Путін твердить, що Росія мусить бути „ сильною і могутньою державою", котра відкидає протистояння політики холодної війни, не хоче бути ізольованою від Заходу і навпаки – шукає„ глибшого об'єднання" з Організацією Північно-Атлантійського Договору (НАТО) включно з вступом до нього, але тільки тоді, коли Росія „буде визнана рівноправним партнером".

Інтерв'ю в Кремлі у четвер, 2 березня, з В. Путіном перевів сер Дейвид Фрост з Британської радіомовної корпорації (Бі-Бі-Сі), котре було передано у неділю, 5 березня, й було також підхоплене мережею Росії.

Хоч можливості того, що Росія в скорому часі стане членом НАТО є малими, однак вислови В. Путіна були цілком орієнтовані на західнього слухача, особливо ті, якими російський лідер підкреслює бажання творити міцніші стосунки зі Заходом, без чого Росія не відбудує своєї економіки. Ці фрази виразно виказують теперішні наміри Москви злагіднити існуюче напруження, у звязку з розширенням НАТО на Схід і подіями в Югославії.

„ Спроби виключити нас з процесу НАТО є тим, що спричиняє опозицію і тривогу з нашої сторони сказав В. Путін – але це не означає, що ми себе виключимо і відокремимо від решти світу." Крім того, теперішній керівник Росії обороняв воєнну кампанію в Чечні, порівнюючи чеченських повстанців до „нацистських злочинців". А реагуючи на звідомлення про порушення людських прав російським військом у Чечні, він заявив „ Якщо є факти і докази жорстокостей і злочинів проти мирного населення Чечні, то це є проти головних засад, поставлених собі керівництвом Росії, а також і проти моєї власної мети". Такі випадки „ будуть докладно перевірені". Тут він дещо завчасу похвалився, що російські війська знищили „організований спротив у Чечні". Два дні пізніше на відділ російського війська здійснено напад поблизу чеченської столиці Ґрозний, де загинуло 20 осіб, а 29 було поранено.

Хоч В. Путін веде перед в громадських опитах щодо президентських виборів 26 березня, він каже: „Я не схильний вірити, що маю запевнену перемогу, що перемога є в моїх руках і передвиборчій кампанії кінець". Тепер він випереджує свого суперника Геннадія Зюганова, провідника Комуністичної Партії, на 40 відсотків.

Після передання інтерв'ю мережею Бі-Бі-Сі, Г. Зюганов скритикував заяви В. Путіна стосовно НАТО, називаючи їх „ наївними і непростимими для політика його якости". Крім того, керівник комуністів сказав: „ Наші батьки і діди не визволяли Европу від фашизму для військових союзників НАТО, котрі роблять семимилеві кроки наступу на схід, щоб бути загрозою для державної безпеки Росії".

Продовжуючи інтерв'ю, В. Путін також підкреслив його бажання відбудувати Росію як „сильну, потужну державу, котра не має нічого спільного з агресією". Додаючи „ якщо ми знову і знову будемо повертатися до термінології холодної війни то ми ніколи не позбудемося настанови та проблем, з якими людство боролося тільки 15 - 20 років тому".

На запит, чи він бачить НАТО як суперника чи ворога, В. Путін сказав: „ Мені важко уявити собі НАТО як ворога, на мою думку, навіть таке запитання не робить нічого доброго Росії ані світові. Саме запитання може завдати багато шкоди". Він переконував, що розширення НАТО, включаючи Польщу, Мадярщину і Чехію, до цієї військової співдружности не повинно проводитись без розгляду стратегічних зацікавлень Росії, хоч ніяк не

(Закінчення на стор. 6)

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний; Реклама — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

Він і тільки він

Якби сьогодні була змога вернутися до текстів усіх доповідей, виголошених у березневі Шевченківські дні протягом драматичного українського XX сторіччя, або принаймні до всього, що сказала про Поета наша політична еміграція і закордонне українство, якби переглянути підряд усі популярні статті і поважні наукові розвідки про нього, усі книжки, усі вірші, усі висловлювання про Тараса Шевченка – то чи склалося б це все разом в одну і вичерпну відповідь щодо цього вийняткового явища? Чи можна було б з гір шевченкознавчої літератури і морів слів виснувати остаточну формулу, після якої дальше вивчення життя і творчости Кобзаря України було б просто зайвим? А якщо не все ще промовлено, то чи буде таке колись – останнє слово про нього?

Ні, такого не буде ніколи. Тут ось звичайний людський талант, дар до чого-небудь залишається незбагненною загадкою, а що вже говорити про генія, тим більше такого, котрий перебуває у тісному духовно-містичному зв'язку зі своїм народом. Генії теж різняться між собою своїми місіями, однак коли місією є виведення народу з нетрів історії на вселюдську дорогу, то такий геній – поза раціональним вивченням, бо його слово має подвійне значення і подвійну силу – земну і неземну, подвійний вплив – його власної особистости і також вплив тих сил, котрі відають відрядженнями геніїв на нашу прекрасну і нашу нещасну землю.

Але якщо вже заповзятися і таки знайти заповітне слово, яке б найповнішою мірою віддзеркалювало сенс Шевченкової з'яви в Україні, то цим словом буде ВОЛЯ. Скільки волю цінитимуть українці, стільки вони вертатимуться, ні, точніше – підніматимуться до Шевченка, до розуміння сенсу його приходу і його місії. І не тільки українці. Воля – це універсальна людська самоцінність – і в цьому аспекті наш національний геній належить кожному народові, який обирає шлях волі.

Не в меншій мірі, ніж нам, належить наш Кобзар маленькому, але гордому і незламному чеченському народові, який вже півтора століття складає життя найкращих своїх синів і дочок на олтар свободи і незалежности. „Борітеся – поборете, вам Бог помагає!" – ці рядки нашого найбільшого свободолюбця звернені саме до чеченців, і ці рядки читав в оригіналі і вивчив напам'ять імам Шаміль, легендарний вождь чечено-дагестанських горян, коли після поранення й полону жив декілька місяців у Києві. Ці рядки – й усю творчість Шевченка – добре знав, кажучи словами Дмитра Павличка, „гордий чеченець" нашого часу Джохар Дудаєв, керівник національно-визвольної боротьби народів Кавказу, підступно вбитий Москвою. За два роки військової служби в Полтаві генерал Дудаєв навчився бездоганної української мови і вимови – любив українську пісню, але палко, як син батька, любив Тараса Шевченка.

Ні, не всі ще слова ми сказали про найбільшого українця, і ніколи не скажемо, бо і його місія стоїть над усіма словами, і наш сердечний пієтет до нього – невимовний. Зрештою, не в словах річ, і не в „об'єктивному" збаганні того вогню, яким були його життя і його поезія. Річ – у нас самих, у збаганні самих себе і тієї вкладеної в нас Богом людської сутности, яка пов'язана зі свободою, з належним цінуванням свободи, з готовністю краще вмерти вільними, ніж жити рабами.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про нашу надію

Чи не говоримо ми завжди, ще й сильно це підкреслюючи, що нашою надією є наші діти? І ця надія живе не тільки у нас, в нашому народі, але у всіх, де б ми не оглянулися, і це сподівання завжди було та буде, як довго людство живе нормальним, правильним життям.

Однак в останніх часах ця наша надія поволі пригасає і якось дивно змінюється в довколишньому світі. Що сталося із сьогоднішніми дітьми, що нам часом важко зрозуміти, якими категоріями та якою мораллю будуть вони провадити цей світ, як дійдуть до керми? І що тут завинило?

Ось минулого тижня, коли, здається, ціла Америка була занепокоєна бездумним застреленням шестилітньої дівчинки руками її товариша-однолітка, питання, що діється із дітворою та молоддю в США стояло на устах усіх. „Америко! Куди ти ідеш?" – кликав голос по радіо, і це був голос тисяч людей – усіх нас, що ставили це саме питання.

Чи треба було, однак, аж того незрозумілого та драстичного випадку, щоб поставити питання, куди іде молодь Америки, та й цілого світу, сьогодні? Чи усі випадки злочинів, вчинених руками малолітніх, чи усі крадежі, убивства, підпали, про які читаємо і чуємо щоденно, що в них беруть участь майже діти чи підростки, мусіли дійти аж до шестилітніх, щоб порушити совість американського населення, а з ним і світову опінію? Може, правду сказав після цього бездумного убивства шестилітнього один із психологів людської поведінки, що „бути тепер переляканими, здивованими чи порушеними – це або гіпокризія, або відкинення дійсности".

Ніяк не мають на це права ані батьки, ані виховтелі молоді, коли дозволяють підліткам дивитися довгими годинами кожного дня програму телебачення, де у майже кожного героя пістоля в руках, а трупи падають, як колоски у полі. Але не можна звинувачувати лише телебачення – до такого звеличання злочинів привчаються останніми роками діти у цілому світі. Ось читаємо в щоденнику „Нью-Йорк Таймс" репортаж зі строгої досі своїми звичаями та способом життя Японії, як скорою ходою ідуть підлітки до цілковитої свободи звичаїв, в яких вже не книжка, релігія і пошана до батьків – але свобода вулиці бере верх. Ось в іншому місці читаємо про щораз брутальніші звичаї таки тут, в США, приймання молоді до спортових чи інших організацій, а в нашій „визволеній" Україні немає газети, яка б не писала про крадіжки, побиття та убивства, вчинені руками дуже молодих злочинців. Правда, тут можна шукати ще виправдання в давніх „традиціях" безпритульних – але це ніяк не може бути поясненням, чи призменшенням факту злочинности серед молоді. Немає найменшого сумніву, що і в нашій батьківщині сприяють збільшенню таких злочинів програми телебачення і фільми, що можуть тепер свобідно приходити зі Заходу, а зокрема зі США, але одночасно також і життя їхніх батьків та байдужість до виховання молоді.

А що буде далі? Сьогодні один випадок застрелення шестилітньої, а скільки буде їх завтра? А що буде з нашою українською молоддю, що не стоїть за ніякою залізною заслоною, така уразлива на усі сторонні впливи? Що виросте із них, коли вони у найбільш критичних роках дозрівання, залишені напризволяще, без правильного родинного життя, без українських шкіл і молодечих організацій, підуть слідами своїх однолітків інших народів? А ми, поділені на десятки політичних партій, на десятки церков і поглядів, забуваємо аж надто часто, що молодь – це наше майбутнє і наша надія. Ми тільки говоримо про це патетично при різних оказіях, але на ділі робимо дуже і дуже мало.

О–КА

Засідання Комісії...

(Закінчення зі стор. 1)

України Борис Тарасюк у своїх вступних словах назвали цю подію унікальною можливістю зміцнити співробітництво між Києвом та Брюсселем. Київ, за словами Бориса Тарасюка, розглядає перше в історії двосторонніх взаємин засідання комісії на українській землі, як "чіткий політичний сигнал з боку НАТО" на підтвердження зовнішньополітичного курсу України, а також внутрішнього курсу керівництва держави.

Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон, у свою чергу, наголосив на успішності трирічного особливого партнерства між Україною та НАТО, успішному розвитку співробітництва в економічній, військовій та інших галузях, так само, як у співпраці в рамках міжнародних миротворчих операцій, зокрема у Боснії і Герцеговині та Косові.

Як заявили міністер закордонних справ України Борис Тарасюк та Генеральний секретар альянсу Джордж Робертсон, співпраця у плануванні заходів щодо запобігання надзвичайним ситуаціям найкраще демонструє українському народові практичну користь від співпраці між Україною та НАТО. Джордж Робертсон нагадав про допомогу, яку альянс надав у подоланні наслідків аварії у Харкові та повені у Закарпатті. Борис Тарасюк у свою чергу поінформував, що у травні та у вересні цього року плянується провести в Україні багатонаціональні спільні навчання за участю країн-членів програми "Партнерство заради миру", на яких відпрацьовуватимуться навички ліквідації наслідків стихійного лиха.

Дуже активною, за визнанням сторін, є також співпраця у галузі наукових досліджень. За два роки, що минули, поінформував Борис Тарасюк, у таких програмах взяло участь близько 200 українських науковців, майже всі вони одержали фінансову підтримку з боку Заходу для проведення своїх досліджень.

Учасники засідання Комісії "Україна-НАТО" широко обговорили проблеми військової реформи, визнавши її пріоритетною у співпраці України та НАТО. Джордж Робертсон підкреслив, що альянс зацікавлений у переході української армії від призову до служби на контрактних засадах. Він порадив українським військовим якомога швидше здійснювати військову реформу, хоча це й болісний процес. Члени Північноатлантичної ради особливо підкреслили, що НАТО готове допомагати Україні реформувати її збройні сили, але не навчати, оскільки тут вибір залишається за Україною.

Члени Комісії висловили спільну думку стосовно ситуації на Балканах, підтвердивши попередні домовленості про необхідність повної імплементації резолюції Ради Безпеки ООН за номером 1244, яка є підставою для встановлення демократії та поліетнічности у Косові в територіяльних межах Югославії.

У Спільній заяві, ухваленій за підсумками засідання Комісії „Україна-НАТО", сторони дали високу оцінку нинішньому стану співробітництва та його перспективам. Наступне, 17-те засідання комісії "Україна-НАТО" відбудеться у травні цього року у Фльоренції.

(За матеріялами інформаційних аґентств)

Наші проблеми – це наші проблеми

КОМЕНТАР

«Ваші проблеми – це наші проблеми». Так сказав у Києві генеральний секретар НАТО лорд Робертсон. І навряд чи потрібно розуміти занадто буквально – бо насправді це, очевидно, стосується дуже вузької й дуже конкретної тематики. Західні спостерігачі давно помітили, що відносини Україна-НАТО поки що різко контрастують з відносинами між Альянсом та Москвою. Помітно також, що Україна поки що більш-менш вдало грає відведену їй ролю, не будучи принаймні ворожою до Альянсу – чим істотно незадоволені в Москві. Через це дехто із західних експертів припускає, що сьогодні Україну просто використовують у великих іграх Заходу з Москвою – і це, можливо, не так вже й далеко від істини. Одна правда, зокрема, криється в тому, що за будь-яких обставин ядерна Росія є набагато важливішим чинником світової безпеки та стабільности, ніж Україна – і цілком очевидно, що рано чи пізно Захід на чолі з США та іншими європейськими союзниками і Росія між собою домовляться. Інша правда в тому, що по досягненні мети західне суспільство звично починає втрачати видимий інтерес навіть до своєї найближчої периферії.

«Ваші проблеми – це наші проблеми». Це, мабуть, в принципі правда, коли справа стосується, скажімо, «Партнерства заради миру» – адже не секрет, що українська участь в заходах «Партнерства», як і в заходах, передбачених програмою співробітництва між Україною та НАТО, великою мірою оплачується з бюджету Альянсу. І при цьому йдеться не лише про військові заходи. Але важко собі уявити, що НАТО опікуватиметься, наприклад, проблемами української військової реформи – за словами міністра закордонних справ Бориса Тарасюка, представники Альянсу критикували Київ за результати, досягнуті у цій сфері. Звичайно, пропонуватимуться й пропонуються певний досвід, певні концепції до вивчення – але загалом за все має платити сама Україна. Досить важко уявити, що за допомогою НАТО вдасться переконати Москву в тому, що рано чи пізно їй доведеться залишити Севастополь – якщо Україна, звичайно, дійсно плянує розвиватися як справжня самостійна держава. Лорд Робертсон зауважив, що НАТО не може наполягати на закупках країнами-членами Альянсу українських літаків більше – але вони все одно залишатимуться проблемами самої України. Так само очевидно те, що, рано чи пізно, Україні доведеться визначатися більш однозначно, ніж зараз, з ким вона хоче йти далі. Бо досить важко уявити собі, що велика й дійсно важлива для загальноевропейської системи безпеки та стабільности держава зможе зберегти у незайманості свій теперішній невтралітет та позаблоковий статус. І це теж навряд чи буде проблемою НАТО. Хоча у той же час осмислення того, що є НАТО сьогодні, яку політику проводить Альянс, чиїм інтересам вона служить реально, з урахуванням уроків косовської епопеї – це, безперечно, завжди буде й проблемою України.

Сьогодні видається принаймні, що спільного між Україною та НАТО буде більше, ніж розбіжностей, і декляроване поглиблення співробітництва між ними, можливо, все ж призведе до глибинних реформ українських Збройних сил – однієї з найважливіших складових держави.

Віктор Замятін,
«День»

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Москва розігрує мовну карту

Російські засоби масової інформації, телепрограми, які транслюються в українському інформаційному просторі, газети "Комсомольская правда", „Московский комсомолец" та інші з додатком "Украина" чи "В Украине", які зареєстровані ніби як українські видання і розповсюджуються на території нашої держави, як і суто московська періодика, нерідко вміщують недоброзичливі щодо України публікації, підігріваючи українофобські настрої як в Росії, так і в Україні. Звичайно ж, російські державні чинники прямого відношення до цього ніби й не мають – свобода слова!

Та ось недавно офіційна Москва розкрила своє справжнє обличчя, зробивши настільки ж безпардонний, наскільки й цинічний випад щодо України. Цього разу вже не устами одіозних політиків чи за допомогою брехливих засобів масової інформації, а у формі заяви Міністерства закордонних справ Російської Федерації.

Чим же так стривожилось шановне урядове відомство шановної держави, що змушене було надіслати грізну заяву своїй південній сусідці? Суть цієї заяви у переказі засобів масової інформації полягає в "тривозі з приводу розвитку ситуації навколо російської мови і культури в Україні" та "насильницької українізації". Авторам заяви, бачите, здається, що "деякі сили в Україні мають намір створити небачений досі в Европі феномен – звести рідну для переважної частини населення мову (себто російську – В.К.), до марґінального рівня, а можливо, і взагалі видушити. Ось як круто, ось як жорстко. Що ж трапилося? Чи ,може, заборонили транслювання в Україні російських телепрограм? Перестали друкувати "Московского комсомольца в Украине"? Закрили тисячі існуючих в державі російських шкіл? Стали виловлювати на вулицях російськомовних громадян і перевчати на українську мову? Чи може залу Національного палацу культури "Україна" почали віддавати українським митцям, а не переважно численним московським гастролерам, як завжди? Чи нинішнє ненормальне співвідношення між насиченістю на душу українського населення російською та українською книгою як 97:03 змінилося з точністю до навпаки, що було б цілком нормальним?

Нічого подібного не трапилось. Хоча реалізація деяких з названих заходів, якщо виходити з національних інтересів і національної безпеки України, була б доцільною. То що ж стало приводом до офіційного демаршу російського зовнішньополітичного відомства?

Як не дивно, цілком природне бажання українців утвердити мову титульної нації як державну. Багатовіковий процес зросійщення завдяки мовній, міграційній, економічній політиці великодержавних російських шовіністів зробив свою руйнівну справу – українська мова уже в незалежній Україні через непатріотичних наших провідників та під тиском п'ятої колони ще більше звузила сферу свого функціонування. Інформаційний простір України на 80 відсотків захоплений неукраїнцями, в управлінських структурах повсюдно послуговуються чужою мовою, практично не спілкуються українською в армії та інших силових структурах. Під дахом вищого законодавчого органу – Верховної Ради звучить мова іншої держави.

І ось уперше, із запізненням на 9 років, на засіданні Ради з питань мовної політики при Президентові України, до речі, консультативного органу, який до цього був просто декоративним, розглядався проєкт документу (не то закону, не то постанови Кабінету Міністрів) "Про додаткові заходи з розширення функціонування української мови як державної" . В ньому йшлося про запровадження україномовного режиму в повсякденній роботі органів влади (давно треба було це зробити), про створення у виконавчій вертикалі окремої структури з питань мовної політики (давня пропозиція Президентові від Конгресу української інтелігенції), про використання державної мови у Збройних силах, про доопрацювання законопроєкту "Про розвиток і застосування мов в Україні" тощо. Як бачите, розглядалися цілком природні й законні питання, що відповідають духові й букві Конституції України, мають на меті тільки розширення сфери вживання української мови й аж ніяк не спрямовані проти мови російської чи мови будь-якої іншої національної меншини. Це цілком внутрішня справа України і жодної іншої держави не стосується. До того ж, розглядався, підкреслимо, ще тільки-но проєкт.

Однак, саме це викликало роздратування офіційної Росії, зовнішньополітичне відомство якої розродилося відверто нахабною заявою. А що ж офіційна Україна на це? Ні, не дала відкоша, як зробила б будь-яка суверенна держава, коли б будь-хто втручався в її внутрішні справи. Натомість у Міністерстві закордонних справ України запросили закордонний дипломатичний корпус, і віце-прем'єр з гуманітарної політики Микола Жулинський чимдуж кинувся (чи його кинули) виправдовуватись, мало не вибачатися. Але й цього виявилось замало – той же Микола Жулинський в інтерв'ю журналістам-українофобам з однієї рускоязичної газети практично дає задній хід першій, ще несміливій спробі поставити мовну проблему в Україні з голови на ноги. Але це вже окрема тема й окрема розмова, пов'язана з рецидивами хохляцтва й меншовартісности в наших вищих державників.

Покищо ж доводиться констатувати: і надалі ніхто, надто Росія, нас не поважатиме, якщо у нас не пробється назовні, не укріпиться почуття самоповаги. І надалі бачитимемо нахабство і цинізм до України, якщо не навчимося ставити нахаб на місце. І надалі нас клюватимуть усі, кому не лінь, якщо не вмітимемо давати гідну відсіч. А покищо маємо те, чого заслуговуємо.

XIX - XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

„Се син могучого народу...”

Тарас Шевченко у „Свободі” в 1911 році, як у 2000-му...

Саме тепер, коли ми, як кожного року, відзначаємо річницю народження і смерти нашого Кобзаря, цікаво заглянути у давні річники „Свободи”, що у них писалося про Поета. Дивним дивом у перших річниках ми не знайшли особливої згадки про якенебудь громадське святкування. Щойно у 1911 році, в п'ятдесяті роковини смерти Т. Шевченка, знаходимо аж три сторінки, присвячених поетові, ще й з численними світлинами та текстом „Невольника” і найважливішими датами його життя. На першій сторінці під портретом Великого Кобзаря – вірш в його честь, підписаний криптонімом Ю.З. Редакційна стаття починається словами: *„Се син був колись могучого, вольного народу, що культурою і науками сіяв у Европі. І ось стало ся, що*

–...лихий царя несе,
З законами, з мечем, з катами...”
І вони то сї неситі царі:
„усе добро
Сестру, жону і все взяли
І все розтлили, осквернили,
І осквернених, худосилих,
Убогих серцем завдали
В каторгу......

І народ наш нещасний у катарзї, в неволї, так низько упав, що в рабській услужности сам закладав собі невільницький ланцюг на шию, а своїх пророків побивав камінєм. І не міг уже сам піднести ся з упадку, оглух на голосний клич волї і визволеня усіх поневолених, що гучною луною роздав ся по всему сьвіту.

І в отту то страшну, безпросьвітну годину явився ся у нас Тарас Шевченко. Син темної, безпросьвітної невільницї-кріпачки, став речником найвизшого ідеалу людства, любови; він зроджений і вихований у кайданах став неустрашимим борцем за волю; зрощений у відвічній неправді поставив метою усего людства сьвяту правду.

Шевченко – то серце українських сердець. Його ідеї, його поезії, – кров його серця, – розплили ся у крови цілого українського народу і вічно живуть, поки жити-ме Русь–Україна.

І подумав Тарас, чим прославила ся наша минувшина, а чим нам принесла сором і лихо. І він пішов просто до нищого брата і показав йому як жити у сьвіті.

Горяча огненна любов до рідного народа і біль над його терпінєм, бажанє повести його за сяйвом народного ідеалу, неначе за стовпом огненим всьвіт кращої будуччини – се перша головна струна, що голосно дзвенить у всїх Шевченкових поезіях.

„Я так Її, я так люблю
Свою Україну
За неї душу погублю!..”

Такі думки про Шевченка писала наша „Свобода” 90 років тому.Чи не добре пригадати ці думки нам, а передусім нашим усім політичним мужам, що у 2000 році правлять Україною?

„Нехай се поетове слово піде до господ панських, де кров і кість наша, а діла нам чужі” – пише редактор „Свободи” у 1911 році, а нам здається, що у 2000-му...

МІЖНАРОДНИЙ КОМЕНТАР

Кому до вподоби “ядерна валізка”?

Коли 31 грудня 1999 року по телебаченню транслювали новини, у сюжеті з московського Кремля глядачі на власні очі змогли побачити тих, про чиє існування в радянські часи лише здогадувалися – хранителів і носіїв легендарної “ядерної валізки”. Коли диктор оголосив, що виконуючому обов”язки Президента Російської Федерації Володимиру Путіну передається так звана “ядерна валізка”, телеоб'єктив раптом вихопив серед інших присутніх у головному кабінеті Кремля двох флотських офіцерів у чорно-золотистій фо́рмі. Тепер уже ні в кого не лишилося сумнівів: верховна влада в Росії належить Володимиру Путіну.

“Ядерна валізка”, якщо вже використати офіційну термінологію, є переносним терміналом “Чегет” системи конференц-зв'язку “Казбек”. Сигнал про ракетно-ядерний напад на країну одразу переводить систему конференц-зв'язку в робочий режим. Через „Чегет” дається й команда на удар у відповідь для всієї ракетно-ядерної тріади: ракетних комплексів наземного, повітряного й морського базування. Але все це, так би мовити, з розділу теорії. Якби “Чегет” хоча б раз використали за його прямим призначенням, то земляни, котрі залишилися б жити у такому світі, описати все це змогли б хіба що письменники-фантасти з “чорною” уявою. В Росії “ядерні валізки”, окрім Президента, мають ще й міністер оборони та начальник Генерального штабу. У світі існує щонаймеше п”ять “ядерних валізок”. Як не прикро, але останнім часом клюб “ядерних валізок” має тенденцію до розширення. Ядерну зброю створили Індія та Пакистан, які фактично мають ще й ракети середньої дальности. Після того, як Індія та Пакистан у 1998 році провели підземні випробування, шанси на виникнення ядерного конфлікту у Південній Азії зросли.

Нещодавно в ізраїльському кнесеті вибухнув скандал. Один із депутатів зажадав від уряду “покласти карти на стіл”, тобто офіційно визнати, що Ізраїль володіє ядерною зброєю. На його думку, за десять років, що минули після війни у Перській затоці, Ізраїль утричі збільшив свій арсенал ядерних бомб, довівши їх кількість до трьохсот одиниць. Міністр оборони Хаїм Рамон у відповідь заявив, що Ізраїль за будь-яких обставин не стане тою країною, яка першою в регіоні застосує ядерну зброю, але спростувати чи підтвердити версію щодо ізраїльського ядерного арсеналу відмовився.

Втім, незалежні експерти вважають, що ізраїльський арсенал налічує приблизно 100 боєголовок та ракети дальністю до 1500 кілометрів. “Пороговими” країнами, тобто такими, яким лишився лише один крок до створення власної ядерної зброї, вони ще називають Іран та Північну Корею. Гонка “ядерних валізок” триває. Торік Конгрес США відмовився ратифікувати договір про заборону випробувань ядерної зброї, що аж ніяк не сприяє приборканню амбіцій вже відомих і невідомих “порогових” країн.

І на цьому тлі якось надто швидко забувся добрий почин України, яка кілька років тому добровільно відмовилася від свого величезного ядерного потенціялу. Причому вона віддала його поспіхом, отримавши справді мізерні в усіх відношеннях політичні та економічні компенсації, які, до того ж, не були отримані в обіцяних обсягах. Схоже, що українці з гіркою іронією можуть визнати, що жодна добра справа не залишається непокараною.

Петро Коломієць,
оглядач ДІНАУ.

Україна – краси країна

“Міс Україна -2000” – Юлія Линьова

“Міс Київ XX століття” Г. Врублевська

Ніякі економічні негаразди не можуть затьмарити тієї істини, що українці – гарні люди. Цими днями в Україні відбулися, майже одночасно, три конкурси краси: у Києві, Одесі і Запоріжжі.

Титул “Міс Київ XX століття” отримала 19-річна Ганна Врублевська, студентка Міжнародного Науково-технічного університету і, одночасно, модель агентства “Карін”. Вона вже здобувала титул Студентської Королеви Києва в 1998 році, та нагороду Глядацьких Симпатій у московському конкурсі “Міс Революція” в 1999 році.

В Одесі під патронатом Президента України пройшов фінал 10-го ювілейного всеукраїнського конкурсу краси “Міс Україна-2000”. Тут перемогла 21-річна Юлія Линьова з міста Запоріжжя. В конкурсі взяли участь 25 дівчат з 22 міст. Переможниця конкурсу вчиться на третьому курсі Харківської юридичної академії.

У Запоріжжі відбувся регіональний відбір красунь серед 350 учасниць для участи в Міжнародному конкурсі моделей і манекенниць ‘Elite Model Look’. Для національного півфіналу в Києві були відібрані 10 дівчат. Запоріжжя – 6-ий регіон на шляху відбіркової комісії. Залищаються Закарпаття і Крим. Фінал відбудеться в Києві 1 квітня 2000 року.

Передвиборчі...

(Закінчення зі стор. 3)

міг назвати цих стратегічних зацікавлень. „Коли ми говоримо про нашу опозицію до розширення НАТО, пам'ятайте, що ми ніколи не деклярували будь-якого регіону в світі зоною наших окремих зацікавлень,“тому „я волію говорити про стратегічне партнерство. Однак, вдавати чи припускати, що Росія не має з тим нічого спільного та пробувати виключити її з цього процесу, є зовсім неприпустимим“. На запит, чи є можливим з точки зору Росії вступити до НАТО, він відповів: „Я не бачу, чому ні. Такої можливости не виключаю, але, повторюю, тільки тоді, якщо думки Росії будуть взяті до уваги як рівноправного спільника“.

Цікаво і зовсім у стилі Москви, що якраз тепер, перед президентськими виборами в Росії, В. Путін так поблажливо ставиться до Заходу, включно з НАТО та його діями. Все ж таки навіть у цьому доброзичливому дусі він домагається, щоб занедбану економічно Росію Захід вважав рівноправним спільником. І в цих домаганнях не можна не відчути деякої погрози.

Х. В.-Ф

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення

Семінар провадитиме МАРТА ЛИСКО – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи	Число телефону	Дата	Приміщення	Година
Коннектикат	Ігор Гайда,	203-531-2090	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054	12:00
Вілкс Беррі	Тарас Бутрей,	717-759-9211	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Аллентавн	Анна Гарас,	610-867-4052	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Шамокін	Йосиф Чабан,	570-874-3084	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Клівленд	Тарас Шмагала,	216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександер Серафин,	248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропась,	847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів,	416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь,	518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг,	401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Лариса Діяк,	617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

Новий член УНС

Тарас Максимович, син Тетяни і Олега Максимовичів, новий член 399 Відділу Українського Народного Союзу. Записав свого сина до УНСоюзу батько Олег Максимович.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 2000р.

Нью-Йорк. Річні загальні збори Т-ва УСК 86 Відділу УНС відбудуться о 2-ій год. в Домі УСК при 122 Друга Аве., Н.Й. Просимо всіх членів Відділу прибути на сходини. – Управа Відділу.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ, 19 БЕРЕЗНЯ 2000 р.

Елизабет, Н.Дж. Річні загальні збори 234 Відділу Т-ва „Запорозька Січ" відбудуться о год. 1-ій по пол. в залі УКЦеркви св. Володимира. Присутність членів побажана. Управа Відділу.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ, 19 БЕРЕЗНЯ 2000 р.

Нюарк, Н.Дж. Річні загальні збори 76 Відділу УНСоюзу Т-ва св. Івана Хрестителя відбудуться о год. 1-ій по пол. в залі під церквою св. Івана Хрестителя, Sandford Ave. & Ivy Str. Проситься всіх членів прибути. Андрій Воробець – секретар.

РОЗШУКУЄМО АДРЕСИ ЧЛЕНІВ НАШИХ ВІДДІЛІВ

Просимо телефонувати до Головної канцелярії, до п. Валі Каплун:

(973) 292-9800, дод. 3022

BRANCH #	CERT.#	INSURED NAME:
#22	A129581	LINDA M SCHWINN
#22	D178794	T.S.RATAICZYK
#27	A085826	HLADKY WALTER
#27	A155880	PRYCHODKO KONSTANTYN
#32	D162083	BERNADO NADIA
#32	J099962	BURUSCHKIN BRIAN B
#32	J099961	BURUSCHKIN JOSEPH N
#32	D189108	DMYTRUS NYKOLA
#32	D188809	DUNLIAWKA JOHN
#32	D185946	GLASS JR FRANK G
#32	A181309	MISCHTSCHUK MARIA
#32	D183525	PODUSLENKO N.@Z.
#32	D181434	PRYBOLSKY NINA
#32	D186276	SINGER RICHARD J
#32	D186275	SINGER MICHAEL S
#32	D186274	SINGER DONNA A
#32	J100887	SMULAC MIHAIL
#83	A197679	JOSEPH LUPAN
#94	A075290	CHESTER PIENIAZEK
#94	J074933	PAWL JEFFREY M
#94	J066319	PAWL JEFFREY M
#130	J050415	STAFFORD ROSE
#147	D189545	BOCHNAK KATHERINE A
#155	J083948	DAWWN M.DE SATNYIK
#173	A177736	MCKAIG ROBERT T
#216	A161694	BILAJIW WOLODYMYR
#231	J102331	BIRNEY AMANDA M
#231	J103141	EHLING JAMIE
#231	J103142	EHLING JUSTIN
#231	D196744	JONES LAURIE A
#238	A184427	DOROFI VICTOR W
#271	J096553	KNAPP CARRIE A
#271	J096555	ROBERTSON JAMIE L
#271	J096554	ROBERTSON JON MCE
#271	D192478	WESTERMANN ALFRED
#287	A159394	DREMUK RICHARD
#287	A090687	KARPIUK*PARASKA
#287	J099910	KINAL IHOR
#296	J099596	TAYLOR STEPHANIE
#305	J099128	DORTON SHAWNA L
#305	A180279	FORGOTCH HELENE
#305	A197936	KENNEDY NEIL B
#305	A193967	REMALEY BONNIE T
#305	J098339	STRENCHOCK LOGAN P
#305	J096310	STRENCHOCK KYLA A
#305	J098384	STRENCHOCK LOGAN P
#305	J093813	STRENCHOCK JANELLE M
#305	A193930	WALTERS IRENE
#340	D187003	CHOMIK OLGA
#340	A143088	JARUCHIK TEODORO
#364	A201303	YAEGER LAUREL A
#364	J049889	KARPIUK MARY A
#377	A184594	BULKOT OLGA
#379	J069214	BRYOWSKY PATRICIA A

BRANCH #	CERT.#	INSURED NAME:
#397	A113487	CIUCH JOSEFINE
#397	A123895	DEMJANOVIC MARY
#397	A079267	FEDIN JAROSLAV G
#397	A965716	FEDIN JAROSLAV Y
#397	A079268	FEDIN MARIA I
#397	A962521	FEDIN MARIA I
#397	A967927	FEDIN MICHAEL J
#397	A079270	FEDIN WOLODYMYR
#397	A079269	FEDIN MICHAEL J
#397	A962520	FEDIN WOLODYMYR
#397	A058103	FOX MARIA A
#397	A993665	HAWRYLIW MICHAEL
#397	J093923	JAREMA MARK
#397	A108475	KASIAN MYKOLA
#397	A078581	KLIM ANNA
#397	J097986	KRYWOLAP STEFAN E
#397	A138455	KULYK STACH
#397	A876992	KULYK IRENA
#397	A070164	SENICK JOHN M
#397	A117123	SUBTELNY OREST
#397	A184900	MAKSYMIUK IRENE
#397	A178004	NASEVICH MICE F
#397	A173203	NASEVICH STEPHEN P
#397	A173179	NASEVICH MICHAEL E
#397	A136840	PELENSKY JEANE
#397	A170964	SAWCHUK NADIJA
#397	A183132	SAWCHUK LISA
#397	A183133	SAWCHUK EUGENE
#397	A187938	SENIW IRENE
#397	A187937	SENIW JAROSLAVA I
#397	A187939	SENIW WASYL
#397	A187990	SENIW IHOR
#397	J096441	SENIW DANA M
#397	A085945	SUBTELNY MYROSLAW K
#397	A086545	SZASZAROWSKY JULIA

BRANCH #	CERT.#	INSURED NAME:
#412	A145401	LUCZKIW IVAN E
#421	A175285	HNATIUK J M
#432	A135255	MAZURENKO A E
#434	A190579	KULISH TARAS
#440	D145810	KOWALCZUK A
#440	A180207	KRAMARCHUK B
#440	D149611	SPOLSKY M J
#440	D152039	SPOLSKY C
#440	D165571	TRUTIAK S
#440	D176018	TRUTIAK L
#460	A135207	ROSLYCKY E B
#466	J099267	SCOTT P. PR GARVEY
#479	D189243	HRECHKA J
#479	A189500	HRECHKA J R
#479	A189499	HRECHKA E
#479	D175603	LONCHYNA J L
#479	D175602	LONCHYNA REV T R
#479	D179286	MYR D M
#479	D179287	MYR P A
#490	J092387	GIBB STEPHANIE NADIA
#490	J092907	MAZEY CHRISOPHER JOHN
#777	A203123	ZAWROTNIAK PIOTR

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Український Нью-Йорк вшанував Тараса Чупринку - Р. Шухевича

Прапороносці на сцені з портретом Т. Чупринки.

Фото: **О. К.**

Українська громада Нью-Йорку відзначила 50-річчя геройської смерти генерал-хорунжого УПА Романа Шухевича – Тараса Чупринки в неділю, 5 березня. Численні присутні, зокрема пластова і сумівська молодь вщерть виповнили залю школи А. Леві, що міститься в українській дільниці міста.Сцені, прикрашеній портретом славного провідника УПА надали урочистости, прапори організацій, що їх внесли прапороносці. Після відчитання телеграми-повідомлення про геройську смерть Т. Чу-

(Закінчення на стор. 18)

Пам'яті безсмертного командира УПА

ВИППАНІ, Н. Дж. – Громада повіту Морріс 12 березня відзначить 50-річчя з дня смерти головного командира УПА, генерал-хорунжого Романа Шухевича – Тараса Чупринки. Організаторами вшанування цієї сумної і водночас славної дати є колишні вояки УПА, а спонзором – місцевий Відділ УККА повіту Морріс. Відзначення почнеться Панахидою в церкві св. Івана Хрестите-

(Закінчення на стор. 18)

„Свобода" закликає уточнювати і шанувати нашу історію

У попередньому числі нашої газети з п'ятниці, 3 березня, поміщено звернення до читачів, щоб вони надсилали до „Свободи" з особистих архівів документальні пам'ятки, які більшою чи меншою мірою висвітлюють історію нашої національно-визвольної боротьби, життя і подвиги наших національних героїв.

У цьому випадку мова йшла про 50-ліття від дня загибелі Головного командира УПА ген.- хор. Тараса Чупринки – Романа Шухевича. У Ваших домашніх особистих архівах напевно є багато цінного про нашу історію. Через „Свободу" зможете розповісти іншим про невідомі сторінки життя і діялчности наших геройчних постатей.

На згаданий заклик відгукнувся Р. Ференцевич, надсилаючи знімки, що стосуються біографії Тараса Чупринки – Романа Шухевича. Нижче поміщуємо одну з них.

Білогорща на Львівщині.
Будинок, в якому 5 березня 1950 року загинув Головнокомандувач УПА, генерал-хорунжий Тарас Чупринка (Роман Шухевич)

Наукове Товариство ім. Шевченка – гідне славного імени

Напередодні тих березневих днів, коли щорічно відзначуємо річницю народження і смерти Великого Кобзаря, ми звернулися до екзекутивного заступника голови Наукового Товариства ім. Шевченка, д-ра Лариси Залеської-Онишкевич, щоб дізнатися про пляни і заходи товариства, пов'язані з цими датами.

Довідуємося, що засноване в 1873 році НТШ було першою українською установою, що вибрало Тараса Шевченка за свого патрона. НТШ виконувало тоді функцію першої української академії наук.

– В якій мірі НТШ в Нью-Йорку пов'язане з Шевченком і шевченкознавством?

– Наш статут нас зобов'язує відзначати шевченківські дати. І ми, і відновлене НТШ в Україні, це робимо у різних формах. Тому 20 років тогочасний голова НТШ в Америці д-р Ярослав Падох і президент УВАН проф. Юрій Шевельов вирішили спільно відзначати шевченківські роковини науковою конференцією. До участи ще запрошено Український Науковий Інститут у Гарварді (УНІГУ очолював тоді проф. Омелян Пріцак), і кожного року ми спільно влаштовували такі конференції. Доповіді читали члени НТШ, УВАН, УНІГУ і науковці з України. Минулого року прилучився до нашої трійці ще і Гарріманський інститут при Колюмбійському університеті. Ми дуже раді співпраці, бо це корисно для наукового обміну думок і для громади.

– Доповідачі від НТШ – з різних міст Америки, не тільки з Нью-Йорку?

– Так, хоча наш центр в Нью-Йорку, маємо осередки по різних містах Америки, багато науковців, очевидно, діють індивідуально.

– Чи ви чергуєтеся з різними установами в організуванні цих наукових конференцій?

– НТШ координує підготовлення, інші установи подають свої пропозиції, і тоді спільно проводимо конференцію. Звичайно чергуємось так, що одного року НТШ відкриває конференцію, а УВАН закриває, а тоді на другий рік навпаки.

– Чи крім доповідей маєте якісь інші плоди з цих конференцій?

– 10 років тому появився збірник „Світи Шевченка", у якому було багато доповідей з тих перших 10 конференцій (збірник появився як видання НТШ і „Сучасности", редактори: Л. Онишкевич, Л. Рудницький, Б. Певний і Т. Гунчак). Його дуже гарно сприйняли читачі і науковці, бо авторами були відомі дослідники із цього континенту (Ю. Шевельов, І. Фізер, Г. Грабович) і з України (І. Дзюба, М. Брайчевський). Тепер вже є у процесі друку „Світи Шевченка-ІІ", в якому будуть статті з інших десяти конференцій; крім таких відомих авторів, як Ася Гумецька, Ярослав Розумний, маємо і молодих науковців з України, – це Марія Зубрицька, Андрій Дахній. Тепер разом із А. Гумецькою та І. Фізером закінчуємо видання цього збірника.

– Які ваші нові пляни, пов'язані з Т. Шевченком?

– Так, дуже велике і важливе видання для нашої літератури: Перша конкорданція в українській літературі до творів одного автора. Конкорданція подає в поазбучному порядку кожне слово твору у контексті кількох рядків. Кожне місце зідентифіковане місцем у вірші (за поданою нумерацією у виданні). Такі конкорданції мають різні великі літератури світу для своїх найважливіших авторів. Два науковці з Едмонтону Олег Ільницький і Юрій Гавриш, після багаторічної праці, зложили конкорданцію до поетичних творів Шевченка. Кожне слово в поезіях подане у контексті трьох рядків. Це унікальний матеріял для літературознавців і мовознавців. Разом конкорданція буде мати 4 томи по 600 сторінок. Це буде досить дороге видання, і НТШ зможе їх видати завдяки сприянню кількох родин жертводавців. Ми також подаруємо ці томи всім більшим бібліотекам та університетам України.

– Чи ви звіряли текст з оригіналами?

– Так. Ми маємо тексти двох томів виданих поезій (1989- 91 років, із „Повного зібрання творів у 12 томах", Київ, АН). Щоб бути певним, що не будуть повторені якісь неточності, ми маємо звірений текст за рукописом поета. Це також надзвичайно цікавий матеріял – за яким можна бачити, як Шевченко передавав слова звуково. Ми зробимо з цих двох томів кільканадцять копій, які будуть доступні для дослідників.

– А як виглядатиме цьогорічна конференція?

– Як вам відомо, це двадцята річна шевченкознавча конференція, яка відбудеться в суботу, 11 березня, в приміщенні НТШ у Нью-Йорку. Ася Гумецька з Мишигенського університету говоритиме про кольоризми в поезії Т. Шевченка. Вона вже не один раз давала свою нову інтерпретацію творів Шевченка. Марта Тарнавська з Пенсильванського університету, відома із своїх дослідів і довідників про англомовні дослідження української літератури, буде говорити про англомовну Шевченкіяну 1980–1990-их років. Третій доповідач – молодий науковець із Харківського університету Андрій Даниленко, який тепер перебуває як стипендіянт НТШ у Гарріманському інституті. Він саме захопився нашими зібраними інформаціями про оригінальну мову Шевченка і буде говорити про діялектну основу мови Шевченка. Як бачите, доповіді цікаві, небуденні. Чекаємо численних учасників.

О. Кузьмович

Славний шлях Осередку СУМ у Філядельфії

В кінці минулого року філядельфійський Осередок СУМ ім. УПА відзначив своє 50-ліття. Що ця подія була важливою не лише для місцевої української громади, свідчила присутність на святі конгресмена Джозефа Гафела. Зі словами признання за успішне виховання молоді він нагородив сумівців Конґресовою грамотою, вручивши її голові осередку Юрієві Федорійчукові.

Ювілейний бенкет почався із внесення прапорів і відспівання національних гимнів – ці церемонії перевів булавний Відділу юнацтва друг Іван Міджак, а спільну молитву – о. Ігор Міджак. Під час бенкету вітальне слово виголосив голова Крайової Управи СУМ друг Юрій Наконечний. Коротку історію СУМ англійською мовою прочитала старша юначка Оксана Яворська.

У мистецькій програмі виступав юнацький хор під диригентурою Нестора Кизимишина, сумівське тріо „Соловейки" (Маріяна Гаманюк-Салей, Леся Романець-Леськів і Марійка Столяр-Іваськів, фортепіяно – Таня Іваськів), танцювальний гурток „Весна" під керівництвом Юрія Дідача і тріо знаменитих бандуристів з України – Алла Куцевич, Людмила Грабовська та Роман Гриньків. Серед гостей на бенкеті був посадник Філядельфії Ед Рендел, який тепло привітав сумівців з їхнім ювілеєм. Письмові привіти надіслали Президент Бил Клінтон, сенатори Арлен Спектор, Рік Санторум, губернатор Том Рідж, Митрополит Української Католицької Церкви в США Стефан Сулик.

Після виступу друга Мирослава Солтиса, першого голови першого Осередку СУМ в Америці, який розповів про початки сумівського життя у Філядельфії, осередок привітали з ювілеєм президент банку „Певність" д-р Юліян Куляс і президент кредитівки „Самопоміч" інж. Ігор Чижович. Вони передали для сумівців щедрі дарунки. Від Пласту членів ювілейного осередку СУМ вітав Богдан Турченюк, голова місцевої Пластової станичної ради.

Про добрий вплив СУМ на життя і характери української молоді переконливо говорив митрофорний протоєрей о. Роман Мірчук, завзятий сумівець.

Опісля відбулося вручення нагород і відзначень великій групі філядельфійських сумівців. Свято закінчилося наступного дня, в неділю – Службою Божою в намірені сумівської молоді.

Д-р Ірена Столяр,
Філядельфія

Приятелі Руху в Нюарку допомагають Україні

З ініціятиви професора Романа Андрушківа та малого гурту ентузіястів громадської праці в кінці 1990 року було засноване Товариство приятелів Руху північного Нью-Джерзі в Нюарку. Спільним, цементуючим чинником діяльности товариства, від самого початку його існування, аж по сьогодні було бажання допомогти державнотворчим процесам в молодій українській державі.

За час свого існування товариство виплатило поважну суму грошей на проведення референдуму в кінці 1991 року, виборів Верховної Ради та Президента, повністю оплатило перший приїзд дітей зі східних областей України в Галичину на Різдвяні свята. Основним однак завданням товариства була фінансова допомога студентам з України, які приїджають на стажування в американських университетах. Крім того, допомагали працівникам культури, письменникам, поетам, пенсіонерам, членам Товариства української культури в Мурманську та українським школам в Криму.

Тільки в минулому році Товариство організувало зустрічі і доповіді визначних гостей з України, в яких взяли участь академік д-р Микола Жулинський – директор Інституту літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук, сьогодні – заступник прем'єр-міністра; Генадій Удовенко – депутат Верховної Ради України; Юрій Богаєвський – генеральний консул в Нью-Йорку, Микола Рябчук – відомий журналіст. Професор Іван Лучечко розповів про подорож до Архенгельська, Мурманська та Соловецьких островів, Святослав Максимчук, актор драматичного театру ім. М. Заньковецької у Львові, виступив з нагоди ювілею Івана Котляревського.

Товариство вислало 36 посилок з книжками, отриманими від громадянства, зокрема від парафіян УКЦеркви св. Івана Хрестителя в Нюарку, бібліотекам, школам, науковим установам, а також українському товариству в Мурманську. Від нашого жертвенного громадянства отримано велику кількість одягу, який вислано членам Спілки письменників України, пенсіонерам в Мурманську, дітям та поодиноким родинам – разом 38 посилок. Шкільне приладдя, а також вітаміни, вислано українським школам в Криму. Виплачено стипендії студентам і матросам інституту в Севастополі, членам Спілки письменників в Харкові, членам товариства культури в Мурманську та поодиноким працівникам культури і поетам, передплачено газети і журнали багатьом школам і бібліотекам.

Діяльність Товариства стає можливою завдяки постійній допомозі громадянства, яке прихильно відгукується на кожну збірку грошей, книжок, одягу. Сходини відбуваються щомісяця в залі УПЦеркви св. Вознесіння в Мейплевуд (настоятель о. Олег Гуцул), а всі імпрези, зустрічі та доповіді – в залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя в Нюарку (парох о. Богдан Лукій). За дозвіл на безкоштовне користування цими приміщеннями – щиросердечна подяка від нашого товариства.

Р. Р.

Свято танцювального гуртка „Дунай"

Танцювальний гурток „Дунай" Осередку СУМ-А в Рочестері відзначив 25-річчя свого існування триденними святкуваннями, які відбулися у приміщенні Українського Дому у Вебстері, Н.Й. Мистецька програма танців була побудована на основі історичної події – написання запорожцями листа до турецького султана і складалася з трьох актів. На признання заслуговує і якість виступів, і сама концепція побудови танців, а також технічне ведення програми відзначалося доброю підготовкою і організованістю.

Після закінчення концерту мистецький керівник танцювального гуртка Богдан Лико нагадав, що засновниками науки українських танців на терені Рочестеру перед ним були Омелян Юрчинський і Ярослав Кужіль.

Заступниця голови Осередку СУМ-А в Рочестері Ірина Смит від імені управи й членства Осередку привітала і зложила подяку мистецькому керівникові Б. Ликові за 25-річний труд з сумівською молоддю.

Присутній

Танцювальний гурток „Дунай" під час виконання композиції „Лист запорожців до турецького султана"

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

11 березня – 26-та Шевченкознавча конференція **в будинку НТШ** при 63 Четверта авеню між 9 і 10 вул. Початок о 4-ій год.

◆

11 березня – урочиста програма з нагоди 50-ліття Українського лікарського товариства Північної Америки **(700 Cedar Road, Jenkintown, Pa)**. Поч. о 6-ій веч.

◆

12 березня – святкова академія на вшанування 50-річчя Романа Шухевича-Тараса Чупринки у Філядельфії, в залі **Українського освітньо-культурного центру.** Початок о 3.30 по полудні. Того ж дня о 9.00 ранку – Святі Літургії в пам'ять генерала в Архикатедральному соборі і Церкві св. Покрови.

◆

17 березня – відкриття виставки Ореста Поліщука в Українському Інституті Америки (2 East 79th Str. в Нью-Йорку) о 6-ій вечора.

◆

18 березня – ювілейний бенкет, присвячений 75-річчю СУА, **в парафіяльному осередку св. Йосафата, Воррен.** Початок о 5.30. Тел. **(810) 939-8166)**.

◆

19 березня – річні загальні збори Федеральної Кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нью-Йорку **в Академії св. Юра,** Нью-Йорк. Початок о 2-ій по полудні.

◆

26 березня – відзначення 75-ліття СУА в Українському освітньо-культурному центрі **(700 Cedar Rd., Jenkintown, Pa)**. Початок о 1-ій по полудні.

◆

9 квітня – ювілейний концерт Українського хору „Думка" в авдиторії Cooper Union в Нью-Йорку (при 3-ій вул. і Схід 7 вул.). Початок о 2-ій по полудні.

◆

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд", Німеччина на Союзівці. Тел. **(914) 626-5641.** Факс **(914) 626-4638.**

◆

22-26 травня – Міжнародна українська економічна асоціяція, Національна Академія наук проводять у Львові V Конференцію з проблем української економіки. За докладнішою інформацією звертатися до професора І.С. Коропецького: тел.: **(215) 517-7389**, факс **(215) 204-8173**, e-mail - **iskor@nimbus.temple.edu.**

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641.**

◆

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – **2200 Route 10, Parsippany, NJ.** Тел. **(973) 292-9800, дод. 3055.**

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040).**

СОЮЗОВІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – 75 РОКІВ

Увагою й любов'ю жінки твориться добро

Союз Українок Америки належить до тих громадських організацій, діяльність яких позначена не тільки добрими ділами, а й тією атмосферою тепла й опіки, яку можуть створити тільки жінки.

Напередодні святкування 75-річчя СУА ми запросили до редакції "Свободи" провідних діячів організації Ірину Куровицьку – голову СУА, Ярославу Рубель – вільного члена екзекутиви, пресового секретаря, Ірину Стецьків – вільного члена екзекутиви та Ірену Чабан – редактора офіційного видання СУА місячника "Наше життя". Темою розмови було висвітлення відзначення цього важливого для організації ювілею на сторінках "Свободи", а відтак з допомогою газети спільну розповідь про здобутки і пляни однієї з найбільш масових і успішних українських громадських організацій в США.

Ірина Куровицька:

– Наші попередники творили цю організацію, маючи великий задум на майбутнє, а це – зберегти нашу мову, культуру, традиції, релігію, а відтак нести у широкий світ знання про Україну й українців. Як відомо, СУА постав у 1925 році в Нью-Йорку, і наша централя знаходиться тут дотепер.

Три чверті віку тому всі жіночі організації в Америці входили до складу або церковних організацій, або політичних. Це стосувалося й українських, хоча на рідних землях Союз Українок існував. Коли у 1925 році Міжнародна Рада жінок скликала свою конференцію у Вашінгтоні, то на неї були запрошені й делегатки з України. Однак польський уряд не дав їм візи до Америки. Тоді їх заступили на конференції жінки з Нью-Йорку – Ганна Чикаленко-Келлер, Олена Лотоцька і Юлія Ярема.

Повернувшись додому, вони вирішили офіційно оформити створення жіночої організації в США, бо ідею цю наші жінки привезли ще з рідних земель і вона вже не раз виникала серед нашого жіноцтва. Отже, травень 1925 вважається часом створення СУА.

За 75 років наша організація мала 11 голів. Від 1972 року СУА репрезентує неурядові організації в ООН. В короткій розмові не перелічити всіх добрих справ, які об'єднували і зміцнювали СУА. Тому широке святкування цієї дати в округах і відділах по всій Америці стане гарною спільною розповіддю про здобутки і пляни СУА.

75-літній ювілей ми хочемо відзначити особливо урочисто. Ми все далі віддаляємось від початків, все менше членок, які стояли біля основ організації. Святкування розпочнемо з округи, яка утворилась першою – тобто Дітройтської, 18 березня. Філядельфійська округа буде наступною, 29 березня. І так далі, останньою святкуватиме округа Нью-Йорку. Кожна округа має свої програми відзначень, однак спільними в них є одне – святкування розпочинати з Богом, спільними молебнями в церквах даних місцевостей. Хочемо закінчити відзначення ювілейної дати величавим святкуванням у Вашінґтоні – в столиці, яка дала поштовх створенню нашої організації у 1925 році.

Ярослава Рубель:

– Ми вдячні "Свободі", яка дає місце на своїх сторінках кожному Відділові СУА, який присилатиме звіт про святкування. Це допоможе зацікавити нашою організацією тих жінок, які ще не вступили в СУА, зокрема новоприбулих з України. А вони тут можуть знайти багато, зокрема виховання малих діток у національному дусі у наших "Світличках", які працюють практично в кожній окрузі, в кожному відділі.

Ірина Стецьків:

– З нагоди 75-ліття ми видаємо металеві значки-жетони, які продаватимуться на кожному святкуванні. Розроблено кольорове лого до ювілею, яке прикрашатиме друковану продукцію.

Ірина Чабан:

– Офіціоз СУА "Наше життя" має свій традиційний спосіб подачі матеріялів у журналі. Однак, на час святкування ювілею ми запроваджуємо невеличку зміну, цебто кожного місяця першенство серед публікацій надаватиметься головам тих організацій СУА, які відзначають на цей час свій ювілей.

Р.Г.

Ірина Чабан, Ірина Куровицька, Ірина Стецьків та Ярослава Рубель в редакції "Свободи".

Світлила **Р. Галешко.**

Увага: конкурс

„Світло мого світу"

Крайова Пластова Старшина України проголошує конкурс „Світло мого світу" з нагоди Великого Ювілею 2000 року. Хочемо, щоб цей конкурс набув міжнародного характеру, тому він відкритий для усіх бажаючих – як з Пласту і української громади, так і для молоді різних країн. Знаючи велику популярність та авторитет вашого видання у світі, просимо посприяти розповсюдженню інформації про цей конкурс світової української громади. Після завешення конкурсу у грудні 2000 року – січні 2001 року ми плянуємо провести виставку у Києві, в Українському Домі, експонувати її в інших державах, надрукувати збірник творів мовами авторів. Сподіваємося на вашу підтримку.

СКОБ!

ст. пл. **Андрій Гарматій**,
голова КПС України

Ювілей або Святий рік – це рік духовного відродження, оновлення всіх людей; рік праці, щоб ближче наблизитись до Господа і особисто зустрітись з Христом; рік щедрої любови Бога і до Бога; рік щедрої любови братів до братів; рік прощення тим, хто нас образив.

Пласт – Національна скаутська організація України оголошує мистецький конкурс, присвячений 2000-річчю Різдва Христового. Учасниками конкурсу можуть бути діти та молодь віком від 6 до 17 років. Конкурс включає номінації на мистецьку та літературну творчість:

6 – 11 років – малюнок, оповідання;

11 – 14 років – твори прикладного мистецтва (вишивка, плетення), літературна творчість (роздум, новеля, нарис, поезія);

15 – 17 років – твори прикладного мистецтва (різьба по дереву, глина, чеканка), музичні твори, літературна творчість (розповідь, повість, роман, поезія), фотомистецтво.

Зазначені види мистецтва не обмежують творчости, можливий їх синтез чи використання інших жанрів.

Літературні твори повинні бути надруковані на аркушах паперу А4. Просимо ретельно перевірити грамотність написання. Мистецькі твори повинні бути за обсягом не більше 35х20х35 см.Надсилати на адресу КПС України до 30 листопада 2000 року. В конверті повинно бути:

1) твори, підписані псевдонімом, із зазначенням віку;

2) менший закритий конверт, у якому захована картка з виразно надрукованим псевдонімом (таким, як на творі) прізвищем, адресою.

На переможців конкурсу у кожній номінації чекають цінні, пам'ятні нагороди. З найкращих творів буде зформовано експозиційну виставку, надруковано книжку з літературними творами і фотознімками мистецьких творів.

Додаткові довідки можна отримати: тел./факс: **(380322)722675** або писати: **Пласт НСОУ, „Світло нашого світу", а/с 65, м. Львів, Україна, 79000.**

ПОЛІТИЧНИЙ ФОРУМ ЧИТАЧІВ

Більшість у Верховній Раді - це щось нове

Вислід президентських виборів мав вирішальний вплив на взаємини між Верховною Радою і урядом, зокрема Президентом України. Взаємини ці були дотепер негативні і гальмували дуже потрібні економічні реформи.

Найбільшим стимулом пожвавлення економіки було б законодавство, яке дозволило б таку приватну власність, яка існує в усіх економічно розвинутих країнах світу. На жаль, ліві депутати мали досить сили у ВР, щоб до того не допустити. Коли б праві разом з лівими центристами схотіли, тоді вони могли б це зробити, тому що цілий час мали чисельну перевагу у ВР. Та лівим вдалось переконати населення, що приватна власність, зокрема на землю, - це річ майже аморальна, і тому багато депутатів вирішили, що з політичної точки зору небезпечно іти проти хвилі.

Друга проблема - це реформування сільського господарства, продуктивність якого така низька, що цього року Україна, країна з родючою землею, змушена імпортувати збіжжя. Президент Кучма намагався зрушити справу з місця за допомогою указів, та для того треба не указів, а законодавства, але тут перешкодою були ліві.

Третя проблема - бюджет із його видатками на соціяльні цілі. Населення все ще чекає, щоб держава заопікувалася медициною, паливом, житлом, шкільництвом, транспортом, харчами. Та де на це все взяти гроші? Тому кожного року повторювалась боротьба між правими і лівими, між урядом і ВР.

Ще задовго перед виборами Президент Кучма прагнув створити проурядову коаліцію у ВР, та з того нічого не вийшло. Радикальні зміни наступили аж після виборів. Вони скріпили авторитет Л. Кучми. Він призначив голову Національного банку компетентного ентузіяста економічних реформ Віктора Ющенка на посаду прем'єр-міністра. Та основним потягненням Л. Кучми було проголошення всеукраїнського референдуму, який відбудеться 16 квітня.

Досить багато людей, між ними і правників, вважають, що проголошення референдуму - неконституційне. Та Конституція каже, що „Президент України: (...) призначає всеукраїнський референдум щодо змін Конституції України відповідно до статті 156 цієї Конституції, проголошує всеукраїнський референдум за народною ініціятивою". Отже, цей текст можна інтерпретувати так, що Президент має не одну, а дві можливості для проголошення референдуму: на основі статті 156 і за народною ініціятивою.

Два запитання референдуму заторкають взаємини між Президентом і ВР: „Чи висловлюєтесь Ви за недовіру Верховній Раді України, ... що дає підстави Президентові України для розпуску Верховної Ради України"? І друге: „Чи підтримуєте Ви пропозиції... такого змісту: „Президент України може... достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо Верховна Рада України протягом одного місяця не змогла зформувати постійно діючу парляментську більшість або у разі незатвердження нею протягом трьох місяців... Державного бюджету України".

Референдум може дати можливість Президентові Кучмі розпустити ВР і проголосити дострокові вибори. Чимало депутатів боїться, що люди можуть їх не переобрати. При тому стало всім ясно, що Президент Кучма має багато можливостей для того, щоб якомусь депутатові у виборах або помогти, або перешкодити.

З цієї причини багато депутатів прийшло до переконання, що краще Кучму підтримувати, ніж його поборювати. Вони помогли у створенні міцної проурядової парляментської більшости. Їх провідником став Леонід Кравчук і до неї пристало 255 депутатів.

Більшість та взялась до праці з подиву гідним завзяттям. Першим кроком був вибір нової президії. На її чолі стали: колишній спікер ВР Іван Плющ (НДП), перший віце-спікер Віктор Медведчук (СДПУ/о) і віце-спікер Степан Гавриш („Відродження регіонів"). Тут варто пригадати, що Плющ брав участь у багатьох президентських структурах і навіть був співголовуючим передвиборного прокучмівського бльоку партій і організацій „Злагода". Відтак затверджено керівників парляментських комітетів. Дуже важливо, що більшість постановила позбавити депутатських повновластей тих депутатів (кілька десятків), які не заприсягнули на вірність Україні. Більшість вирішила теж встановити державну символіку України на будинку ВР.

Такі наслідки перемоги Кучми у президентських виборах, і вони матимуть дальший позитивний вплив на економічні реформи. Чи з огляду на створення проурядової парляментської більшости Кучма відкличе референдум? Мабуть, ні. Все ж можна припустити, що він не розпустить теперішньої Верховної Ради.

М. Мельник,
Толмедж, Огайо

Критика потрібна, але до певної міри

В статті „Україна по виборах" („Свобода", 17 грудня 1999 р.) редактор Віталій Карпенко нещадно розправляється з Президентом Леонідом Кучмою, звинувачуючи його у всіх негараздах України за час його урядування, починаючи із першого речення - „Криза не кращає, а посилюється" і закінчуючи про неспроможність влади. І тут насувається запит, чи причиною отих неполадків України була діяльність Президента? Про незавидний економічний стан, спад у виробництві, зубожіння населення, занепад української мови, культури, корупцію в державних установах було написано в українській і англомовній пресі вже чимало. Автори звітували про економічну кризу, менше про причину тієї кризи, а ще менше - як зарадити кризі. На все це можна сказати: „Правда знаходиться десь посередині".

„Президент Л. Кучма на зустрічі з виборцями в Полтаві сказав: „Українці багато люблять говорити, а менше роблять". Як в заяві Президента, так і в статті В. Карпенка є чимало правди. В. Карпенко звинувачує Президента за нагнітання „червоної загрози" перед виборами. Комуністична загроза є, її заперечити не можна і вона діє на повалення Української держави і відновлення СССР. Кожний кандидат, пробиваючись на державну посаду, послугується всіма засобами, щоб добитися перемоги над своїм противником. Чому ж Л. Кучма мавби діяти інакше? А врешті, чи Україна була б виграла, якщо б президентом був обраний Симоненко? І ще одне запитання: „чому національно-демократичні партії не об'єдналися і не виставили одного кандидата до виборів? Це болюче запитання повторювалося часто серед нас, емігрантів, які слідкували за подіями перед виборами. Автор про цю болючу політичну аномалію не згадує в статті „По виборах". Чи непорозуміння в провідників Руху не спричинило розколу організації? Хто ж, як не комуністи у Верховній Раді і на місцях, за вказівками їхніх панів з Москви, протидіяли реформам на всіх щаблях державної влади, а головно в сільськогосподарському секторі, допровадили до економічного занепаду, а тим і до зубожіння населення, звалюючи при цьому вину на демократів і на незалежність? Українським яничарам підкинули нову пастку - „Слав'янський союз". Цей спосіб, яким Москва прибрала до рук Білорусь, загрожує і Україні.

Чи Л. Кучма змінив свою політику відносно національної ідеї? Можна думати, що так. Інавгураційна промова, звернення до народу з нагоди Різдва Христового, формування нового уряду вказують на зміни на краще. Загарбання народного майна, корупція людьми при владі була поширена у всіх посткомуністичних державах. Про жалюгідний стан, в якому перебуває українська мова, написано вже багато в діяспорі і в Україні. Щоб змінити цей стан, потрібні роки наполегливої праці. Процес відродження мови буде відбуватися з такою швидкістю, як прогресуватиме національна свідомість в народі.

Редактор В. Карпенко не згадав ні словом, чи було щось позитивне досягнуто в часі 5-ої річної каденції Л. Кучми, бо критики в українській і англомовній пресі було багато. Один із англомовних кореспондентів передбачав, що „сербський варіянт то є ніщо в порівнянні з тим, що чекає Україну". Правда, цього не сталося, а злих пророків ми пережили багато. Співпраця і дружні взаємин із сусідніми державами, НАТО, Европейським союзом, США, виважена міжетнічна політика - чи не є це позитивні досягнення Президента Л. Кучми? Помилки були, їх допускався Президент, але хто їх не робить?

Два місяці після виборів - час короткий, щоб можна побачити великі зміни в державі. Формування уряду людьми, які мають довір'я в народі - це вже дає надію, що Л. Кучма хоче стати новим Президентом в другій каденції. А формування чисельної фракції в парляменті під проводом Л. Кравчука сприятиме конструктивній співпраці парляменту і уряду і прискорить економічні реформи. І це одна з ознак, що в Україні приходять до влади люди, для яких добро багатостраждального українського народу і держави стоїть вище особистих справ. Тому вірмо в українську людину! Вона таки відроджується стає в ряд будівничих і іде слідами своїх світочів, які не дали загинути українському народові.

Євген Бачинський,
Клівленд, Огайо

Тарас Шевченко в кривому дзеркалі комуністичної ідеології

Василь Пахаренко

(Спеціяльно для „Свободи")

Ідучи підкорити Україну вогнем і мечем у 1918 рр., російські більшевики силилися повалити і Шевченка, стерти пам'ять про нього.

В. Винниченко, В. Сосюра, інші мемуаристи залишили згадки про те, як красногвардійці Муравйова, окупувавши Київ у лютому 1918 року, зривали портрети Шевченка, убивали прямо на вулиці кожного за шевченківську смушеву шапку чи вишиванку. Але незабаром загарбники змінили тактику – змушені були робити вигляд українізації. Їм довелося, зціпивши зуби, змиритися зі Шевченком, його навіть мобілізували на службу імперії.

У ті роки стали широко відомі моторошно-блюзнірські рядки В. Сосюри:

І жив якби Тарас тепер,
Він був би членом ВКП.
Пішов би він на бурю бури
Так, як і всі, за юний клас...
І не 'дного панка із вас
Він сам поставив би до муру...

Працівник музею Сильвестр Дерево, розстріляний в 1938 році

Знову доводиться лише приголомшено вклонитися народові нашому: він зразу вгадав, кому служить казенний культ дистильованого Шевченка й напрочуд тонко висміяв лукавих культотворців. Серед інших ходив по Вкраїні такий жарт: у Москві, на конкурсі проєктів пам'ятника Шевченкові переміг проєкт, що зображав Сталіна з „Кобзарем" Шевченка в руках.

Суть большевицького стереотипу чітко визначив Л. Плющ: „Коли звертаємося до офіційного совєтського шевченкознавства, то впадає в око „простота" ідеології Шевченка. Шевченко змальовується „просто" – атеїстом, революціонером-демократом, інтернаціоналістом-русофілом. Те, що не вміщується в цю схему, або замовчується, або „попартійному" інтерпретується чи фальсифікується, або поблажливо прощається, як помилки, посталої з мужицької неосвічености романтичної ідеалізації минувшини України.

Деякі найгостріші протимосковські твори Шевченка цензура заборонила зовсім („Якби-то ти, Богдане п'яний...", „За що ми любим Богдана?.."), інші друкувалися в „Кобзарях", але в школі навіть не згадувалися, деклямувати їх прилюдно – заборонялося („Розрита могила", „Чигрине, Чигрине...", „Великий льох", „Холодний Яр" та ін.). Ці поезії, попри те, що супроводжувалися застережними коментарями-громовідводами, піддавалися безсовісним цензурним спотворенням. Прикладом, загальновідомі тепер рядки з думи „Чигрине, Чигрине...":

За що скородили списами
Московські ребра? –

у підсовєтських виданнях виглядали дещо інакше: замість „московських" ребер – „татарські".

У всіх зібраннях творів поета (аж до сьогодні) закінчення медитації „Не завидуй багатому..." друкується у такому вигляді:

Нема раю на всій землі,
Та нема й на небі.

Насправді ж:

Нема раю на всій землі,
Хіба що на небі!

Особливо промовиста цензурна корозія в офіційних совєтських перекладах Шевченка на російську мову (та й інші мови імперії), які представляли такого Шевченка, якого російським великодержавникам хотілося б читати в оригіналі – простакувато-шароварного, безбожного, смиренно-покірного. В оригіналі:

І смеркає, і світає,
День Божий минає.

У перекладі:

И темнеет, и светает,
У ночь наступает.

В оригіналі:

Було, роблю що, чи гуляю,
Чи Богу молюся.

У перекладі:

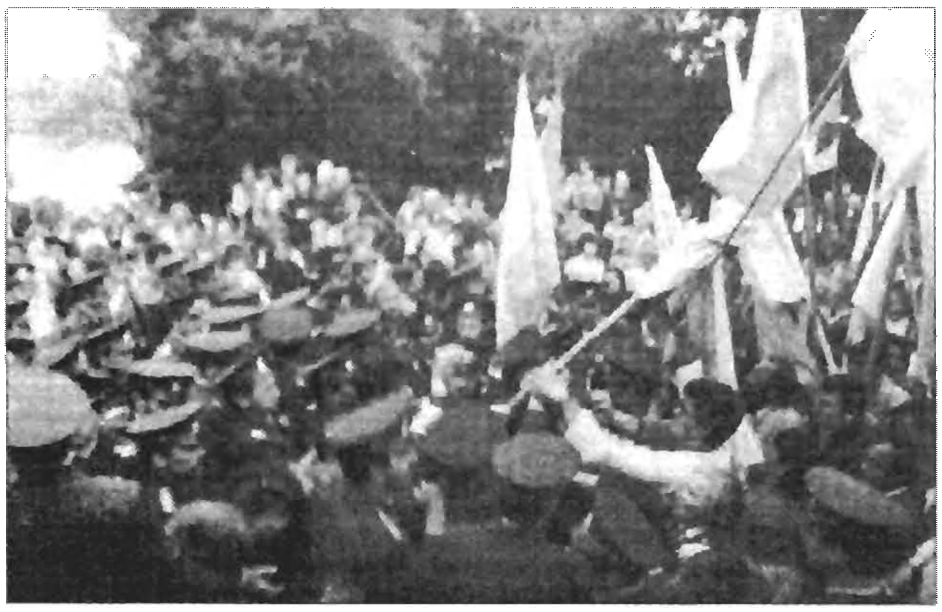
Бывало – думаю, гуляю,
Сижу за работой...

Директор музею Михайло Стретович, засуджений в 1937 р.

Навіть Шевченків правопис у підсовєтських виданнях від початку 30-их років було зросійщено. У багатьох творах з певною стильовою метою поет використовував церковнослов'янську мову – звичайно ж, з дитинства засвоєний її український варіянт. Скажімо, у біблійних епіграфах він писав „ложь", „нощь", під слов'янським „и" розумів українське „и", „ѣ" уживав тільки в значенні „і". У совєтських же виданнях за приписами ще царськими послідовно друкувалися „ложь", „нощь", „грехі", „ісповєдуй" тощо. І в написанні багатьох інших слів поет послідовно дотримувався української традиції: алилуя, Ватикан, Вавилон, Вифлеєм, Сиракузи, грунт, Галаган, Гвалт, ганок, Бедговен. Совєтські автори усе це старанно виправляли на зросійщені варіянти.

Можна відчути атмосферу, стиль, фразеологію „комуно-інтернаціоналізації" поета з офіціозних промов на урочистостях, присвячених 150-річчю від дня народження Шевченка. П. Шелест, перший секретар ЦК КПУ: „І ніколи не вдасться нашим класовим ворогам – українським буржуазним націоналістам, що закінчують своє ганьбою вкрите життя за кордоном, використати ім'я Т. Шевченка проти українського народу, проти комуністичних ідеалів". І. Казанець, голова Ради міністрів УРСР: „Великого українського поета, його творчу спадщину піднесли на небувалу висоту Комуністична партія, її геніяльний вождь В. І. Ленін, що проніс любов і повагу до Шевченка крізь усе своє життя".

Спроба міліції і КГБ розігнати похід „Останнім шляхом Кобзаря" на Тарасовій Горі у травні 1991 року.

Усі фото з книги **Зінаїди Тарахан-Берези** „Святиня".

Большевики, проте, ніколи не забували, що мають справу зі своїм найзатятішим, найнебезпечнішим ворогом, і завше були „начєку". Ось стисла переповідь докладно задокументованої А. Загрійчуком, за свідченнями очевидців, трагедії, яка сталася у містечку Браїлові на Поділлі.

10 березня 1921 року браїлівська молодь вирішила відзначити 60-ту річницю від дня смерти Т. Шевченка: поставити на самодіяльній сцені його „Назара Стодолю". З молодечим запалом взялися браїлівці за підготовку до вистави. Головна роля – Назара дісталася Борисові Бахору. Галю у п'єсі грала красуня на все село, донька начальника пошти на прізвище Рекало, звали її також Галиною. Брали участь у виставі також молода вчителька Олена Куліш, студент учительського Інституту Іван Рудик, ще багато інших молодих людей. Організатором усіх урочистостей був диякон Петропавлівської церкви Стадник.

Вистава пройшла з успіхом. А опісля все почалося. Містечком поповзли чутки про те, що молодь по закінченні п'єси співала славень „Ще не вмерла Україна". Але це були тільки чутки. І їх розпустили ті, хто був проти вистави, хто хотів у будь-який спосіб вислужитися перед новою, червоною владою. Чекісти заарештували всіх учасників вистави. У кожного заарештованого зробили пильний обшук. Усіх негайно відправили у Жмеринську ЧК.

Люди чули вночі гвалт, крики. Розповідали, як священик (це був отець Герман) голосно читав молитви, готуючи людей до вічности. В очі смерти дивилася юна Люся Костецька. Ковальський намагався до останнього якось утішити добрим словом свою молоду дружину. Поруч – брат і сестра Терешківські – Оля і Сашко. Коли розстрілювали красуню Галю, вона просила, щоб пожаліли її вроду, дівочу косу. У Жмеринці тієї ночі було розстріляно тридцять п'ять жінок та сорок п'ять чоловіків, серед цього числа – чимало дітей.

Недавно серед документів епохи НКВДистського геноциду в Західній Україні було оприлюднено датований 18 жовтня 1950 р. „Маршрутний лист" конвою, що супроводжував на каторгу в Сибір „бандерівців", а саме (у вагоні): „Пристарілих – 10 чоловік, взрослих – 34 чоловіка, дітей до 7 років – 18 осіб": „Жалоби конвоя – спецконтингент стучал в дверь вагона, просили молока для детей, требовалі врача, пелі бандеровськую пісню „Заповіт"... Мери, прінятие по жалобам конвоя – за пеніе бандеровского гимна вагону урезать хлебний пайок"...

З початку 60-их років, відколи здійнялася нова, чергова хвиля українського національного відродження („шістдесятництво"), молоді патріоти поновили давню традицію відзначати 22 травня – день повернення праху Поета з чужини у рідну землю.

Большевицька влада всіма доступними їй засобами затято перешкоджала цим, здавалося б, безпровинним акціям, вбачаючи в них вияви „буржуазного націоналізму". Дух цих акцій передано у спогадах

(Закінчення на стор. 13)

Хрест з могили Т. Шевченка, повалений в 1923 році

Тарас Шевченко...

(Закінчення зі стор. 12)

Світлани Кириченко – тогочасної співпрацівниці Інституту літератури АН УРСР, щирої патріотки, активної учасниці шістдесятницького руху.

Вперше родина Кириченків – Світлана, її чоловік Юрко і трирічний син Сергій – прийшли 22 травня до пам'ятника Шевченкові на запрошення друзів ювілейного 1964 року. „Простір від входу у сквер й у всі боки від пам'ятника запружено людьми. Натовп рухається, переливається. Я поправляю на синові костюмчик, наказую іти рівненько і квіти гарно тримати – „он бачиш, дядя нас для кіно знімає". Сергійко гордо несе свої квіти дідові Тарасові, так само й ми. „От і увічнили нас для історії", – думаю собі. Я справді переконана, що знімають для документального фільму. – А коли кіно покажуть? – допитувався син.

„Показали" наступного ж дня, але не в кінотеатрах. На роботі ми почули, що до академічної президії викликають директорів інститутів: крутитимуть їм учорашню кіноплівку, щоб упізнавали своїх працівників. Вшанувати повернення вже мертвого поета на рідну землю – це, виявляється, вияв буржуазного націоналізму і антирадянська демонстрація".

21 травня наступного 1965 року, саме з таким попередженням, обходив робочі кабінети Інституту літератури член партбюро М. Г.: „Якщо завтра хтось прийде до пам'ятника Шевченкові, це буде розцінено як антирадянська демонстрація". Якщо моїх товаришок по Інституту літератури Світлану Попель і Михайлину Коцюбинську (обидві тоді були членами партії) лише „заслухали" на партбюро (допитувалися: „Чого ви туди ходили?"), то лаборантку Інституту педагогіки Віру Гриценко звільнили з роботи. Михайлові Гуцеві це відгукнулося пізніше.

Моя мама на вечірній родинній „нараді" запропонувала делегувати до Шевченка від нашої родини її. Хоч і комуністка, та майже пенсіонерка, – „нічого мені не зроблять". І пішла – з квітами. Повернувшись, мама розповіла: перед сходами до пам'ятника щільно влаштувалися „дружинники", перегородивши дорогу тим, хто хотів покласти квіти. Та коли люди підходили до них і не відступали, пропускали їх і з усіх боків фотографували: магнітні спалахи були, як розриви куль...

„22 травня 1972 року ми звично йдемо до Шевченка. Уздовж тротуару, що прилягає до Шевченкового скверу, навпроти червоного університетського корпусу стоять одна біля одної чорні „Волги". Людей з раціями бачимо й далі – до самого входу у сквер. Ми піднімаємося по сходах пам'ятника, кладемо квіти. Через якийсь час почули різкий скрип багатьох гальм. Видно – під'їхали важкі авта. Солдати вистрибували з машин, шикувалися. Чувся карбований крок солдатських чобіт. По обидва боки з-поза пам'ятника з'явилися шеренги солдатів. Не обминали нікого з тих, що гуляли в алеях чи сиділи на лавицях, вичавлюючи людей із парку, завертаючи всіх до виходу. І раптом... Мороз поза шкірою, наче струмом ударило, вухам не повірили. У правій од нас алеї, ближче до бульвару Шевченка, вибухнув голосний, злагоджений спів. „Заповіт"!.

Повз нас, оточена з боків і позаду солдатами, йшла невелика громадка людей і співала. Голоси молоді, дужі. Скільки їх? Хто вони? Роздивитися за солдатами важко. Співаків ведуть. І голосно несеться в прозовій причаєній тиші: „Поховайте та вставайте, кайдани порвіте!..".

Таку лукаву, двоєдушну політику щодо Шевченка – позірне ідолопоклонство, а фактичне потоптання – комуністичний режим проводив буквально до самого свого ганебного краху. Останнім актом тієї підступної політики стала інспірована властями і московською церквою протиукраїнська провокація на могилі Поета в Каневі у травні 1991 року. Зрештою, совєтський стереотип ніхто не забув, усі ще носимо його в собі.

***

Нинішня ситуація, на мій погляд, така: ми похапцем відроджуємо гірший варіянт стереотипу народницького, ще не розпрощавшись з большевицьким, практично припасовуємо неопросвітянську щепу до большевицького окоренка (кажу про масову свідомість, а не винятки). І вже в повітрі витає стереотип розвінчальний, нераціоцентричний, – ось-ось має втілитися в сенсаційно-розгромній статті якогось молодого, сміливого естета, інтелігента-західника, так схожого на Драгоманова. Або якийсь відчайдух поет-„андерграундівець" накриє мокрим рядном усіх отих архаїчних, пошлих просвітян разом з їхнім божком Тарасієм, звертаючись до них вісімдесятилітньої давности словами юного М. Семенка (хоч, може, й пишаючись при тому своєю геройською оригінальністю): „Ах, з тобою страшенно тоскно... Я не хочу з тобою говорити. Ти підносиш мені засмальцьованого „Кобзаря", кажеш: ось моє мистецтво. Чоловіче, мені за тебе соромно... Мистецтво є щось таке, що тобі й не снилось. Я хочу тобі сказати, що де є культ, там немає мистецтва. А передовсім воно не боїться нападів. Навпаки. В нападах воно гартується. А ти, вхопившись за свого „Кобзаря", від якого тхне дьогтем і салом, і думаєш, що його захистить твоя пошана. Пошана твоя його вбила. Й немає йому воскресіння. Як я можу шанувати тепер Шевченка, коли я бачу, що він є під моїми ногами?".

Досвід предтеч показав: із профанування, заперечення Шевченка починається самозаперечення, самоїдство українців. Невже все повториться? Невже нас нічому не навчили безпомічна аморфність просвітян, ідейний крах, самопоганьблення Драгоманова, куля Хвильового? Невже знову кинемося усім поспільством у погибельний танок крайнощів?

Нині переживаємо добу всезагального панування найпримітивнішого, а при тім украй рознахабнілого змалоросійщеного міщанства – диктат салогубів. Тому й на Шевченка замахнулися насамперед не так „неодрагоманівці" чи „неосеменківці", як „неокирпогнучко-шиєнкови" (ще ним-таки й поціновані в „Кобзарі" як найбільше національне зло та найпекучіша ганьба).

Молодий журналіст О. Бузина, відомий епатажно-розвінчальними статтями про Лесю Українку, Ольгу Кобилянську, І. Франка, опублікував (зрозуміло, російською мовою) у столичній газеті „Ведомости" (рупорі вітчизняних обивателів) фрагменти ще не виданої книжки „Вурдалак Тарас Шевченко". Деканонізація О. Бузини зводиться до вживання щодо Шевченка незвично вульгарної лексики („рифмоплет", стукач-самовольщик" і под.); до підтасовки, пересмикування одних фактів і нарочистого „забування" інших; до „сенсаційних відкриттів" деяких делікатних моментів з життя поета, – давно й загальновідомих зі щоденника та листування (Шевченко був людиною навдивовижу відкритою, нелукавою), а втім цнотливо змовчуваних народницько-соцреалістичними шевченкознавцями.

Як бачимо, підхід виростає зі старої як світ філістерської ментальності. Говорячи суто про Шевченка – людину побутову (та й то підтасовану напівправду) – коли носив парусиновий костюм, коли драпове пальто, коли в кого на балах бував, що саме пив і їв, з яким знайомим і за що посварився тощо; не завдавши собі труду поміркувати(не обов'язково прихильно, хай і критично) над якістю його художнього слова, над суттю його філософських ідей, – журналіст-розвінчальник робить такі далекосяжні й кардинальні висновки про Шевченка – поета, мислителя, духовного провідника нації.

Окремо треба згадати шевченківську традицію у нашому письменстві. Десь з кінця XIX ст. українська література (як і вся культура) слідом за інтелігентською душею розчахнулася на два річища – народницьке і західницьке (за новішими означеннями – традиційницьке і модерністське; сповідальницьке і метафористське).

Традиційники іменують себе прямими спадкоємцями Шевченка. І справді, підхоплюють, розвивають чимало його традицій, хоча, на жаль, часто обмежуються лише зовнішніми, поверховими, формальними. Модерністи всіляко відхрещуються від Шевченка, сприймаючи його очима традиційників – у ненависній просвітянській шапці і кожусі – і тим самим підрубують корінь, із якого виростають.

Уже навіть не гірко, а смішно дивитися на їхню панічну „кобзарофобію", адже ж Шевченко був чи не першим українським модерністом – зламав замшілі літературні стереотипи засадничо новим способом художнього мислення, джерельною народною мовою, започаткуванням нових жанрів, багатошаровою символізацією образів, серцевинним злиттям фолкльору з літературою, постановкою і вирішенням проблем плянетарного реґістру, зродженням неповторної версифікації... Шевченко став глибинним модерністом, тому що був глибинним традиціоналістом.

У перебігу останніх ста літ живило нашу інтелігенцію не тільки народництво й західництво. Повільно, але вперто вилущувався з них посіяний Шевченком єдино органічний для української душі націонал-демократизм.

Його ідеї зажевріли (на жаль, фатально пізно) в Четвертому Універсалі Центральної Ради та Конституції УНР, поступово виґранювалися перед- і повоєнною еміграцією (насамперед наддніпрянською – С. Петлюрою, І. Багряним), фундаторами найповажнішого в Західній Україні до 1939 р. УНДО (Українського Національно-Демократичного Об'єднання) – серед ін. Д. Левицьким; а також ідеологами УПА – П. Полтавою, О. Дяковим-Горновим та ін. Аж поки в 60–70-ті роки провідники українського руху – І. Дзюба, Л. Лук'яненко, М. Руденко, Є. Сверстюк, В. Стус, В. Чорновіл – зробили націонал-демократизм єдиним осердям своєї ідеології.

Проте ідеологія шістдесятників довгі роки була майже герметично відгороджена від народу (масової свідомости) колючим дротом КҐБ та большевицької пропаґанди.

Сьогодні, на предивне щастя, українське відродження, хоч іволячою ходою, але вперше йде шляхом, що його проторував Шевченко.

І все ж признаймося собі: не стільки воля народу чи авторитет окремих лідерів, партій, як саме Провидіння визначає поки що для нас цей шлях, ми ж продовжуємо борсатися в старих стереотипах. Таке становище вкрай хистке і довго тривати не може. Людина створена вільною, їй Богом дано право вибору, скористаймося ж нарешті цим правом во благо, а не во зло.

Як здійснилися чорні, так неодмінно здійсняться рано чи пізно і найсвітліші віщування Шевченкові. Але від нас залежить, чи станеться це сьогодні, чи доведеться знову чекати століття.

Черкаси

Друкується зі скороченнями.

Сторож могили Іван Ядловський помер з голоду в 1933 році. Поруч з ним – дружина Мелашка

__Василь Пахаренко__ народився 12 травня 1964 року у селі поблизу Черкас. Закінчив учительський інститут та аспірантуру Інституту літератури ім. Т. Шевченка Національної академії наук. Член Національної спілки письменників України, кандидат філологічних наук, доцент катедри української літератури Черкаського державного університету ім. Богдана Хмельницького.

Ліга меценатів спонзорує конкурс на кращий підручник

КИЇВ. – Триває конкурс на кращі підручники з історії України для середньої школи, оголошений два роки тому, коли на зборах Ліги українських меценатів – після нарад з Міністерством освіти, істориками, письменниками – було вирішено, що сучасні підручники з історії України не відповідають інтелектуальним, моральним і політичним вимогам суспільства. Тоді й було принято рішення про конкурс.

Жюрі конкурсу очолив популярний сучасний український письменник, майстер історичного роману Павло Загребельний. До складу жюрі увійшли також письменники Роман Іваничук, Роман Федорів, академік Іван Дзюба, історики Френк Сисин, Орест Субтельний (Канада), Ярослав Дашкевич, Ярослав Ісаєвич, Юрій Мицик, заступник міністра освіти України Олександра Савченко, директор видавництва „Дніпро" Тарас Сергійчук, група відомих педагогів.

Розглянуто 27 рукописів. Кожний – під своєю девізою. Рецензувався кожний рукопис, якщо заслуговував на увагу, 5-7 рецензентами з числа відомих істориків, письменників, працівників міністерства.

Першу премію нещодавно було вручено подружжю вчителів – Віталієві Власову та Оксані Данилевській. Три тисячі долярів вони отримали за проєкт підручника з історії України для 5-ої кляси. На підході – підручник для 7-ої та 11-ої клясів. З метою пришвидшення процесу проєктування підручників на найближчих зборах Ліги меценатів плянується прийняти рішення щодо продовження конкурсу у відкритому варіянті – тобто звернутися до істориків, вчених, письменників з пропозицією взяти участь у конкурсі.

У руслі цього проєкту плянується оголосити ще один конкурс – на кращий підручник з української мови та літератури.

Любов Самойленко

„Арка" обирає найтяжчий шлях – іти за істиною

З першим днем цього року у Львові побачило світ заснувальне, „нульове", число суспільно-релігійної газети „Арка". Виряджаючи її у тяжку дорогу, Владика Любомир Гузар, Єпископ-помічник Глави Української Греко-Католицької Церкви, пише, що завдання нової газети – „допомогти нам бачити наше сьогодення через призму тривалих, відвічних вартостей". Ось чому над заголовком вміщено таку ясну і однозначну девізу: „Дух нації стане незнищенним, якщо в основі її життя буде Божа правда". А в редакційній статті „Наша газета" читаємо: „Останнім часом фетишизується ідея толерантности, коли на одну площину ставиться і зрівнюється у правах добро і зло. Але розмивання межі між захланністю і поміркованістю, між соромом і розгнузданістю, між моральною відповідальністю і крайнім цинізмом веде до знищення культури свободи, є інструментом духовного терору.

Редакція ставить собі за мету відновити зв'язок між інформацією і будівництвом сенсу...".

І справді – будуючий моральний зміст мають більшість вміщених у цьому першому числі „Арки" матеріялів, зокрема медитації Петра Дідули на тему 2000-річчя Різдва Христового, глибокі роздуми Тетяни Жолубак над проблемами сучасної родини, історіософський есей Йосипа Лося „Правда слова", культурологічний огляд Тетяни Хоменко „В очікуванні відповіді", погляд Юрія Криворучка та Ігоря Полянського на сучасну церковну архітектуру. Є також дуже вартісні в сенсі оздоровлюючого морального впливу переклади – однієї знаменитої промови Матері Терези, статті-проповіді французького теолога Ремона Паннікара, репортажу кореспондента газети „Вашінґтон Пост" Пола Річарда з української археологічно-мистецької виставки в Міжнародному Валютному Фонді „Подорож до кам'яного віку". Ідейною домінантою усіх цих публікацій, а також висновків, поданих у рубриках „Падіння" і „Злети", є намагання випрозорити взаємну залежність людини і суспільства, нації і людства, увиразнити ієрархію духовних цінностей, навчитися застосовувати безпомильні критерії в розмежуванні добра і зла, світла і темряви.

Разом з тим, читання цього програмового числа „Арки" залишає по собі деяку оскомину антизахідництва, традиційного швидше для російського світогляду. Впевняти читача, як це робить, наприклад, Тарас Лильо у своїй аналізі проблеми людської відповідальности і також проблем „святої правди" та „своєї хати", нібито зі Заходу походить все найгірше, – значить спрощувати історію людства й історію християнства. Так само не переконує цей автор, ставлячи на одну дошку комунізм і капіталізм. Втім, це ототожнення не було чужим і для діяспорних авторів, ось і „Арка" робить подібну думку Осипа Федорики одним з узагальнюючих епіграфів свого першого числа: „Комунізм і капіталізм – близнята. Це різні симптоми цієї самої недуги...". Така категоричність може зашкодити об'єктивному осягненню соціяльних, а з ними й моральних проблем в новітній історії людства.

Враження доброї спроби поставити політичну економію як науку, і загалом соціяльну проблематику, в етичний контекст залишає блискуча стаття Іво Полуляха, вченого з Українського Вільного Університету – „Пріоритет особи", хоч це вже рівень, значно вищий від газетно-популярного.

Можна також мати певні застереження щодо багатослівности деяких матеріялів, надмірного вдавання авторів до цитат, але загалом „Арка" цим своїм початком дає підстави сподіватися гідного продовження. Для зацікавлених читачів повідомляємо адресу редакції: **79016, м. Львів, вул. Євгена Озаркевича, 4.**

Петро Часто

Д-р Є. Стецьків

Об'єднуймося, бо один у полі не воїн

Світова Федерація українських лікарських товариств (СФУЛТ), яка об'єднує українські лікарські товариства Північної і Південної Америки, Австралії та Европи, влаштовує що два роки конгреси.

Останніх п'ять конгресів СФУЛТ відбулися в Україні – в Києві у 1990-му, в Харкові в 1992-му, в Дніпропетровському в 1994-му, в Одесі в 1996-му і в Ужгороді в 1998 році. Наступний конгрес відбудеться у Львові в 2000 році.

Метою тих конгресів є не лише поділитися з нашими колегами здобутками західньої медицини і нашим лікарським досвідом, але також заохотити наших колеґ в Україні до самоорганізації, до членства у Всеукраїнському лікарському товаристві (ВУЛТ). Таке товариство вже існує 9 років. На жаль, на 250,000 лікарів в Україні до нього належить тільки 2,000 лікарів, і то переважно зі Львова. Наші колеги в Україні не виявляють належного зрозуміння до участи в незалежній, професійній організації, яка може відіграти колосальну ролю в освідомленні населення і в профілактичних заходах охорони здоров'я. Лікарі в Україні, так само, як інші наші професіоналісти, надто пасивні і аполітичні, не розуміють, що байдужість є тим мікробом, який роз'їдає суспільний організм, поглиблює негаразди і сіє ще більшу зневіру.

Дається взнаки радянська звичка чекати на якусь вказівку, щоб виявити особисту активність. Лікарі в Україні не об'єднуються і не вписуються в члени Всеукраїнського лікарського товариства, мотивуючи таку настанову, що в Україні панує економічна скрута, себто біда, а як є біда, то не до об'єднання, кожен нехай сам собі дає раду. Це хибна настанова.

Згадаймо давні часи. Татари нападали на Україну, грабували, палили села, вбивали, гнали людей в ясир. Щоб рятуватись, чоловіки втікали на Хортицю і там організували славне запорізьке військо. Спільними силами постало наше козацтво. Подібно було з Гайдамаччиною. Польські пани разом з орендарями використовували наш народ до тієї міри, що йому урвався терпець, і щоб оборонитися від сваволі панів – він створив гайдамаків.

Після Другої світової війни еміґранти, які втекли від московського комуністичного пекла і опинилися у Німеччині, переживали велику біду. Не було що їсти, було тяжко знайти дах над головою. Німці еміґрантів ненавиділи, називали „проклятими чужинцями". Совєтські емісари вишукували еміґрантів по всій Німеччині і силою вивозили на „родіну" (читай – Сибір). Союзники дивились з підозрінням, дивуючись, чому еміґранти не хочуть вертатися на рідну землю. Їм не помагали вияснення про т. зв. „щасливе життя під сталінською конституцією", про те, що лише за два роки совєтської окупації біля 700 тисяч населення Західньої України депортовано в Сибір. Наше становище було незавидне. Й ось тоді українські втікачі почали організовуватись і об'єднано демонструвати проти насильного вивезення, інтервенювати у рядах західніх держав включно з Ватиканом. Це допомогло.

В 1946 році президент США Гері Труман призначив д-ра Едварда О'Конера комісарем для „переміщених осіб". Той їздив зі своїм штабом по Німеччині, відвідував табори втікачів і випитував їх, чому вони не хочуть повертатися до большевицького „раю". Священики розповіли йому про жорстоку ліквідацію нашої Церкви, про ув'язнення наших владик (семеро замучено у в'язницях, а митрополит Йосип Сліпий карався 18 років у концтаборах), про депортацію в Сибір священиків, монахів і монахинь. Люди розповіли про голодомор в 1932-33 роках, яким Москва знищила мільйони українського населення, про розстріли наших патріотів і про всі „блага" червоної Москви.

Д-р О'Конер, повернувшись до Вашінґтону, переконав президента Трумана, щоб той затримав насильну репатріяцію. Президент це зробив і в порозумінні з урядами Великобританії, Франції і Канади дозволив еміґрацію до західніх держав.

Прибувши до Америки, еміґрантам довелося починати з нуля. Щоб собі допомогти спільно, наші скитальці вступали до створених ними організацій, які існують до сьогодні і тепер допомагають Україні.

Отже, з нещастям і бідою легше воювати спільно, об'єднано, ніж одинцем. Жалощами і нарiканнями ще ніхто не поправив свого становища. Леся Українка писала: „Бо плач не дав свободи ще нікому, а хто борець – той здобуває світ".

В Україні ще далі панує страх, байдужість і брак ініціятиви. Ворогові вдалося пошкодити менталітет наших людей до тієї міри, що вони втратили охоту до організаційної і об'єднаної оборони.

На що наш народ чекає? На чудо? Найвищий час організуватися, щоб спільно і об'єднано боротися за кращу долю України. Хай дороговказом будуть безсмертні слова Лесі Українки:

Вставай, хто живий
В кого думка повстала!

Сарасота, Фльорида

На Харківщині вже немає колгоспів

До „Свободи" надійшло одне з січневих чисел газети „Голос Лозівщини", що видається в Лозовій на Харківщині. Передруковуємо з нього допис "Перше посвідчення":

„В управлінні економіки районної державної адміністрації триває реєстрація реформованих господарств за новою організаційно-правовою формою. На базі колишніх колективних сільськогосподарських підприємств вже створено 20 приватних сільськогосподарських підприємств, кілька виробничих кооперативів, агрофірма та акційні товариства.

Віднині колгосп „Жовтень" називатиметься приватним сільськогосподарським підприємством імені Л. Хворостяного. Посвідчення про це вручив засновнику новоствореного господарства О. Скрипнику голова районної адміністрації С. Міщанюк".

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

В ім'я чого зневажено правду?

Про ОУН, УПА, УВГР – без упередження

В „Свободі" (14 січня 2000 року) Іван Кохан помістив статтю „Про ОУН, УПА, УГВР", в якій робить закиди провідним членам Організації Українських Націоналістів (ОУНр), які нібито, за його розумінням, „в газетах і книгах впроваджують облуду в українське життя, пишучи про ОУН і Українську Повстанську Армію (УПА) так, неначе б ці два вияви воюючої України були одне і теж саме".

Не хочу цитувати написаного, але нехай шановний читач „Свободи" загляне до згаданого числа і виробить свою об'єктивну думку про часи боротьби ОУН–УПА в часі Другої світової війни та після її закінчення.

Прикро, що І. Кохан посилається на заяву Головного командира УПА, генерала-хорунжого Романа Шухевича–Тараса Чупринку з 25 вересня 1947 року. Якщо посилається на згадану заяву, то треба цитувати її в цілості, а не брати один відступ, де йде мова, що Українська Повстанська Армія – понадпартійна. Мені не відомо, щоб хтось з провідних членів ОУН заперечував, що УПА є понадпартійною, але треба ствердити в ім'я історичної правди, і про це пише Головний командир УПА генерал-хорунжий Роман Шухевич в цьому зверненні, на яке покликається І. Кохан:

1.„Українська Повстанська Армія постала з бойових груп ОУН (керованої С. Бандерою) в 1942 році в умовах завзятої боротьби українського народу проти гітлерівських загарбників. На протязі 1942–43 років в УПА включилися широкі народні маси. УПА стала виразно всенаціональною збройною силою. Вона стала найповажнішим і загальним виявом самостійницької боротьби всього українського народу".

2.„Від моменту утворення УГВР, Українська Повстанська Армія підпорядковується лише УГВР і визнає УГВР за єдине своє Представництво і Керівництво".

В точці 4-ій написано: „Українська Повстанська Армія понадпартійна.В ній боряться всі, кому дорога справа Самостійної Української Держави, без різниці поглядів, політичних переконань і партійної приналежности. Але рівночасно з цим УПА цілком визнає той велетенський вклад, що його внесла ОУН, керована Степаном Бандерою, в справу утворення, зміцнення і розвитку УПА. ОУН поклала основи під УПА, вона скріпила її своїми високоідейними кадрами (члени ОУН становлять понад 50 відсотків усього складу УПА), вона відстояла її політично від нападів як з боку опортуністичного табору, так і з боку національних ворогів України, вона доклала найбільших зусиль для успішного розвитку УПА і докладає їх сьогодні в рамках УГВР".

Варто пригадати Іванові Коханові, що генерал-хорунжий Роман Шухевич був Головою Проводу ОУН в Україні, Головним командиром УПА і Головою Генерального секретаріяту УГВР.

Дивує мене, чому сьогодні, після більш як 55 років від утворення УГВР і після 55 років рейду деяких відділів УПА і членів ОУН в Західню Европу, потрібно спотворювати історичну правду. Адже сьогодні є німецькі документи про визвольну боротьбу, є більшовицькі архіви.

Були партії і поодинокі особи в ДП таборах, які ставили під сумнів боротьбу в 1940–50 роках. Хвала Богу, сьогодні, крім комуністів, всі визнають УПА, але чомусь не хочуть визнати того, що коли б не було ОУН, то не було б і УПА.

Це істина, і вона не залежить від того, як до неї ставиться І. Кохан. Так воно було, і в ім'я тих, які впали в боротьбі за Україну, маймо мужність писати правду.

Лев Футала-Лагідний

НАД БУДЕННЕ

Спрагнені біля джерел

Що діється з людським світом? Таке враження, що він не просто у злі лежить, а таки тоне в ньому – темрява матеріялізму і бездуховности наступає з усіх боків. Недавно лондонська „Українська думка" передрукувала з „L'Osservatore Romano" статтю Джузеппе Ферарі, державного секретаря Італії з питань дослідження та інформації про секти, під назвою „Явище сатанізму в сучасному суспільстві". Виявляється, що не лише в Америці, де ліберальна демократія вже перетворюється у вседозволеність, але навіть в Італії, в Римі, під боком у Ватикану, діють сатанинські секти і „церкви": „Орден перевертня", „Орден чорного овена", „Церква сатаністського визволення", „Діти сатани" та десятки інших. Не хочеться думати, що щось подібне може статися в Україні, адже ми так гаряче впевняємо один одного в тому, нібито належимо до найрелігійнішого християнського народу на світі... Що насправді відбувається там у цій преважливій ділянці?

Василь Маснюк,
Бостон, Джемейка Плейн

Відомо, що в Україні, з огляду на її демократизм, також діють різні, м'яко кажучи, нетрадиційні для неї конфесії і течії. З нехристиянських найпомітніші прихильники РУНВіри, які намагаються реставрувати наші давні народні вірування, мусульмани і буддисти, кришнаїти, церква „преподобного Муна", всілякі секти, як, наприклад, „Біле братство", з яким Україна зазнала стільки клопоту, спіритуалісти, чаклуни, „контактери з вищими світами", збіговиська відьом й різноманітні таємно-чорні „ордени". Однак, виникнення цього „букету" не пов'язане з чисто українськими причинами. Йдеться про безпосередній спадок недавнього тоталітарного минулого: зі занепадом совєтської імперії та ідеології безбожництва насильно стримувана духовна енергія враз вихлюпнулася назовні, а оскільки вона не була прояснена доброякісним знанням, розвинутою релігійною свідомістю, то й набула таких мало приємних, а то й потворних ознак.

Литовський філософ А. Юозайтіс у своєму есеї „Постепоха" пише, що сьогодні неможливо, „на місці комуністичної ідеології вибудувати палаци релігійної чи національної самобутности. В пост-епоху такі будови не споруджуються – нема фундаменту". І далі: „Восьмеро з десяти наших ближніх... свою енергію віддають матерії, товарові, багатству...".

Втім, певний докір на адресу політичним і державним провідникам України не буде перебільшенням. Ось що сказав на засіданні Міжнародного експертного клюбу в Інституті світової економіки і міжнародних взаємин НАНУ професор Київської духовної академії Дмитро В. Степовик: „Сучасна політика щодо релігії і культури дуже аморфна. Образно кажучи, це політика-кисіль, політика-тісто. В ній не вироблено стрижня, нема ферменту для структурної кристалізації. Цілком не враховано досвіду колишніх колоніяльних народів, які відділялися від метрополій. Починаємо будувати „громадянське суспільство", не збудувавши суспільства нації. Більша частина керівних українських політиків усіх трьох гілок влади бояться слів „нація", "національне", як вогню, ідентифікуючи ці слова і поняття з націоналізмом в його екстремістській формі. Оскільки ж релігія і Церква традиційно близькі до національної культури і творчих релігійно-церковних „тонкощів", то політики усіх мастей, аж до націонал-демократів, взагалі вилучили Церкву з поля зору, звертаючись до церковних структур лише при потребі – впливати через них на електорат. Це глибоко помилкова позиція, яка дорого обійдеться.

Наші політики зовсім не знають або не хочуть знати, як будувалися держави в постімперські періоди. Після розпаду Турецької імперії балканські народи (греки, албанці, болгари, серби) негайно звернули найпильнішу увагу на відбудову церков, які мали історичне коріння в цих націях. А паралельно з цим будували національні й відтак громадянські суспільства. Точно за таким „сценарієм" діяли угорці, чехи, словаки, румуни після розпаду Австро-Угорської імперії. Польща, скинувши з себе російське імперське ярмо 1918 року, найперше що зробила – це поновила ретельно продуману структуру Римо-Католицької Церкви.

Церковне питання стояло на першому місці у Бісмарка при об'єднанні німецьких князівств і курфюрств у єдину державу. Це було правильно: адже все починається від духу, від віри, які дають роботу рукам, думки – головам, надію – серцям...".

Все починається від духу, від віри... Але щоб вийти на рівну дорогу з болота „постепохи", дух і віра мусять спертися на ясний розум. Блажен, хто вірить серцем і кого воно не зводить на манівці антихристиянства, проте, на жаль, так звані „духовні пошуки", не узгоджені з глибокою релігійною свідомістю, нерідко приводять до бездуховности і безвір'я. І держава, з огляду на свої демократичні засади, не може перешкодити розповсюдженню сектантського та „орденського" бузувірства. Але це може і повинен зробити розум і сумління суспільства, інтелектуально-духовна еліта нації – силою свого знання, силою логіки, діялектики, інтуїції вона мусить спромогтися визначити критерії оздоровлення народу. Що така еліта в Україні вже є, і що вона так швидко відродилася після довгого поневолення людського розуму і віри – це й свідчить про особливу релігійність нашої багатостраждальної нації.

Ось один з багатьох напрямів цієї тяжкої і невідкладної праці. Група київських вчених заснувала Українську академію оригінальних ідей і Міжнародний конвент тринітарних знань. Що ж це за знання? Мова іде про те, що людство потребує нового, у більшій мірі життєдайного світогляду, оскільки дотеперішній науковий метод пізнання і будований на цьому пізнанні науково-технічний прогрес протистоять природі і загрожують екологічною безвихіддю.

Водночас цей так званий „науковий" метод зовсім непридатний для духовного, релігійного життя, Наукова, атомістична логіка заперечує існування духу і Бога, бо природа духу – неатомістична. Значить, майбутній світогляд повинен означати синтез науки і релігії.

Надаємо слово президентові Української академії оригінальних ідей Петрові Харченкові: „Оскільки ні атомістика, ні віра не можуть осягнути єдине буття (Бог і матеріяльний світ у їхній взаємодії й цілісності), то на ролю головного гносеологічного інструменту може претендувати лише принцип триєдности й розроблена на його основі тринітарна логіка. З цього випливає можливість створення єдиного світогляду – Тригнозису...

Нинішнє панування принципу в системі знань приводить до конфліктів між людиною і природою, між державами, націями. Перехід від двомірного антагоністичого до тринітарного мислення буде революцією у світорозумінні та світовідчутті. Знаменно, що Тригнозис як майбутня загальнолюдська ідеологія формується в Україні. Як зазначає А. Братко-Кутинський у книжці „Феномен України", український етнос базується на енергетиці триіпостасного Абсолюту. Отже, Тригнозис водночас стає й українською національною ідеологією. Іншими словами, створенням Тригнозису український етнос здійснює духовний переворот у житті людства, так само, як давні греки, китайці, індійці та інші народи, і цей переворот визначальним чином вплине на розвиток цивілізації".

Звучить це все, немов рядки з фантастичного роману – чи не так? Одначе згадаймо, що найсміливіші, найфантастичніші ідеї минулих сторіч у XX сторіччі, на наших очах, стали буденною дійсністю.

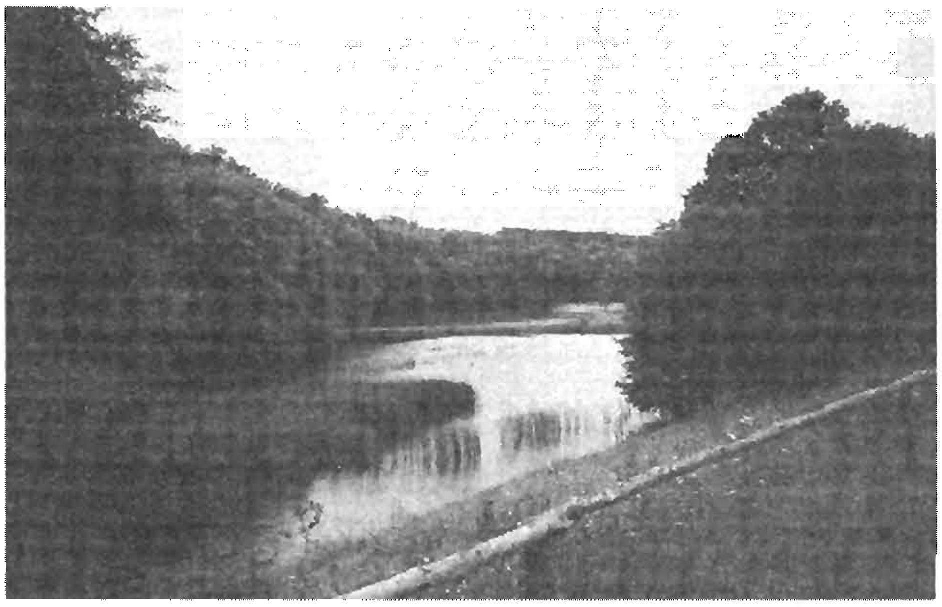
Петро Часто

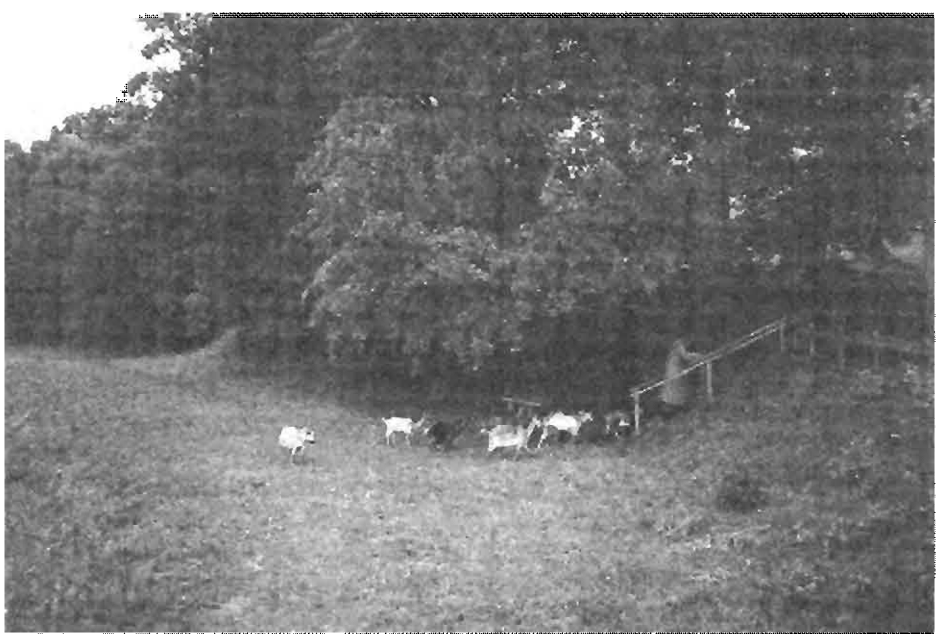
ПАМ'ЯТЬ

У Шевченкових місцях

Хропалів хутір

26 травня 1859 року Тарас Шевченко вирушив з Санкт-Петербургу в Україну. А вже через місяць поїхав від Максимовича, в якого гостював на хуторі Михайлова гора біля Прохорівки, до Млієва, щоб побачити славнозвісні цукроварні українських підприємців Яхненків-Симиренків. Тут він зустрівся не тільки з Платоном Симиренком, а й з Олексою Хропалем, родичем і службовцем Симиренків. Сестра Платонова – Наталя, була дружиною Хропаля. Олекса Іванович Хропаль жив на своєму хуторі, де й досі є урочище Хропалів хутір. Очевидно, що Хропаль показав гостеві мальовничі околиці свого малого маєтку.

На Хропалевому хуторі

Світлини **Тетяни Симиренко**

Наталя і Олекса Хропалі жили на хуторі з двома доньками – Катериною і Настею. Перша з них дуже сподобалась Шевченкові і він називав її Титарівною, тому що Хропаль був тоді ще й церковним старостою. Саме Хропаль познайомив Шевченка з Платоном Симиренком і вони домовилися про видання „Кобзаря", як зазначено на книжці „Коштом Платона Симиренка".

Олекса Хропаль мав типово українську зовнішність – повновидий, вусатий. Доньки – ставні, вродливі. Коли син Платона, Левко, був з батьками за кордоном, дівчата писали до нього про стан садів і тварин у Млієві, зокрема на Платоновому хуторі. Листування тривало, коли дівчата стали навчатися в Одеському дівочому інституті, а згодом й молодші Симиренки, четверо братів - стали студентами в Одесі. Доки не було залізниці, усім гуртом кіньми виїздили на навчання. Пізніше Настя закінчила університет у Швайцарії. Обидві навчали дітей в школі при млліївських цукроварнях. Внучка Левка Симиренка, донька його сина Володимира – Тетяна пише: „Будинки на Хропалевому хуторі давно поруйновані. Немає вже альтанки, де любив сидіти Тарас Григорович. Немає дуба, під яким він любив спочивати. Викорчували і сад. Але лишався яр з розлогими схилами, буйно порослими лісом, а на дні каскадом – ставки. Це все ще чарівне місце".

Платонове яблуко

Перебуваючи на Платоновому хуторі, Тарас Шевченко міг відвідати і яблуневий сад Платона Федоровича, де росла яблуня, якій судилася незвичайна історія. Син садівника, великий вчений-помолог Левко Симиренко якось звернув увагу на старий ренет у тому саду і зайнявся його розмноженням. Він назвав яблуню „Ренет П.Ф. Симиренка". Невибаглива яблуня швидко росла і давала смачні плоди. Це сприяло її поширенню в Київській, Полтавській, Харківській губерніях, а згодом також на Поділлі, Чернігівщині, Херсонщині. Тільки один з садівників Січеславщини, наприклад, К.І. Ошкало, купив у Симиренка 1500 саджанців ренета. Зацікавились яблуком також у Франції. На всесвітній виставці 1900 року в Парижі Ренет Симиренка показали в своїх колекціях садівники Бальте, Кру, Номбло-Брюно. З Туркестану писав садівник Д.Капустін: „Ренет Симиренка саджають тут у величезних кількостях". Але поширення Ренета Симиренка призвело й до непорозумінь. З'явилися твердження, що ренет насправді відомий як Зеленка Вуда. Головний садівник Нікітського саду в Криму Клаусен вважав, що це два тотожних сорти. Левко Симиренко вдався до аналізи і отримав Зеленку Вуда з Рейтлінгенського помологічного інституту. Дослідник писав: „Маючи безсумнівну зовнішню схожість з нашим ренетом, плоди Зеленки Вуда дозріли, зовсім не пожовтівши, м'якуш нічого спільного не мав з Ренетом Симиренка – повністю позбавлений аромату, він був досить соковитим, але більш ніж посереднього смаку". У 1911 році часопис Помологічного товариства Франції писав про Ренет Симиренка: „Плоди зеленкуватожовті, м'якуш дуже ніжний, тане в роті, соковитий, дуже солодкий і духмяний, відмінної якости". А сам Левко Симиренко писав про батькове яблуко: „Для умов України навряд чи знайдеться друге за якістю яблуко, яке могло б змагатися з Ренетом П.Ф. Симиренка".

Ренет П. Ф. Симиренка

В СССР було зроблено усе можливе, щоб стерти з народної пам'яти усякий слід Симиренків. Але побувайте на будь-якому українському базарі – і ви обов'язково почуєте: „Купуйте в мене симиренки – дуже смачні яблука!" Коли ж запитаєте у садівника про походження назви вирощених ним яблук, то не кожний й скаже, але від цього не применшиться заслуга Симиренків, які залишили нам таке чудове яблуко.

Левко Хмельковський

Вічне повернення додому

Минулої осені з Америки до рідного закарпатського краю, у Срібну Землю приїхав Олександер Палаташ, один з наймолодших свідків та учасників історичних подій 1938-39 років – постання Карпатської України, її боротьби і трагедії. Тоді йому не було й двадцяти літ.

Невдовзі воєнна завірюха назавжди відірвала його від рідної землі – зміг знову ступити на неї аж після проголошення незалежної України.

І як прощався з нею юним, так юним тепер привітався – таке враження виникало в мене під час його численних зустрічей із закарпатською молоддю.

Сивий чоловік з юною душею сприймався в молодіжних авдиторіях цілком своїм, ровесником – він говорив нашим голосом, висловлював наші мрії і надії, нашою вірою вірив у краще майбутнє українського народу.

Зі Закарпаття, зокрема із безземельних гірських сіл, на чужину виїжджали люди ще з кінця минулого сторіччя, та там десь і пропадали, губилися їхні імена, і лише повоєнна політична еміґрація витворила могутню авру духовного належання Україні, й тепер ці люди, опиняючись серед нас, випромінюють те світло, якого нам так не вистачає. Наша економічна невлаштованіть забирає багато творчих сил, марно їх висмоктує, відволікає на тяжке борсання в матеріяльній сфері. Чимало молодих готові втікати від теперішніх нестатків у світ за очі, один за одним, один на одного дивлячись.

І так важливо, щоб хтось встав перед нами і нагадав про речі, які сьогодні мовби вже й не актуальні – про вірність своєму родові-народові, про любов до рідної землі, про обов'язок перед нею, виконання якого й робить людину людиною.

Олександер Палаташ не тільки говорив нам про це – він написав і залишив нам свою книжку. Називається вона „Чолом тобі, рідна Земле Срібна" і розповідає про ті далекі від нас 30-ті роки, про зародження в нашому краї політичного українства, про долі багатьох відомих і невідомих діячів „Просвіти", Карпатської України, про вояків „Карпатської Січі", які воліли швидше вибрати смерть, аніж неволю. З її сторінок також віє молодечим сприйманням життя і непохитною вірою в рідний народ.

Останні рядки з цієї книжки, як і належиться справжньому українцеві, – про матір: „...Я пильніше придивився і раптом у своїй матері упізнав риси матерів усіх тих, хто тепер спав тут, побіля мене. І тоді я збагнув: над нами молилася і просила всім щастя-долі від Всевишнього наша Велика рідна мати, наша спільна мати – одвічна страдниця мати–Україна".

Леся Кешеля,
Ужгород

Від редакції: Хто хоче прочитати цю гарну книжку, автор готовий подарувати її. Подаємо його адресу: **Olexander Palatash, 1645 E 13 Mile Road. Apt. 201, Madison Hgts, Michigan, 48071**

Олександер Палаташ (третій зліва) серед ужгородської молоді, справа від нього – письменник Дмитро Кешеля

ДОРОЖНІ ЗАМІТКИ

Краса, що вища буденних негараздів

Літак українських авіяліній подолав відстань між Торонто і Львовом за вісім з половиною годин і приземлився на летовищі, де мене очікували мої знайомі з попереднього року. Вони повідомили, що перед полуднем ми мусимо бути в школі „Відродження", де відбудеться відкриття нового навчального року. І хоча я була втомлена після ночі в літаку, але погодилася відвідати незвичайну українську школу, яка слушно носить назву „Відродження". На шкільному подвір'ї ми застали всіх учителів, шкільну дітвору та батьків. Столик з мікрофоном був прикрашений китицями квітів, а вгорі на щоглі майорів український стяг. Було зачитано заклик Президента Л. Кучми до першоклясників.

Львів справив на мене значно краще враження, ніж в попередні роки. Центр його відновлено, вулиці чисті, прокладено нові хідники, будинки відремонтовано і пофарбовано у світлі барви, так що Львів почав набирати давнього вигляду „малого Відня", яким колись львів'яни гордилися.

Біля стовпа з назвами місць проживання Шевченка.

Поїздом – цілу ніч до Києва. По приїзді, незважаючи на втому, йду на концерт „Духовний скарб Галичини тобі, столице України", який відбувся в національному палаці „Україна". Над сценою – зворушливий напис: „Ввесь Львівський рід від краю до краю вітає нині Київ-Златоглав". Немов у зачарованій казці провела я понад три години, на концерті солістів, ансамблів, хорів і танцювальних груп. Кожний район Львівщини виступав зі своїми піснями і в народних строях. Гордістю наповнялися наші серця за обдаровану і високопатріотичну молодь. Кульмінацією було спільне виконання пісні „Україна є, Україна буде!". Коли на закінчення заспівали релігійний гимн „Боже Великий, Єдиний", схвильовані глядачі овацією привітали цей спів.

В Києві я відвідала українську католицьку церковцю св. Миколая-Чудотворця на Аскольдовій могилі, поблизу якої знаходилася могила героїв з-під Крут. Погода стояла чудова і неозоро-голубі небеса відбивали у плесі дніпрових вод. У наступні дні відвідуємо славну церкву Богоматері Пирогощі, музей під відкритим небом „Пирогове", Свято-Михайлівський собор, який своїми золотими банями домінує над цілою околицею. Багато вулиць і будинків в центрі міста, головно Хрещатик – відновлено. Красень Київ чарує всіх у кожну пору року.

Незабутньою була поїздка до славного в Україні парку-заповідника „Софіївка" в Умані. Цей парк – один з кращих в Европі. Його створив польський граф Фелікс Потоцький в кінці XVIII століття для своєї дружини-красуні Софії. Робітники-кріпаки вручну копали стави, підземні річки, будували гранітні ґроти, водоспади, фонтани, насаджували декоративні дерева, кущі та рослини. Якраз почалося „бабине літо" і багата рослинність вкрилася позолотою осінніх барв, що додавало краси паркові.

На зворотній дорозі до Києва вдалося відвідати Шевченківські місця – села Моринці і Шевченкове. Хати, в яких він проживав, реставровані згідно з їх оригінальним виглядом. На травнику серед квітів стоїть гарна і ніжна скульптура Тараса-пастушка із вузликом, перекинутим на палиці через плече. Поблизу хатини зупинились

Тут поховано Катерину з Бойків, матір Шевченка.

ми на могилі Тарасової матері – Катерини. Мовчки схилили ми голови в глибокій пошані, віддаючи поклин тій убогій, безправній і зневаженій кріпачці, яка народила Україні сина-генія. Два деревця, посаджені в пам'ять Тараса, одне – від правнучки його брата, друге – від Президента Л. Кучми. Зупиняємося біля стовпа, на якому прикріплені спрямовані в різні сторони стрілки з назвами місцевостей, де проживав Шевченко.

Дорога, якою ми повертаємося до Києва, в'ється дещо хвилястим тереном між ланами, обабіч яких пишаються стрункі тополі. Є безліч верб, які своїм довгим віттям немов вмиваються в прозорій воді численних ставків. Раптом здалося, що ми опинилися в часах Шевченка, коли він тут жив і оспівував цю красу.

З Києва була ще поїздка до Чернівців – столиці Буковини. Економічні негаразди відчувається тут більше і про них чується у розповідях рідні і знайомих. Відвідала Товариство „Просвіта", скористалася нагодою, коли в міському театрі вшановували чернівчани пам'ять „Буковинського соловія" – Юрія Федьковича.

Один день призначила на поїздку до рідного Яворова, де я провела ранню молодість, де могила матері та інших дорогих мені людей. А потім поїхала до села Бунева, де похований відомий лікар, і поет д-р Юрій Липа, якого по-звірячому замордували вороги з НКВД за те, що він подавав лікарську допомогу пораненим воїнам УПА. Ще півдня призначила на поїздку в Брідську кітловину, де літом 1944 року біля села Ясенова розігрався кривавий бій Української Галицької Дивізії з окупантом. У підніжжі хреста є напис – „Борцям за волю України".

Два останні вечори присвячені опері, де у відновленій, розкішній залі з насолодою слухаємо мистецьке виконання українською мовою світової слави арій. Після театру, в очікуванні трамваю, глянула в далину, щоб ще раз охопити зором місто і перед моїми очима відкрилася чудова картина: у темному неозорому небі завис у повній красі місяць, а в його сріблистому сяйві зарисувався контур Святоюрського храму. Була це незабутня картина!

Моя супутниця – молоденька студентка – сказала: „Правда, який наш Львів гарний!" В тих її словах було стільки любови, захоплення і гордости за своє місто, що те почування передалося й мені, і я щиро потвердила її вислів. Незважаючи на матеріяльні труднощі, ця молода людина зуміла піднестися понад буденні негаразди і звернути увагу на щось вище. І в цьому – сила України.

Любомира Мичковська,
Клівленд, Огайо

Перепис населення – 2000

Цього року в США відбувається перепис (облік) населення. Зусилля його організаторів спрямовані на те, щоб він був якнайточнішим. Нижче подаємо найважливіші інформації щодо перепису, що їх зібрав і систематизував Атанас Кобрин.

Конституція нашої держави зобов'язує наш уряд здійснювати перепис (облік) населення нашої держави кожних десять років. Почавши з 1790 року, Бюро перепису проводило що десять років повний облік всіх мешканців нашої держави – незалежно від того, де вони живуть і якою мовою розмовляють.

Цьогорічний „Перепис – 2000" організатори намагаються зробити найбільш точним в мирному часі історії нашої держави. Понад 285,000 опитувачів і їх помічників буде потрібно, щоб взяти на облік понад 118 мільйонів житлових приміщень і 275 мільйонів осіб в усіх закутках нашої країни. Багато різних, даних зібраних під час перепису, допоможе нашій державі, а також нам усім, добиватись дальших успіхів в новому тисячолітті.

Кому й навіщо потрібний перепис?

Як вже згадано, цього вимагає найвищий закон нашої держави, Конституція. Але є ще інші причини, чому потрібний точний облік, а саме:

– Понад 100,000,000,000 (сто мільярдів) долярів будуть розділені державними (федеральним і стейтовими) урядами в наступних десяти роках. Розподіл базується на числі мешканців в даній окрузі чи місті, а фонди підуть на будову шпиталів і доріг, на оплату сніданків для дітей в школах, на багато інших законами передбачених програм.

Число представників до державного парляменту (Конгресу) базується на чисельності кожного штату. Якщо, наприклад, число мешканців Фльориди за останніх 10 років значно збільшилося, що є дуже правдоподібне, а в Пенсильванії зменшилося, то Фльорида матиме право на більшу кількість представників (депутатів), а Пенсильванія матиме їх менше.

– Стейтові, повітові і міські ради використовують інформації з перепису для відповідної реорганізації шкільних і виборчих округ для більш рівномірної репрезентації.

– Державні чинники матимуть докладніші інформації для плянування акцій допомоги населенню в непередбачених стихійних лихах.

– Інформації з перепису впливають на стратегічні пляни: наприклад, покращання транспорту, охорони здоров`я, працевлаштування і т. п. Ці дані вживають не лише державні чинники, але також корпорації, високі школи, банки і різні підприємства для плянування.

Що треба зробити?

Розкажіть про перепис (облік) населення вашим сусідам, приятелям, товаришам на місці праці. Виповніть докладно запитник і поверніть його перед вказаною датою. **Важливе:** згідно зі законом, Бюро перепису і опитувачі не мають права виявити абсолютно нікому інформації про вас: ані ФБІ, ані Податковій чи Іміграційній службам. Це можна буде зробити щойно по 72 роках. Всі відповіді Бюро перепису публікує як загальне статистичне зіставлення.

Як відбуватиметься перепис (облік) населення 2000 року?

Висилання повідомлень і запитників поштою.

– У березні будуть вислані листи-повідомлення до кожного дому і повідомлення про те, що невдовзі будуть надіслані облікові запитники (форми).

–В половині березня пошта доручить облікові запитники до кожного дому. Запитники буде легко читати і без труднощів заповнити. Вони будуть виготовлені різними мовами. Також будуть місця (станиці) допомоги для тих, які такої помочі потребуватимуть.

–Під кінець березня будуть всім вислані листи з пригадкою, що запитники (форми) мусять бути повернені до 1 квітня 2000 року – до Дня перепису населення.

Відвідини помешкань, від яких не одержано виповнених запитників.

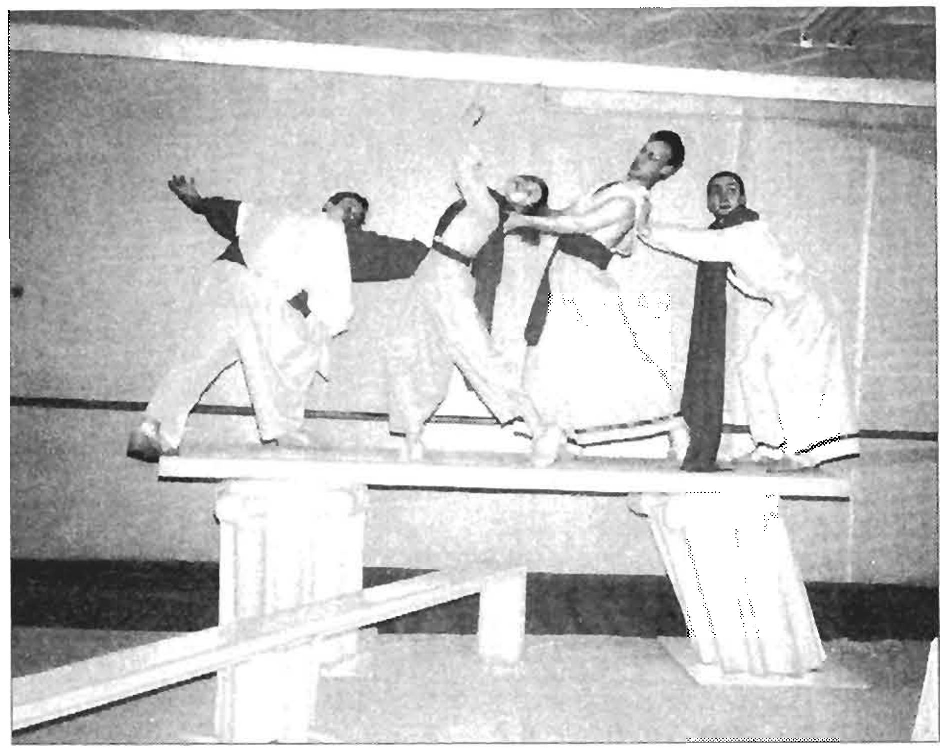
Від половини квітня до червня 2000 року біля 250,000 тимчасових працівників Бюра перепису підуть від хати до хати до тих, які не відіслали заповненого запитника.

Роз'яснювальна акція.

Перший раз в історії, Бюро перепису проводитиме в цілій країні рекламову кампанію, закликаючи всіх до участи в переписі населення. Кампанія включатиме оголошення по телевізії, радіо і рекламових таблицях. Буде повідомлене число телефону, через яке можна буде порозумітися різними мовами, якщо хто-небудь потребуватиме помочі у виповненні запитника.

„Арабески" – нове і незвичайне в клясичній драмі

18 березня в Нью-Йорку розпочинається театральне турне Харківського театру-студії „Арабески"

Сцена з вистави театру-студії „Арабески"

Учасники театру-студії „Арабески" у своїй виставі шукали нових шляхів в українському театрі. Для цього зверталися до різних моментів в історії світового театрального мистецтва, здебільшого веселих і радісних. Тому їхня постановка „Енеїди" вийшла мовби пародія на всілякі різновиди театру – від античного до сучасного. Фабула вистави дуже проста. Четверо акторів „розважаються" за кулісами і зовсім випадково потрапляють на сцену, де мала б відбутись якась вистава за участю інших акторів. Наші герої залюбки покинули б сценічний майданчик і з більшим задоволенням продовжили свої розваги, проте – глядачі вже в залі.

Почуття професійного обов'язку перемагає і, покликавши на допомогу весь свій досвід, актори самовіддано імпровізують, вплітаючи у гру уламки багатьох бачених і зіграних ними раніше ролей. Зовсім випадково, мабуть, з огляду на виставлені вже декорації, сюжетна лінія зімпровізованої вистави збігається з основними сюжетними лініями творів Вергілія і І. Котляревського: мандрівні троянці, перебування Енея у царстві Дідони, їх нещасливе кохання і розлука, гостювання троянів у Латинського царя, споглядання острова чарівниці Цирцеї, що людей різних націй перетворює на тварин, подорож Енея до пекла, а також деякі сцени з життя Олімпійських богів.

Театр-студія „Арабески" заснований у 1993 році при Харківському літературному музеї. В березні 1996 року театр побував з виставою „Арабески" у 12 містах США і Канади, а в 1998 році відбулось гастрольне турне театру з виставою „Енеїди" у 17 містах Центральної та Західної Европи (Польща, Німеччина, Великобританія, Франція, Австрія, Чехія). В травні 1999 року театр-студія „Арабески" виступив організатором міжнародного фестивалю постмодерного мистецтва „Апокаліпсис почнеться звідси" (м. Харків). Театр існує за рахунок спонзорських внесків.

В. Б.

Український Нью-Йорк...

(Закінчення зі стор. 8)

принки і відспівання американського гимну Л. Грабовою, академію відкрив голова Ювілейного комітету поручник УПА Лев Футала, вітаючи присутнього в залі Мирослава Прокопа, одного зі засновників УГВР, довголітнього голову президії закордонного представництва УГВР, і особистого співробітника Р. Шухевича, як також постійного представника України з військових справ до ООН полковника Василя Сидоренка і духовних осіб, також присутніх на академії.

Головне слово виголосив проф. д-р І. Головінський, підкреслюючи духове відродження, якого виразником був саме Р. Шухевич, та порівнюючи це до сьогоднішнього стану в Україні. І. Головінський закінчив бадьорим Симоненковим: „Народ мій є, народ мій завжди буде!". Музичну програму академії виконав хор „Прометей" із Філядельфії, що виступав аж двічі, і наш співучий соловейко Леся Грабова. Володимир Курило по-мистецьки читав два відповідно дібрані твори Р. Завадовича і Я. Курдидика. Найбільш, однак, зворушливі були виступи молоді – дівочого хору „Проліски" з Осередку СУМ ім. ген. – хор. Т. Чупринки, яким керував Андрій Стасів, акомпаньюючи рівночасно на фортепіяні, і збірної юнацтва Пластової Станиці Нью-Йорку з монтажем „Роман Шухевич – пластун", в якому розповідь переплїталася із співом і рецитацією пластового обіту, якого пластун-„Чорноморець" Роман Шухевич дотримувався ціле життя, аж до геройської смерти 5 березня 1950 року. Національним гимном, що його відспівали усі присутні під керівництвом Н. Кизимишина, закінчено понад двогодинну академію, що її підготовив окремий Крайовий комітет.

О. Кузьмович

Пам'яті...

(Закінчення зі стор. 8)

ля у Виппані, Н. Дж., при дорозі 10, – по другій Службі Божій, котра починається о 11-ій год. ранку. Службу Божу і Панахиду відправить парох о. Юрій Маркевич. Масову участь у Панахиді візьмуть зі своїми прапорами ветерани станиці УПА в Нюарку і ветерани І-ої Дивізії, а також молодечі організації СУМ і Пласт.

Після Панахиди у прицерковній залі відбудеться святочна програма. Головну промову виголосить професор Ратгерського університету Володимир Стойко. В мистецькій частині виступить талановитий оперний соліст-баритон Олег Чмир, йому акомпаньюватиме відомий піяніст Володимир Винницький. Також співатиме, під акомпаньямент бандури, Оксана Телебко. Виступатимуть молоді мистецькі сили СУМу і Пласту.

Завершальною частиною програми буде показ уривків із нового фільму Олеся Янчука „Командир Безсмертної Армії". Мистецьку програму вестиме заступник голови відділу УККА Михайло Козюпа. Заключне слово – голови відділу УККА Ярослава Куземчака.

По закінченні програми відділ УККА гоститиме кавою і домашнім печивом. Щиро запрошуємо всіх громадян околиці до чисельної участи!

А. Біланич

УНСоюз заохочує молодь до науки

Оксана Тритяк
координатор особливих проєктів УНС

Як напевно читачі знають з наших видань, дотепер Український Народний Союз уділив біля 2,000,000 дол. стипендій для студіюючої української молоді, яка відповідає усім вимогам. Цього року знову, продовжуючи довголітню традицію, УНСоюз уділить нагороди і стипендії студентам – членам УНСоюзу з відповідними кваліфікаціями.

УНСоюз гордиться нашою молодшою ґенерацією і вкладає свою частку, заохочуючи нашу студіюючу молодь до наполегливости і наукових осягів. Просимо батьків допомогти УНСоюзові продовжувати братські послуги, до яких належить також стипендійний фонд. Дайте нагоду своїй дитині чи внукові стати членом УНСоюзу, придбавши забезпеченеву чи пенсійну грамору, яка у майбутньому буде дуже корисною.

Чи ваші діти або внуки можуть розраховувати на стипендії УНСоюзу? Пам'ятайте, що подання нагороди чи стипендії можуть вносити студенти, які є активними членами УНСоюзу щонайменше два роки.

Батьки, бабусі та дідусі! Дайте вашим дітям нагоду стати стипендистами УНСоюзу.

• Забезпечуючи дитину в УНСоюзі, українській братській установі США і Канади, допоможете їй вдержувати зв'язки з українською громадою, бути повновартісним її членом.

• Знімки стипендистів поміщується у наших тижневиках „Свобода" та англомовному „Українському Тижневику".

• Придбайте вашим дітям забезпеченеву грамоту УНСоюзу. Ми маємо цілий ряд різних забезпеченевих можливостей. Наприклад, для 16-літнього студента забезпечення на життя у вартості 5,000 дол. місячна вкладка становить 2.60 дол. Ця грамота надає членові зростаючу грошову вартість, забезпечення на життя та можливість одержати стипендію УНСоюзу.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОШУЄ

призначення стипендій та нагород студіюючій молоді – членам УНСоюзу – на академічний 2000–2001 рік

Програма братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включатиме дві форми грошових нагород:

1. Нагороди УНСоюзу приділені в залежності від року навчання студента.
2. Особливі стипендії: від шести до дев'яти стипендій спеціяльного призначення.

• Стипендії і нагороди надається тільки для „Undergraduate" студентів визнаних коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня, бакалявра і для ґрадуантів середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.

• Прохання про стипендії чи нагороду приймаються від студентів, які від 1 червня року, в якому складають заяву, є активними членами УНСоюзу принаймні два роки.

• Анкету з вимаганими прилогами треба відіслати до Головної Канцелярії УНС в одній посилці, конверта якої не може бути датована пізніше, як 2 червня 2000 р.

• Конверти, датовані пізніше, неправильно заповнені анкети або брак прилогів автоматично дискваліфікуватимуть студента.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC.,
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt.10, P. O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Please send me a scholarship application for the 2000/2001 academic year
NAME: ....
Please print or type
ADRESS: ....
CITY: ....STATE: .... ZIP CODE ....
TEL: ....E-MAIL ....
Web: .... am a member of UNA BRANCH # ....

ЗВІДУСІЛЬ

Меркурій є наступним у пляні досліджень НАСА

НАСА прийняло рішення відіслати автоматичну станцію до Меркурія - однієї з маловивчених плянет нашої Сонячної системи. Запуск станції під назвою "Мессенджер" плянується здійснити у березні 2004 року - майже через 30 років після останньої американської експедиції до цієї найближчої до Сонця плянети. Станція буде створюватися в лябораторіях Університету Джонса Гопкінса. На цей проєкт НАСА виділило 286 млн. долярів.

Погоджуються збільшити обсяги видобутку нафти

Сполучені Штати привітали готовність трьох провідних нафтовидобувних країн розширити виробництво сировини, щоб стримати зростання цін на неї на світових ринках. Міністри енергетики Савдійської Арабії, Венесуелі, Мексики заявили "бажаність" збільшення обсягів видобутку нафти. Прес-секретар Білого Дому Джозеф Локгарт назвав це важливим кроком, який свідчить про те, що нафтовидобувні держави усвідомлюють необхідність "повернення більш стабільних цін".

Король і королева Еспанії відвідують США

Сприяння розширенню і зміцненню еспансько-американських взаємен у політичній, економічній і культурній сферах - такою була головна мета офіційної візити короля Еспанії Хуана Карлоса І і королеви Софії в Сполучені Штати Америки. Особливого значення еспанська сторона надає зустрічам короля і королеви з Президентом США Биллом Клінтоном, на запрошення якого вони відвідали США і з яким їх пов'язують дружні відносини. Підписано також угоду про співробітництво між Бібліотекою Конгресу і Національною бібліотекою Еспанії.

Надмалий літак з Донеччини не має аналогів у світі

Літальний апарат надмалої авіяції створено в Донецькій області спеціялістами конструкторського бюро "Сталкер". Літак С-301, на відміну від інших літальних апаратів, створено не з металу, а з композитних матеріялів. "Сталкер" уже уклав угоду на продаж кількох таких апаратів у Канаду. Канадська ж сторона має намір представити роботу українських конструкторів на міжнародній авіявиставці "Ошкош-2000", що готується в цій країні, де цьому літачку пророчать великий успіх. У плянах українських конструкторів – створення ще однієї моделі – "Картана".

В. Путін відстоює необхідність зберегти станцію „Мір"

Космічна станція "Мір" має бути збережена. Таку думку висловив в бесіді з журналістами в Зоряному містечку в.о. Президента Росії Володимир Путін. "Якщо є можливість зберегти станцію, - сказав він, - то це треба зробити. Йдеться лише про фінансування проєкту". Його думка "співпадає з думкою тих, хто відстоював необхідність збереження станції".

„Бійся данайців, які приносять дари"

10 грудня 1999 року газета „Українське православне слово" – офіційний орган Української Православної Церкви в США, вмістила повідомлення, задокументоване відповідною фотографією, під заголовком: „Одна тисяча долярів – пожертва на фонд повені". І далі: „На фонд повені нашої Церкви надійшла пожертва від парафіян Російської церкви св. Михаїла у Філядельфії в сумі тисяча долярів".

Цілком здаючи собі справу з того, що всі християнські церкви, незалежно від їхньої конфесійности, повинні по-сестринськи допомагати одна одній, все ж хочемо запитати: від якого це часу Російська Православна Церква стала такою щедрою щодо нашої Української Автокефальної Православної Церкви?

Чи не здається вам, дорогі засновники і жертводавці на український Бавнд-Брук, що нас тихою сапою привчають до братання з „канонічною" Москвою? З тією самою, що протягом століть знищувала нас як націю, відмовляла нам у святому праві на власну душу? І чи може нас не занепокоювати, що у Бавнд-Бруці більше чути російську мову?

Що далі? Коли будемо пасивними чи невтральними, то втратимо нашу Церкву і наші найкращі здобутки, які були змістом життя Патріярха Мстислава.

Олександер Северин,
Бронкс, Н.Й.

P. S. *Що моє занепокоєння має під собою підстави, потверджують два листи Олександра Воронина до настоятеля Свято-Андріївського українського православного собору у Вашінґтоні о. Стефана Женчуха. Ось фраґменти з них: "У листку „Катедральний дзвін" ч. 38 (155), якого роздавали віруючим після Служби Божої, Ви пишете, що князь Аскольд був „першим російським князем", що рівноапостольна княгиня Ольга спорудила „перший храм святому Миколаєві в російській церкві у Києві"... що „Москва славилась кількома десятками церков, присвячених святому"... що „І Російську землю святий Миколай не залишив без свого молитовного посередництва"... У кожному реченні – Росія, Росія, Росія... Не знаю, чим Ви керувались при поширенні цієї "інформації" про "Духовно-культурне багатство, з України принесене". Там не тільки немає слова про нашу Батьківщину, але й безсоромно вкидається Україну та її історію в "єдінонєдєлімскій" імперський плавильний казан". Тож знову і знову: чи маємо ми право бути пасивними до того, що ж діється сьогодні в Українській Автокефальній Православній Церкві США?*

О.С.

Я – простий чоловік...

Я не є журналіст, науковець чи письменник, я – простий чоловік, але я розумію усе, що читаю, і хочу порадитись. Тепер „Свобода" стала демократичнішою. Я прочитав у ній: „"Не судимо тих, хто не може оборонитися". Магістер Іван Буртик правильно пише, що дослідникам треба переглянути усе і написати правду, бо тепер тієї правди лише 25 відсотків. От і тепер зі „Свободи" ми дізналися з листа Зінаїди Тарахан-Берези про самоспалення Олекси Гірника на Тарасовій горі в Каневі. А чи такі статті друкуються в Україні? Тож треба на тому місці хоч березовий хрест поставити, а на ньому написати те, що Гірник писав у своїх листівках, які розкидав на Шевченковій могилі. Його жінці треба раз-у-раз писати і виступати на телебаченні, а пам'ятник йому треба обов'язково поставити. Іншим разом прочитав інтерв'ю Юрія Шевчука про Шевченка. То є великий гріх, що таку неправду написав Григорій Грабович, хай він вибачиться тепер за образу покійного.

Далі. Треба попросити громаду, щоб не робили бенкетів, а на ці гроші нехай би люди в Україні читали українську газету, щоб знали, як Ленін давав їхнім батькам „свободу". А тепер Наталка Вітренко проповідує Маркса і Енгельса і обіцяє людям добро. Та вона того життя не бачила, тільки читала. Чому б їй не піти на шахту до важкої праці, за ті гроші, що їх не бачать шахтарі?

Журналіст Р. Хомяк писав про підтримку Є. Марчука, забуваючи, що то Марчук не давав поховати Патріярха Володимира у Софіївському соборі, що під його командою був загін „Беркут", який бив людей.

Хотів би, щоб у газеті зазначили, що отримали мого листа, бо я й раніше писав, але ніхто не давав мені відповіді, бо баптистам раніше взагалі не давали слова.

Від редакції. *Опублікуванням цього листа (без підпису, на жаль), „Свобода" дає знати авторові, що отримала його дописа. Водночас ми закликаємо його, а також інших дописувачів, які обстоюють демократичність преси, підписувати свої листи до редакції, бажано подавати телефон – шлях швидшого зв'язку в разі потреби.*

Провідали невиліковних

Було це в похмуру неділю наприкінці грудня минулого року. Заносилось на сніговію. Проте невеликий гурт дівчат з Тернополя, що навчаються тут в парафіяльній школі та перебувають під опікою сестри Марії Бернарди, не завагався провідати немічних громадян, які доживають віку в місцевих лікарнях-притулках для бездомних. Уже 25 років сестра Марія Бернарда виконує добровільно взяте на себе зобов'язання відвідувати безнадійно хворих громадян, які опинилися поза активним життям в різних притулках та інтернатах.

Вірна своєму покликанню, сестра навчає і своїх вихованок безкорисливої праці для моральної підтримки людей, що перебувають у великій потребі.

А ось як відгукуються про відвідини хворих тернопільські дівчата: „Я буду молитися до Ісуса, щоб Він дав їм відчути свою присутність і щоб їхнє життя мало свою ціль", – говорить Наталка. „Всі ті дні, коли ми ходили до хворих, залишаться назавжди в моїй пам'яті. Дякую Богові, що мала можливість відвідати їх", – продовжує Надійка.

Наталка додає: „На моє превелике здивування, покалічена жінка сиділа переді мною, немов зовсім здорова. Вона сміялася, цікавилася різними новинами, висловлювала щиро подяку за нашу візиту. Від неї, що так мужньо тримається в безнадійному стані, я багато чого навчилася".

Д-р Роман Кухар

Не забувайте про шляхетну справу – поезію

Невелику увагу „Свобода" приділяє нашим письменникам. Минули ті роки, коли на її сторінках були літературні статті, рецензії і т. д. – література жила серед читачів. Добре було б, щоб „Свобода" знову мала місце для цієї шляхетної справи...

Письменники творять, тяжким зусиллям видають книжки, посилають примірник до „Свободи" з надією бодай на згадку, що така книжка вийшла, та хоч маленьке „дякую".

Посилаю вам невеличку статтю про поетесу Слобожанщини Катерину Квітчасту з проханням надрукувати її у „Свободі" – хай читачі знають про творчу Україну у різних її регіонах. До того додаю вірші учнів середньої школи Охтирки – вони варті уваги, а прислала їх сама поетеса К. Квітчаста. Маю надію, що побачу свою статтю та вірші нашої молоді на сторінках „Свободи".

Марія Гарасевич,
Воррен, Мишиген

Три пачки дійшли до Владивостоку

В жовтні минулого року моя мама, членка 65-го Відділу СУА, Цицилія Дибайло прочитала статтю про українську громаду в російському місті Владивостоці. Письменник Василь Світальський, голова цієї громади, описав як вони провели Фестиваль національних культур. Українська частина дуже всім сподобалася. Все було дуже гарно, хоч тяжко було з матеріялами, бо бракує українських газет і книжок. В.Світальський просив українську громаду на Заході допомогти в цій справі.

Мамі уже 90 років, але вона попросила мене, голову 4-го Відділу, допомогти в цій справі. Ми разом із 65-им Відділом, парафіянами Церкви Різдва Пречистої Діви Марії в Нью-Бронсвіку, Нью-Джерзі, і через щиру пожертву від організації „Central New Jersey Committee in Support of Ukraine" вислали три пакунки по 80 фунтів з українськими книжками, газетами і брошурами, одягом, цукерками і олівцями. Ми маємо ще трохи книжок і якби ще хтось вислав на мою адресу (41 Dupont avenue – Piscataway, N.J. 08854, USA) чека, написаного на 4-ий Відділ, то ми були б дуже раді, бо пересилка досить дорога, але, як бачимо з сердечного листа, наші люди у Владивостоці вдячні за подарунки.

Тирса Павляк,
голова 4-го відділу СУА

Дорогі наші співвітчизники, далекі і рідні землячки та всі українці в цілім світі! Українське Товариство „Просвіта" та народний хор „Червона калина" на Зеленому Клині, в місті Владивостоці, вітають вас.

Великі три пакунки пару днів назад ми щасливо отримали. Це для нас була дуже велика і приємна несподіванка. Вдячність наша є безмежна, навіть не можу знайти слів, з яких ви могли б зрозуміти нашу велику подяку. Як тут не защемить серце від такої сердечної щирости наших дорогих, рідних сестер і братів?

Наша бібліотека тепер ще трохи збільшиться. Нашим українським дітям буде радісно отримати цукерки, олівці, інше з тих пакунків. Були і дорослі задоволені з одягу. Ми всі дуже дякуємо вам, наші дорогі друзі. Хочеться написати до вас великого листа та прислати фотографії, але спішу, щоб скоріше відіслати.

Ще раз дякуємо за велику допомогу, міцно обнімаємо всіх вас.

З повагою та великою подякою всі члени нашої громади.

Василь Світальський,
Океанський проспект, 136/63,
690002 Владивосток-2, Росія

Усією громадою допомагали добрій справі

В ч. 4 „Свобода— вмістила листа М. Стефанишина „Ми відвезли дарунки в Делятин" з тернопільського села Стінки, який написав про доставлення подарунків від українців Америки до психоневрологічного диспансеру в Івано-Франківській області. Тим часом надійшли наступні листи з цього питання.

Дякуємо громаді села Стінки Бучацького району Тернопільської области за їхнє милосердя, ласку і тепло до нещасних сиріт, які проживають в інтернаті. Основна діягноза – шизофренія, олігофренія. В інтернаті проживають 180 жінок з усієї України і тільки п'ятьох з них провідують близькі. Зараз, в нелегкий час, дирекції доводиться з простягнутою рукою просити одягу, взуття, бо треба хворих одягнути і взути, придбати ковдри, матраси, клейонку, забезпечити медичний і материнський догляд. Ми дякуємо пастору Української євангельської церкви в Юніоні Павлові Ходневичу та Іванові Карачу за надіслані з Америки взуття і одяг, а людям зі Стінки за те, що вони найняли автобус і привезли дарунки до нас.

М. Денисенко,
директор Делятинського
психоневрологічного диспансеру

Коли 79-річний Микола Стефанишин заходився шукати допомоги для хворих в Делятині, то він не знав, у які кошти це обійдеться. Діставши пачки з Америки, люди почали шукати транспорт і домовились з водієм автобуса з села Стінки. Але такий рейс коштував би 500 гривень, а таких грошей ні в кого не було. Проте водій автобуса, коли дізнався, що йдеться про доброчинну справу, попросив, щоб йому повернули лише вартість бензини. Микола Стефанишин не міг поїхати, бо далеко, а він немічний, але взявся за цю справу Михайло Нестор, а він має розум, то після поїздки розповів, як там було. Тридцять чоловік зі Стінки їздили до тих нещасних, щоб їх провідати, почастувати. Усе розділили, хворі були дуже раді.

Марія Деркач
с. Космирин
Тернопільської области

Варто підтримувати бюлетень дивізії

Щокварта́льно Об'єднання вояків і приятелів Другої дивізії УНА видає свій інформаційний бюлетень. Загалом вийшли вже 57 його випусків. У кожному вміщується докладна інформація про діяльність об'єднання, в якій тепер провідне місце посідає допомога незаможним людям в Україні, а останнім часом – українцям в Казахстані. Приваблюють змістовні і добре ілюстровані вістки про будні і перспективи Збройних Сил України. Є також історичні розвідки, публіцистика і гумор.

Бюлетень редагує і видає в барвах редактор Володимир Васьків. „Досі наклад бюлетеню становив 180 примірників, – розповідає він, – але в нинішньому році можливе його скорочення, тому що дехто забуває про фінансову підтримку квартальника".

Шкода буде, якщо ми втратимо ще одне цікаве українське видання, яке заслуговує на підтримку. Адреса редакції: **„Bulletin", 635 Evergreen Pkwy, Union, NJ 07083.**

Л. Костюк,
м. Юніон, Н. Дж.

Нам потрібний щоденник

Не можу призвичаїтись до теперішнього виду газети „Свобода", якою вона зараз є. Малий формат, все коротенько в ній друковане. Поза тим газета стала тижневиком.

Нам потрібний щоденник, як голос нашого народу і України. Даруйте, такі то мої завваги.

З пошаною до вас

Микола Горішний,
Лингерст, Н. Дж.

„Купила мама коника..."

Картинки з нової України

Так співається в українській жартівливій пісеньці. Я хочу розповісти про те, чим бавляться українські діти. Все починається з моди на певну іграшку. Дівчатка вже мають „Барбі" і „Синді". Адже в телевізорі побачили і... мамо, купи! Ляльки сиділи за партами, вчилися, йшли спати... Якщо не було за що купити, то просили родичів з іншої країни.

Пізніше стали в моді кольорові пружинки. Навіть по-дитячому усміхнені студенти перекидали їх з руки на руку – це, мовляв, заспокоює нерви.

Десь там, в далекій Японії чи у Китаї, з'явилася нова іграшка – вередливе дитятко на ймення „Тамагочі". І хто його так охристив, нехрищеного? Увесь час плаче, їсти просить, вмирає і знову народжується. Діти ходили по школі й пищали своїми „діточками", достроково ставали „батьками", не маючи, проте, і найменшого уявлення, що таке живі почуття... Більшість нехрищених Тамагочі швидко вмерли від того, що їм скінчилися батарейки. Тут прийшов новий синочок із дивним йменням „Тетріс". Він уже не плакав під час занять у школі, але випускав зі свого електронного рота якісь квадратики, які треба було просто ловити і ставити у щілини. Тетріс став об'єктом уваги не лише дітей та студентів. Ним бавились і продавці на базарі, пасажири у приміських електричках. Тетріс став для багатьох другом у повсякденному житті. Всі тішились, просили побавитись... Але діти спокусилися ще однією дурничкою. І називається вона тепер „Йо-Йо". Коштує немало – два доляри. Доросла людина повинна працювати два дні, щоб купити дитині те „Йо-Йо". Знову – винна реклама. Знаєте, реклама – вона як невістка: що б у хаті не зробилося поганого, а все вона винна...

Діточки! А де ж ваші „живі" ігри? Невже не хочете побігати з м'ячем?

Яка буде мода після цього, я вам, напевно, ще напишу.

Оксана Копак,
Львів

ЗВІДУСІЛЬ

"СІМЕНС" модернізуватиме українську залізницю

Німецький концерн "Сіменс" отримав замовлення від "Укрзалізниці" на оснащення сучасною електронікою двадцять одної льокомотиви. Загальний обсяг замовлення становить 49 мільйонів німецьких марок. Про це повідомила пресслужба концерну. Замовлення є частиною програми модернізації української залізниці. На здійснення цієї програми Київ плянує витратити в загальному близько 98 мільйонів німецьких марок.

В Чечні загинуло 1,223 російських вояки

Федеральні сили Росії втратили в Чечні 1,223 військовослужбовців убитими, а 3,600 військовослужбовців отримали поранення. Про це повідомив перший заступник начальника Генерального штабу збройних сил Росії генерал-полковник Валерій Манілов. За його словами, втрати під час військових дій в Дагестані і Чечні становили 1,503 військовослужбовців вбитими, 4,587 осіб отримали поранення.

А. Піночета не судитимуть у Великій Британії

Минулого тижня Генеральна прокуратура Великої Британії заявила, що Августо Піночета не можуть судити у Сполученому Королівстві. Тим самим усунено одну з головних перешкод на шляху повернення 84-річного генерала на батьківщину. А. Піночет чилійським військовим літаком повернувся до Чіле.

Перший претендент на пост голови МВФ – Кайо Кох-Везер

У ході першого неофіційного голосування в Раді директорів Міжнародного Валютного Фонду для оцінки можливости претендентів на посаду директора-розпорядника минулого тижня найбільшу підтримку отримав німець Кайо Кох-Везер, висунутий Европейським союзом. За ним ідуть американець Стенлі Фішер і японець Ейсуке Сакакібара. Разом з тим 36 відсотків голосів не були віддані нікому.

Кредитами МВФ Естонія хоче підтримати економічну програму

Естонія хоче залучити кредити Міжнародного валютного фонду в розмірі близько 40 млн. долярів на підтримку своєї економічної програми на період до вересня 2001 року. Наріжним каменем залишатиметься режим валютного управління.

Куба оскаржила вигнання свого дипломата зі США

Куба засудила видворення зі США дипломата Хосе Імператорі, підозрюваного Вашінґтоном у причетності до шпигунської справи, і піддала критиці американську владу за залучення Канади до цієї справи. В офіційному повідомленні кубинського уряду йдеться, що Вашінґтон зробив помилку, висилаючи в Канаду людину, яка вдалася до голодування на знак протесту проти дій США. Жертвою цієї помилки стала Оттава, зазначається у заяві.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт в пам'ять Ярослави Кузьмич-Сидорак

Учасники концерту в пам'ять Я. Кузьмич-Сидорак з її чоловіком (шостий справа). О. Криса тримає портрет покійної.

Фото: Іка

8 лютого виповнився рік від передчасної смерти Ярослави Кузьмич-Сидорак. Вона належала до когорти українських філантропів, які підтримували українські наукові та мистецькі інституції. Ярослава сама грала на фортепіяно, залюбки відвідувала концерти. Її пристрасть до музики проявилася у великій фінансовій підтримці серії „Музика в інституті".

Більшість інструменталістів, що приїхали з України, перейшли через Інститут, в якому теж відбулися їх перші концерти. Вони зустрічалися і особисто знали Яру Сидорак. 26 лютого в пам'ять меценатки влаштовано спеціяльний концерт, в якому взяло участь ціле сузір'я українських музик.

„Елегійне тріо" Рахманінова в інтерпретації Винницького, Гірського і Сараджяна та „Лебедина пісня Ізольди" Вагнера у виконанні Слободяника і Крупи було даниною траурної музики. Решта програми складалася з творів, що зображують картини людського буття. Люба Щибчик (вперше в УІА) при акомпаніяменті Миколи Сука задушевно виконала в'язку лемківських пісень Миколи Колесси.

Концерт почався „Весняною сонатою" Бетговена у досконалому виконанні мистецького дуету Криса-Чекіна, а закінчився фортепіяновим тріо „Весна в Буенос-Айресі" аргентинського композитора Астора Піяццоли у виконанні Сука, Харенка та Ґлавацької.

Українська публіка вперше почула твори Піяццоли з циклу „Пори року" та на додаток улюблену п'єсу Яри, того ж композитора, з тими ж виконавцями, під титулом „Забуття".

Богдан Марків

Незвичайний виступ піяністів

12 лютого в Українському Інституті Америки відбувся концерт фортепіянових творів на одну, дві, три, чотири, п'ять і шість рук. Великий успіх вечора завдячуємо виконавцям-віртуозам, якими були заслужені артисти Жером Ловенталь, його донька Кармель Ловенталь та Микола Сук.

Микола Сук відкрив програму фіналом з опери „Лючія ді Ламмермоор" на ліву руку – аранжировку написав галичанин Теодор Лешетицький. На концерті були виконані твори Шумана, Римського-Корсакова, Равеля, Карла Черни.

Б. М.

Твори Василя Барки та Яра Славутича у школах України

Наприкінці 1999 року в Києві вийшла у світ додатковим накладом „Хрестоматія з української літератури XX ст.", укладена професорами П. Кононенком, О. Хоменком і С. Денисюком із Інституту українознавства при Київському університеті. У цьому виданні, на прохання виховників, уміщено уривок із повісти „Жовтий князь" Василя Барки та 12 поезій Яра Славутича – з його збірок „Співає колос", „Гомін віків", „Правдоносці", також „Світличний" і „Апокаліптичне" із п'ятитомника (1998). Саме ці два діяспорні автори були відзначені в Україні: перший нагородою із фонду Т. Шевченка, а другий – Орденом Президента „За Заслуги" III ступеня, на рекомендацію Спілки письменників та Академії Наук України.

Хрестоматія відкривається творчістю М. Хвильового, далі йдуть М. Куліш, А. Головко, В. Підмогильний, Ю. Яновський, О. Вишня, О. Довженко, В. Винниченко, У. Самчук, І. Багряний, М. Бажан, Б. – І. Антонович, поети „Празької школи" (шість), А. Малишко, О. Гончар та інші, шістдесятники – Л. Костенко, В. Симоненко, І. Драч та інші. Закінчується книга (понад 1000 стор.) віршами В. Стуса та п'єсою „Дикий ангел" О. Коломійця. Видання схвалене Міністерством освіти України до вжитку в 11-ій клясі загальних шкіл, у ліцеях, інститутах та університетах. До кожного автора додано короткий (на одну чи дві сторінки) життєпис. У книзі – три розділи, із яких кожен відкривається дослідницькими статтями Є. Маланюка, Д. Донцова, П. Кононенка, А. Погрібного, що допомагають засвоїти зібрану творчість. Наприкінці кожної добірки подано „Запитання та завдання", рекомендації до вивчення напам'ять і т. п.

У діяспорі діють по багатьох містах курси українознавства. Добре було б, якби їхні викладачі зацікавилися цим цінним виданням із царини національної ідеї. Книга стане у пригоді також викладачам української літератури в університетах на Заході.

Мгр М. Ковалюк

НОВІ ВИДАННЯ

Мова і політика

Лариса Масенко, „Мова і політика", Соняшник, Київ, 1999. Видання здійснено за фінансової підтримки Міжнародного фонду „Відродження".

В анотації до книжки зазначено, що її автор – відомий мовознавець, а книга присвячена проблемам української мови у двомовному соціюмі та аналізі наслідків тривалого процесу русифікації в історичному, політичному і соціяльному аспектах. Для підтвердження свого погляду автор вживає цілий ряд цитат із праць мовних авторитетів зі західнього світу, України й української діяспори.

На початку вступу до книжки автор говорить: „Пристрасті навколо мовних проблем не вщухають, і конфлікт між двома поширеними в Україні мовами виразно загострюється. Було б глибоко помилковим пов'язувати початок „війни мов" з початком державної незалежности. Вона лише вийшла з підпілля". І далі: „Спільна мова є одним з головних факторів, які забезпечують солідарність населення і, відповідно, стабільність держави. Невипадково спілкування, що заходить у глухий кут, визначають фразеологізмом „вони говорять різними мовами". Країна, в якій панують мова і культура колишнього колонізатора, не розвиватиметься як країна незалежна, а розвиватиметься як країна постколоніяльна". Автор цитує відомого чеського письменника Мілана Кундеру: „Відродження чехів як нації – не заслуга військової сили або політичного таланту. Наріжний камінь тут – могутнє інтелектуальне зусилля, аби відновити літературну чеську мову".

Книга допомагає зрозуміти загрозу двомовности для колоніяльних і постколоніяльних держав. „Якщо, – зазначає автор, – друга мова поступово перебирає всі функції рідної, виникає небезпека зникнення рідної мови і перетворення двомовців на одномовців". Автор пояснює, яким шляхом ішло плянове витіснення національних мов російською, що, як відомо, відбувалося ціною мільйонів українських жертв. А також нагадує: „Мові належить головна об'єднуюча роля у процесах виникнення етносу, нації, держави... Доки народ спілкується своєю мовою, доти він зберігає себе, не розчиняючись в інших етносах як субстрат іншонаціональних утворень". „В імперських умовах, – пише автор далі, – першою асимілюється, як правило, вища верства підневільного народу, оскільки денаціоналізація здійснюється передусім через введення імперської мови в систему освіти".

В книжці заторкнуто і причину творення мовного суржику і поняття асиміляції: „Між національною свідомістю і національною мовою існує тісний зв'язок, і деформації в національному самоусвідомленні спричиняє передусім мовна асиміляція... Через деформовану мовну ситуацію Україна, відокремившись від Росії, лишилась у спільному з нею мовно-культурному просторі. Це дало можливість Росії прибрати до рук левину частину масової культури України і через поширення російськомовної преси і електронних засобів масової інформації загальмувати створення масової міської культури на українському ґрунті...".

Автор також зазначає, що за нинішніх умов високого рівня асиміляції міського населення Сходу і Півдня добре дбають російськомовні політики, щоб воно утримувалося в зоні впливу російського інформаційного простору: „Отже, роки незалежности виявилися для української мови і культури жорстокою перевіркою на життєздатність". Автор вважає: „Справді, бездіяльність української влади, відсутність державної мовно-культурної політики – це той вирішальний чинник, що спричинив панування в інформаційно-культурному просторі українських теренів російських засобів масової інформації".

В останньому розділі автор нагадує: „Мовну політику країни завжди розробляє і впроваджує в життя еліта... особливо велика відповідальність за долю своєї мови лягає на національну еліту в добу державного будівництва. Показовим тут може бути приклад Ізраїля, де завдяки ініціятиві видатної особи – Еліезера Бен-Ієгуди, який присвятив життя справі відродження івриту, вдалося здійснити, здавалося б, неймовірне – вдихнути життя в мову, яка протягом сімнадцяти століть була мертвою...".

Автор закінчує книжку цитатою відомого мовознавця Ореста Ткаченка: „Не слід гадати, що зміцнення позицій мови відбудеться саме собою, або що нам вибачили б нащадки, якби через нерозум і недбальство ми втратили свою мову, і що це можна б було списати на „несприятливі обставини". Мовна стійкість народу залежить не стільки від обставин, скільки від його бажання і волі. При бажанні можна воскресити навіть мертву або напівмертву мову, при небажанні – можна із цілком живої мови зробити мертву".

Світлана Кузьменко

Очима громадянина незалежної України

Саме цей погляд поєднує усі три книги письменника-патріота, редактора єдиного на сході України україномовного щомісячника „Борисфен" Фіделя Сухоноса, котрі пропонуємо вашій увазі.

„Місце зустрічі – 'Борисфен'". Збірник публіцистичних статтей, котрі вперше були опубліковані на сторінках часопису „Борисфен". Прочитавши цю книгу, ви дізнаєтеся про життя українців у Румунії, ознайомитеся з діяльністю канадського посольства у Києві, відвідаєте невеличке німецьке містечко Герцберг. З вами поділяться своїми думками письменник Сергій Плачинда, легендарний голова Руху Вячеслав Чорновіл, відомий політик Левко Лук'яненко.

„Витоки". Художньо-публіцистичні есеї. Читач має змогу відчути солодку ностальгію за минулим і водночас віддати належне сьогоденню, в якому живемо. Голова Спілки письменників України Юрій Мушкетик назвав „Витоки" гимном нашому українському селу.

„Три колонки редактора". Спроба в художній формі осмислити теперішній час, звернути увагу на те, що, здавалося б, є не таким значущим, однак в тій чи іншій мірі характеризує нашу неповторну і суперечливу добу.

Вартість кожної книги разом з авіяпересилкою з України – 5 долярів США. Чеки ласкаво просимо слати на ім'я Іларіона Хейлика: **Mr. I. Chejlyk, 45 Mountain Ave., Warren, N. J. 07059 USA.**

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", лютий 2000 р.

100 дол.	Дніпровий А.	Бутвин, Па.
	Рожанковський Ярослав	Енгелвуд Клифс, Н.Дж.
	Вірстюки Борис і Юлія	Клифтон, Н.Дж.
88	Маєвський Ярослав	Лос-Анджелес, Каліф.
	Сосяки Василь і Бриджит	Форест Гилс, Н.Й.
75	Банах Меланія	Вудбридж, Н.Дж.
60	Якубовичі Олександер і Дарія	Бреквсил, Огайо
53	Стасюк Юрій	Кергонксон, Н.Й.
50	Бігун Ярослав	Вашінгтон, Д.К.
	Денисенко Іван	Воррен, Миш.
	Гайда Станислава	Воррен, Миш.
	Якубовичі Олександер і Дарія	Бреквсил, Огайо
	Яриш Ірина	Етобіко, Онт. Канада
	Куляс Юліян	Парк Ридж, Ілл.
	Рак Дора	Мейплвуд, Н.Дж.
	Рожанковський Ярослав	Енгелвуд Клифс, Н.Дж.
	Воронка Роман	Мейплвуд. Н. Дж.
	Вагнер Євген	Френклин, Н.Й.
	Велигорська Марта	Етобіко, Онт., Канада
	Волф Марія	Нептун Ситі, Н.Дж.
	Воскоб Алекс	Стейт Колледж, Па.
	Захарків Ірина	Воррен, Миш.
48	Криштальський Ярослав	Форест Гиллс, Н.Й.
40	Білик Зенон	Скатсдейл, Аріз.
	Черевко Г.	Пайнлас Парк, Фла.
	Іваницький Роман	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Штокало Володимир	Сарасота, Фла.
38	Біраковський Богдан	Коледж Пойнт, Н.Й.
	Фен Алекс	Калгарі, Алб., Канада
	Крамарчук Богдан	Етобіко, Онт., Канада
	Наливайко Орест	Ричмонд Гил, Н.Й.
	Новосад Мирон	Елгин, Ілл.
	Шмотолоха Володимир	Бейсайд, Н.Й.
36	Гудзяк Олександер	Сиракюз, Н.Й.
30	Барицький Іван	Вестон, Онт., Канада
	Горчинський Анастазій	Чикаго, Ілл.
	Перейма Марта	Вашінгтон, Д.К.
	Прокопів Володимир	Відспорт, Н.Й.
28	Білоус Стефанія	Джерзі Ситі, Н.Дж.
	Михальчак Микола	Воррен, Миш.
	Панчак Іван	Брайтон, Миш.
	Савчин Ірина	Мейплвуд, Н.Дж.
	Воловодюк Володимир	Чатам, Н.Дж.
25	Андрусяк Марія	Воррен, Миш.
	Баранецький Володимир	Мейплвуд, Н. Дж.
	Делькевич Володимир	Рочестер, Н.Й.
	Яременко Дмитро	Самервил, Н.Дж.
	Калиновський Олександер	Вудбридж, Ва.
	Кулинич М.	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Палашевська Люба	Ранчо Палос ВРД., Каліф.
	Саляк Василь	Нью Говп, Па.
	Старостяк Марія	Риджвуд, Н.Й.
	Свищук Юрій	Ст. Люїс, Мо.
21	Крижанівський Мирон	Ютика, Миш.
20	Артимів Модест	Філядельфія, Па.
	Бойчук Іван	Трентон, Н. Дж.
	Черевко Джей	Риджвей, Онт., Канада
	Гринів Федор	Кент, Ваш.
	Галюк Маріянна	Міссіссага, Онт., Канада
	Глоба Борис	Йонкерс, Н.Й.
	Гумінилович Орест	Йонкерс, Н.Й.
	Когут Степан	Воррен, Миш.
	Кричик Олександер	Лорейн, Огайо
	Лавро Марія	Лонг Айленд Ситі, Н.Й.
	Лебедович Олександер	Ітон Репидс, Миш.
	Лоїк Володимир	Солт Лейк Ситі, Ют.
	Масляк Маріян	Лейквуд, Коло.
	Масляк Маріян	Лейквуд, Коло.
	Мерещак Юрій	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Музичка Ярослав	Кентон, Огайо
	Несін Олена	Нью-Йорк, Н.Й.
	Олішкевичі Юрій і Люба	Нейлсвил, Виск.
	Піжицький Петро	Ст. Кетринс, Онт., Канада
	Полон Оксана	Пенн Ян, Н.Й.
	Романів Звена	Філядельфія, Па.
	Заболотна Параня	Нокс, Інд.
	Шепелявий Данило	Скенектеди, Н.Й.
	Шпук Катерина	Морис Ілл.
	Штомпіль Тимофій	Іст Гановер, Н.Дж.
	Сімок Андрій	Лас Вегас, Нев.
	Ткач Михайло	Тулепо. Місс.
	Тимочко Ярослав	Джонсон Ситі, Н.Й.
	Витвицькі Ігор і Дарія	Кергонксон, Н.Й.
	Жизномирський Зенон	Дейтон, Огайо
18	Бохно Михайло	Торонто, Онт., Канада
	Черни Мирослав	Чикаго, Ілл.
	Денисенко Катерина	Вашінгтон, Д.К.
	Дозорська Марія	Тусон, Аріз.
	Гуран Наталія	Рочестер, Н.Й.
	Івасечко Василь	Ендовер, Н. Дж.
	Кліш Неоніля	Філядельфія, Па.
	Коханська Анна	Бруклин, Н.Й.
	Ковальчук Роман	Рідінг, Па.
	Михалик Антін	Медісон Гайтс, Миш.
	Миколинський Василь	Монтреаль, Кве., Канада
	Микитюк Степан	Монтреаль, Кве., Канада
	Німченко Олександер	Медайна, Ілл.
	Одежинська Лідія	Філядельфія, Па.
	Огієнко Анатоль	Джамайка, Н.Й.
	Полатайко Осип	Бетел Парк, Па.
	Шмідт Роберт	Бирмингем, Миш.
	Семків Ярослав	Бойлинг Спрінгс, Па.
	Томорук Ярослав	Кремфорд, Н.Дж.
	Воробець Зеновія	Нюарк, Н.Дж.
	Вовк Степан	Торонто, Онт., Канада
	Животко Степан	Ляшін., Кве., Канада
15 дол.	Баб'як Марія	Болдер, Кол.
	Фіцалович Володимир	Нью Гейвен, Конн.
	Яровенко Валентина	Апер Седдл Рівер, Н.Дж.
	Юзенів Олександра	Нью-Йорк, Н.Й.
	Колодій Юрій	Джерзі Ситі, Н. Дж.
	Лобур Віреслав	Севен Гіллс, Огайо
	Матиюк Євген	Асторія, Нью-Йорк
	Мисишин Меріянн	Спрінгфілд, Масс.
	Островський Степан	Кергонксон, Н.Й.
	Павлюк Ігор	Нейпервил, Ілл.
	Плечен Павло	Маямі Шорс, Фла.
	Рожанковський Ярослав	Джамейка Плейн, Масс.
	Слюсарчук Атанас	Воррен, Миш.
	Смолій Марія	Нью- Гартфорд, Н.Й.
	Яцук Петро	Окала, Фла.
13	Бах Аріядна	Нью-Йорк, Н.Й.
	Балабан Ольга	Ворзингтон, Огайо
	Баран Мирон	Плетсбург, Н.Й.
	Базюк Ярослав	Воррен, Миш.
	Береян Ольга	Чикаго, Ілл.
	Березовський Ярослав	Лонг Айленд Ситі, Н.Й.
	Благітка Олександер	Блерставн, Н. Дж.
	Боднар Іван	Денвер, Кол.
	Бойчук Марія	Дрешер, Па.
	Билин Ярослав	Чикаго, Ілл.
	Ханацький Іван	Воррен, Миш.
	Хомин Михайло	Лигайтон, Па.
	Ціховляс Любомира	Сейнт Пітерсбург, Фла.
	Клебович Володимир	Нью-Бриттен, Конн.
	Червоняк Марія	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Данчишин Василь	Порт Орендж, Фла.
	Даниленко Іван	Сомердейл, Н.Дж.
	Данилюк Анна	Воррен, Миш.
	Данилишин Ярослав	Чикаго, Ілл.
	Добровольський Ярослав	Челтенгам, Па.
	Докгорн Олена	Філядельфія, Па.
	Дроздовська Анна	Баффало, Н.Й.
	Джуль Павло	Гроссе Пт. Шор, Миш.
	Федір Анна	Шілингтон, Па.
	Феленчак Степан	Нью-Берн, П.Кар.
	Фенчин Мирон	Мавнтен Гом, Аріз.
	Гелетканич Роман	Бетфорд, Н. Г.
	Герент Володимир	Норт Порт, Фла.
	Глобал-Байомаркетинг Груп – Інк.	Пало Алто, Каліф.
	Гнатейко Мирон	Клифтон, Н. Дж.
	Головінська Мотря	Іст Гринвич, Р.Ай.
	Гук Михайло	Сан Гозе, Каліф.
	Гунзе Ірина	Гантингтон Ста., Н.Й.
	Іванів Наталія	Чикаго, Ілл.
	Іванків Надія	Чикаго, Ілл.
	Іваницька Віра	Чикаго, Ілл.
	Юрчинський Омелян	Рочестер, Н.Й.
	Юськів Василь	Луісвілл, Огайо
	Клинків Маріян	Торонто, Онт., Канада
	Коцур Ігор	Лапір, Миш.
	Копчак Станіслав	Чикаго, Ілл.
	Кордуба Дам'ян	Ратерфорд, Н.Дж.
	Ковалевський Микола	Тиффин, Огайо
	Коваль Бойд	Арлінгтон, Ва.
	Кровицький Іван	Фармінгтон Гіллс, Миш.
	Куціль Роман	Рочестер, Н.Й.
	Кунинський Микола	Трой, Миш.
	Кусів Ольга	Голливуд, Фла.
	Кушнірук О.	Чикаго, Ілл.
	Ломницька Дарія	Венес, Фла.
	Лисак Богдан	Темпл-Ситі, Каліф.
	Лиско В.	Александрія, Ва.
	Литвинець Микола	Рочестер, Н.Й.
	Маренін Лідія	Енгелвуд, Кол.
	Мартиненко Михайло	Трентон, Н. Дж.
	Маєр Б.	Монтреал, Кве., Канада
	Мельник Богдан	Ривер Гров, Ілл.
	Меренюк Богдан	Монтреаль, Кве., Канада
	Мокей Вілліям	Вотервлит, Н.Й.
	Наконечний Богдан	Туссон, Аріз.
	Обущак Стефанія	Філядельфія, Па.
	Ожга Юрій	Напервил, Ілл.
	Пач Василь	Кайро, Н.Й.
	Петрига Михайло	Іст Медов, Н.Й.
	Подпірка Роксоляна	Вайтстон, Н.Й.
	Полещук Елизабет	Бетлегем, Па.
	Пришляк Стефанія	Баффало, Н.Й.
	Пришляк Ярослав	Баффало, Н.Й.
	Пристай Дмитро	Рочестер, Н.Й.
	Пушкар Володимир	Філядельфія, Па.
	Питель Петро	Твін Лейкс, Віск.
	Рак Ігор	Вілмінгтон, Дел.
	Роман Ентоні	Карнеліан Бей, Каліф.
	Романів Микола	Норт Берген, Н.Дж.
	Раян Ярослава	Йонкерс, Н.Й.
	Саковук Іван	Асторія, Н.Й.
	Саляк Василь	Нью-Говп, Па.
	Сербин Ольга	Монтреаль, Кве., Канада
	Сєрант Іван	Нью-Йорк, Н.Й.
	Скоп Олександер	Ла Месал, Каліф.
	Снігур Володимир	Едмонтон, Ал., Канада
	Сорочак Володимир	Чикаго, Ілл.
	Струць Роман	Калгарі, Ал., Канада
	Терлецький Володимир	Філядельфія, Па.
	Задерей Андрій	Салт Бен, Інд.
	Загайкевич Орест	Кренфорд, Н.Дж.
	Заяць Ігор	Іст Гановер, Н.Дж.
	Зайло Еміль	Кіссіммі, Фла.
12 дол.	Цетенко В'ячеслав	Венес, Фла.
	Дзюбинські Богдан і Анна	Евастон, Ілл.
	Грень Анна	Фейрпорт, Н.Й.
	Головчак Іван	Ст. Томас, Онт., Канада
	Яринюк Іван	Медисон Гайтс, Миш.
	Кібузінський Юрій	Гейтерсбург, Мд.
	Орел Тарас	Норт Берген, Н.Дж.
	Рущак Ліна	Глен Еллен, Ілл.
11	Дурбак Антонія	Куягога Фолс, Огайо
	Дутко Володимир	Наялс, Ілл.
10	Андріюк Андрій	Іст Гановер, Н. ДЖ.
	Андрушків Софія	Мейплвуд, Н.Дж.
	Андрійович Михайло	Форт Лодердейл, Фла.
	Байко Петро	Парма, Огайо
	Байляк Роман	Маттітук, Н.Й.
	Бекерський Іван	Ютика, Н.Й.
	Бемко Ігор	Единборо, Па.
	Білобронь Сільвія	Клифтон, Н. Дж.
	Благий Степан	Спринг Валлей, Н.,Й.
	Бодлак Ольга	Кергонксон, Н.Й.
	Борисюк Петро	Ведерсфілд, Конн.
	Бриль Наталія	Вінніпег, Ман., Канада
	Бурбело, Ю.	Вестерлі, Р. Ай.
	Бурдин Лев	Мідл Виллидж, Н.Й.
	Бурик Петро	Лонг Айленд Ситі, Н.Й.
	Чапельський Орест	Енн Арбор, Миш.
	Хома Василь	Бікон, Н.Й.
	Хома Іван	Бруклин, Н.Й.
	Хомик Антін	Порт Шарлот, Фла.
	Чорнодольська Степанія	Бронкс, Н.Й.
	Ціко Микола	Порт Шарлот, Фла.
	Цюрпіта Григорій	Парсиппані, Н. Дж.
	Чорна Степанія	Джамайка, Н.Й.
	Даник Ніна	Спрінгфілд, Н.Дж.
	Данилик Михайло	Гюстон, Тек.
	Филипович Євген	Ст. Піттерсбург, Фла.
	Галонзка Дмитро	Рослиндейл, Ма.
	Глух Роман	Елмгерст, Н.Й.
	Гафткович Ірина	Рочестер, Н.Й.
	Ганушевська Іванна	Норт Провіденс, Р.Ай.
	Гарас А.	Бетлегем, Па.
	Гаврилюк-Гордон Марія	Ворсінгтон, Огайо
	Глинський Борис	Вієнна, Ва.
	Глинський Борис	Вієнна, Ва.
	Гоголь Михайло	Етобіко, Онт., Канада
	Гопалюк Павло	Спрінгфілд, Н.Дж.
	Іськів Іван	Сан Бруно, Каліф.
	Яцюк Анатоль	Рів'єра Біч, Фла.
	Яріш Андрій	Рочестер, Н.Й.
	Ярмолюк Марія	Расселвілл, Аріз.
	Ярош Евстахій	Кіннелон, Н.Дж.
	Караман Л.	Ленсдейл, Па.
	Карпюк Петро	Міссіссага, Онт., Канада
	Кеске Люба	Вудленд Гіллс, Каліф.
	Харук Василь	Плимот, Па.
	Кінаш Богдан	Гарденвіл, Нев.
	Кобилецький Ярослав	Монтреаль, Кве., Канада
	Кохман Григорій	Джексон, Н.Дж.
	Когут Дарія	Срі Ріверс, Миш.
	Коновал Александер	Арлінгтон Гайтс, Ілл.
	Копач В.	Риджвуд, Н.Й.
	Корінець М.	Лос-Анджелес, Каліф.
	Коропей Ніна	Джонстон, Р.Ай.
	Костик Степан	Наяк, Н.Й.
	Коць М.	Лексінгтон, Н.Й.
	Кравчук Евстахій	Норт Порт, Фла.
	Кравчук Ярослава	Філядельфія, Па.
	Кріль Юліян	Джерзі Ситі, Н.Дж.
	Крупа Теодозій	Морріставн, Н. Дж.
	Кушнір Ольга	Колумбія Гайтс, Мін.
	Кузів Іван	Елленвіл, Н.Й.
	Кузик Дарія	Трентон, Н.Дж.
	Кефор Карпо	Нью-Йорк, Н.Й.
	Кириленко Степан	Белойт, Віск.
	Лялька Михайло	Вестон, Онт., Канада
	Лесько Михайло	Мейплвуд, Н.Дж.
	Логан Юрій	Літл Фоллс, Н.Дж.
	Лудчак Теодор	Елгін, Ілл.
	Мацьків Дмитро	Тонаванда, Н.Й.
	Мадзелян Василь	Ситрус Гайтс, Каліф.
	Марущак Василь	Клифтон, Н. Дж.
	Марущак Ілько	Дірборн Гайтс, Миш.
	Матлин Джері	Айселин, Н.Дж.
	Майстренко Галина	Статен Айленд, Н.Й.
	Мельник Люба	Елмгирст, Н.Й.
	Мельник Дмитро	Сімі Веллі, Каліф.
	Мокей Василь	Ватервліт, Н.Й.
	Мудрак Василь	Бруклин, Огайо
	Наганда Марія	Філядельфія, Па.
	Нагребецькиий Роман	Галіфакс, Н.С., Канада
	Новицький Славко	Вашінгтон, Д.К.
	Ничай Ірина	Байон, Н. Дж.
	Очеретко Аркадій	Сан Ситі Вест, Аріз.
	Олійник Степанія	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Онишкевич Ілля	Ірвінгтон, Н. Дж.
	Орлівський Павло	Голливуд, Фла.
	Панчишин Осип	Чикаго, Ілл.
	Пасічняк Дарія	Бернардсвил, Н. Дж.
	Пастушенко Татіяна	Юніон, Н. Дж.
	Павлюк Іван	Калгарі, Ал., Канада
	Печончик Оксана	Баффало, Н.Й.
	Піхурко Микола	Парма, Огайо
	Піскар Олександер	Філядельфія, Па.
	Плечен Павло	Маямі Шорс, Фла.
	Плита Іван	Обирн, Н.Й.
	Пришляк Олександер	Ветерсфілд, Конн.
	Риплянська Марія	Етобіко, Онт., Канада
	Рожак Петро	Філядельфія, Па.
	Рудакевич Любомира	Чикаго, Ілл.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", лютий 2000 р.

10 дол.	Рузон Андрій	Ленгорн, Па.
	Савка Василь	Гетфілд, Па.
	Савка Лариса	Дес Плейнс, Ілл.
	Шмаутц Микола	Глендейл Гтс., Ілл.
	Шутер Р.	Рочестер, Н.Й.
	Швейко Лена	Фуллертон, Каліф.
	Семенець Михайло	Гамлин, Н.Й.
	Сеньків Михайло	Інвернесс, Фла.
	Шеремета Марк	Чикаго, Ілл.
	Скоп Олександер	Ла Меса, Каліф.
	Станіславів Неллі	Мінеаполіс, Мін,
	Старосольська Ксеня	Сілвер Спрінг, Мд.
	Стебельська Лідія	Йонкерс, Н.Й.
	Стеців Богдан	Спрінг Гілл, Фла.
	Шалева Наталія	Чикаго, Ілл.
	Щебетюк Марія	Аллентавн, Па.
	Щеснюк Орест	Нью-Йорк, Н.Й.
	Тхір Дмитрій	Сікокус, Н.Дж.
	Терлецька Катерина	Нью-Йорк, Н.Й.
	Тос Іван	Гезлет, Н.Дж.
	Турчак Аріян	Сомерсет, Н.Дф.
	Вітковицький Ігор	Сілвер Спрінг, Мд.
	Василишин Василь	Вілмінгтон, Дел.
	Верхолад Микола	Бервин, Ілл.
	Войтович Іван	Воррен, Н. Дж.
	Войтович Володимир	Балтимор, Мд.
	Волфф Марія	Нептун Сіті, Н.Дж.
	Волошин Володимир	Вест Айслип, Н.Й.
	Винник Роман	Гайд Парк, Н.Й.
	Забігач Анна	Сідер Ноллс, Н. Дж.
	Загайкевич Олег	Ірвінгтон, Н.Дж.
	Зарицький Володимир	Дерри, Н. Г.
	Зелем Петріне	Чарлерой, Па.
8	Амброзяк Максим	Міннеаполіс, Мінн.
	Андрее Меланія	Бетел Парк, Па.
	Антонишин Марія	Орендж, Конн.
	Бабчуки Василь і Олена	Норт Порт, Фла.
	Бабська Таня	Вудгейвен, Н.Й.
	Баранецький Мирон	Філедельфія, Па.
	Бардин Ігор	Торонто, Онт., Канада
	Барон Дарія	Кергонксон, Н.Й.
	Бартків Орися	Філедельфія, Па.
	Батіг Володимир	Болдвин, Н.Й.
	Белей Чарлс	Янгставн, Огайо
	Білан Олександер	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Блага Іванна	Рочестер, Н.Й.
	Бобак Ярослав	Бруклин, Н.Й.
	Богданик Йосиф	Чикаго, Ілл.
	Боярський Володимир	Юніон, Н.Дж.
	Бордин Микола	Флоссмор, Ілл.
	Борковський Роман	Йонкерс, Н.Й.
	Бойко Михайло	Урбана, Ва.
	Брида Михайло	Фаєтвілл, Н.Кар.
	Бук Юрій	Лас Вегас, Нев.
	Бучма Джеймс	Квінс Вілледж, Н. Й.
	Бискош Михайло	Чикаго, Ілл.
	Цегельський Юрій	Бетлегем, Па.
	Хамів Віра	Дес Плейнс, Ілл.
	Харків Олександер	Філядельфія, Па.
	Чавс Оксана	Йонкерс, Н.Й.
	Чех Василь	Томс Рівер, Н.Дж.
	Чировський Микола	Етобіко, Онт., Канада
	Хомяк Е.	Болтон Лендинг, Н.Й.
	Храплива Марія	Матаван, Н. Дж.
	Чучук Степан	Чикаго, Ілл.
	Цимбаліста Зірка	Блумінгдейл, Ілл.
	Чарторийський Святослав	Бруклин, Н.Й.
	Ціх Михайло	Лондон, Онт., Канада
	Чуй Теодор	Марлборо, Конн.
	Данилишин М.	Вуйсайд, Н.Й.
	Демянчук А.	Ізлінллгтон, Онт., Канада
	Дейчаківський Юрій	Норт Потомак, Мд.
	Дейчаківський Микола	Брексвіл, Огайо
	Яків Марія	Воррен, Миш.
	Дідух Анна	Спрінгфілд, Ва.
	Долгий Сергій	Парма, Огайо
	Доманська Ольга	Джерзі Сіті, Н. Дж.
	Домарацький Н.	Кендал Парк, Н.Дж.
	Дубина Лідія	Челтонгам, Па.
	Духничі Богдан і Оксана	Нюарк, Н. Дж.
	Дуда Мирослав	Чикаго, Ілл.
	Думин Зенон	Торонто, Онт., Канада
	Дурбак Тарас	Ст. Пітерсбург, Фла.
	Дурбак Марія	Кларендон Гіллс, Ілл.
	Дусанівський Богдан	Баффало, Н.Й.
	Душник Марія	Бруклин, Н.Й.
	Дудинський Константин	Нарберт, Па.
	Дзерович Марія	Монтреаль, Кве., Канада
	Дзюби Петро і Христина	Рочестер, Н.Й.
	Федунець Оля	Вест Гартафорд, Конн.
	Филипович Роман	Савт Голанд, Ілл.
	Фостяк Богдан	Сан Сіті, Аріз.
	Филяк Іван	Норт Роялтон, Огайо
	Гелембин Василь	Норт Порт, Фла.
	Гарасимович Микола	Солвей, Н.Й.
	Геремеш Михайло	Даллас, Тек.
	Голондзовська Анна	Сомервилл, Масс.
	Гайдучок Богдан	Вест Орендж, Н.Дж.
	Гальчук Микола	Парма, Огайо
	Галій Іван	Вайнленд, Н.Дж.
	Ганас Степан	Монтреаль, Кве., Канада
	Ганипсяк Йосип	Баффало, Н. Й.
	Гаврилюк Галина	Джерзі Сіті, Н. Дж.
	Гайда Ігор	Істон, Конн.
	Герець Роксана	Ратерфорд, Н. Дж.
	Гнатчук Всеволод	Фрейзер, Миш.

8 дол.	Голуб В.	Стюард, Фла.
	Горчаківський Володимир	Денвер, Кол.
	Гординський Роман	Брайтон, Миш.
	Горський Володимир	Дітройт, Миш.
	Граб Омелян	Венес, Фла.
	Грабець Роман	Парма, Огайо
	Гречка Ярослав	Філядельфія, Па.
	Гусак Марія	Нью-Йорк, Н.Й.
	Гусак Леонід	Даві, Фла.
	Іваній Леся	Бруклин, Н. Й.
	Івченко Вікторія	Ст. Пол., Мінн.
	Івах Євген	Лос Анджелес, Каліф.
	Іванюк Орест	Парма, Огайо
	Канівець Юрій	Савтінгтон, Конн.
	Караван Олег	Інвернесс, Ілл.
	Карпенко Борис	Саутфілд, Миш.
	Карпенко Андрій	Чикаго, Ілл.
	Карпевич Христина	Нью-Йорк, Н.Й.
	Качмар Сем	Суїсан Сіті, Каліф.
	Кавка Микола	Дрексе Гілл, Па.
	Казанівська Ярослава	Трой, Миш.
	Кіхтан Степан	Гюстон, Тек.
	Кінаш Петро	Клівленд, Огайо
	Клован Теодор	Френклин, Масс.
	Клюфас Зоряна	Гайлен Парк, Н.Дж.
	Клюфас Юрій	Вестфілд, Н. Дж.
	Климаш Анна	Томс Рівер, Н.Дж.
	Клименко Григорій	Клифтон, Н. Дж.
	Кмйотик Микола	Парма, Огайо
	Колачко Іван	Твін Лейкс, Віск.
	Колінко Оксана	Філеделфія, Па.
	Кологривенко Степанія	Чикаго, Ілл.
	Колюбінський В.	Фініксвил, Па.
	Копелзів Василь	Колумбус, Огайо
	Копіна Іван	Юніон, Н. Дж.
	Копичук Роман	Ст. Августин, Фла.
	Корлатович Степан	Клівленд, Огайо
	Коропецький Євген	Фергусон, Мо.
	Костечко Любомира	Йонкерс, Н.Й.
	Ковальська Люба	Швенксвіл, Па.
	Ковальська Олександра	Саратога Спрінгс, Н.Й.
	Козак Богдан	Норт Порт, Фла.
	Краєвський Нестор	Гілсайд, Н. Дж.
	Кріль Юліян	Джерзі Сіті, Н.Дж.
	Криштальський М.	Міссіссага, Онт., Канада
	Кухаришин Ігор	Едмонтон, Ал., Канада
	Кульчицький Микола	Саратога, Каліф.
	Кульчицька Марія	Вудбридж, Конн.
	Кульчицька Марія	Абботсфорд, Б.К., Канада
	Кулик Марія	Трой, Н.Й.
	Кулинич Володимир	Бруклин, Н.Й.
	Купіняк Віктор	Лорейн, Огайо
	Курчак Микола	Іст Медов, Н.Й.
	Куропась Володимир	Філядельфія, Па.
	Курило Ольга	Вестон, Онт., Канада
	Кушнір Степан	Гантінгдон, ВЛУ, Па.
	Квітковська Марта	Воррен, Миш.
	Кий Лідія	Валлінгфорд, Па.
	Ладанай Степан	Глен Спей, Н.Й.
	Лагола Петро	Бродв'ю Гтс., Огайо
	Ласевич Дмитро	Бруклин, Н.Й.
	Левенець Володимир	Воррен, Миш.
	Левицький Лев	Нью-Гейвен, Конн.
	Логуш Володимир	Каміллус, Н .Й.
	Лопадчак Теодор	Асторія, Н.Й.
	Лопадчак Анна	Вест Сенека, Н.Й.
	Лосінська Ерна	Сан Сіті Вест, Аріз.
	Лотоцький Григорій	Томбстон, Аріз.
	Лоза Уляна	Чиктовага, Н.Й.
	Луців Богдан	Філеделфія, Па.
	Луцишин Мирон	Фінікс, Аріз.
	Лужба Трофим	Ст. Кетринс, Онт., Канада
	Максимчук Степан	Джерзі Сіті, Н.Дж.
	Макух Григорій	Памона, Каліф.
	Мандибур О.	Гемпстед, Н.Й.
	Марчук Оксана	Гінсдейл, Ілл.
	Мартинів Галина	Норт Порт, Фла.
	Марушки Микола і Марія	Чикаго, Ілл.
	Марущак Ілько	Дірборн Гайтс, Миш.
	Матіяш Е.	Еліквіппа, Па.
	Медюх Методій	Томс Рівер, Н.Дж.
	Мельник Василь	Воррен, Миш.
	Мельник Марія	Галлстед, Па.
	Мельник Михайло	Амстердам, Н.Й.
	Мельникович Михайло	Асторія, Н.Й.
	Міхняк Богдан	Клівленд, Огайо
	Мігайчук Ярослав	Парма, Огайо
	Місіонг Наталія	Лівонія, Миш.
	Міз Любомир	Овк Форест, Ілл.
	Мудрий Любомир	Статен Айленд, Н.Й.
	Миколенко Микола	Воррен, Миш.
	Микита Степан	Плимот Мітінг, Па.
	Мирошниченко І.	Гот Спрінгс, Арк.
	Нечепоренко Микола	Джеферсон, Огайо
	Ніньовський Михайло	Воррен, Миш.
	Новак Петро	Чикаго, Ілл.
	Никорчук Степан	Пітсфілд, Ма.
	Никифоряк Марія	Воррен, Миш.
	Оберишин Ярослав	Джамайка, Н.Й.
	Одежинська Марія	Колорадо Спрінгс, Кол.
	Огаренко Володимир	Чикаго, Ілл.
	Ольшанський Сергій	Ветерсфілд, Конн.
	Олиник Степанія	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Омельченко Віктор	Редфорд, Твп., Миш.
	Оренчук Володимир	Санівейл, Каліф.
	Орисюк Вілліям	Ванкувер, Б.К., Канада
	Осадца Мирон	Трентон, Н. Дж.
	Осадца Степан	Віллімсвилл, Н.Й.

8 дол.	Осередчук Ольга	Кренфорд, Н.Дж.
	Пачковський Олександер	Ст. Пол, Мін.
	Палайда Дмитро	Парма, Огайо
	Палій Марія	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Панчишин Петро	Бервик, Па.
	Паньківи Степан і Галина	Порт Шарлот, Фла.
	Пантелюк Йосип	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Павлик Тарас	Асторія, Н.Й.
	Перхач Микола	Ричмонд Гілл, Н.Й.
	Петрівська Алла	Клівленд, Огайо
	Петрик Федір	Левіттавн, Па.
	Петрик Анна	Шервуд Парк, Ала.
	Петришин Олекса	Тандер Бей, Онт., Канада
	Підперигора Ельвіра	Елкінс Парк, Па.
	Плакида Надія	Раритан, Н.Дж.
	Подоляк Євгенія	Філядельфія, Па.
	Поліщук Петро	Чиктовага, Н.Й.
	Попович Марія	Ляшін, Кве., Канада
	Поритко Оксана	Філядельфія, Па.
	Повх Юрій	Шелбурн, Вт.
	Повх Мирослава	Норт Порт, Фла.
	Пращик Григорій	Вест Істон, Па.
	Прокоп Мирослав	Нью-Йорк, Н.Й.
	Прокопович Іриней	Калабасас, Каліф.
	Припхан Роман	Дес Плейнс, Ілл.
	Пилипчак Михайло	Норт Берген, Н.Дж.
	Рачкевич Михайло	Чикаго, Ілл.
	Радловський Богдан	Елмвуд Парк, Ілл.
	Ракуш Микола	Маямі Біч, Фла.
	Ратич Евгенія	Мейплвуд, Н.Дж.
	Ратич Ростислав	Едісон, Н. Дж.
	Ремеза Сильвестер	Оттава, Онт., Канада
	Ремптер Олена	Томс Рівер, Н. Дж.
	Ревуцька Валентина	Ванкувер, Б.К., Канада
	Ріба Микола	Сиракюз, Н.Й.
	Романишин Петро	Денвер, Кол.
	Ротко Степан	Обирн, Н.Й.
	Руб Юрій	Дірборн, Миш.
	Ринчак Іван	Кергонксон, Н.Й.
	Ришетівський Семко	Глендейл, Н.Й.
	Ржепецька Ірина	Етобіко, Онт., Канада
	Сайкевич Неоніля	Баффало, Н.Й.
	Саміленко Василь	Свтмор, Па.
	Сапоровченко Микола	Карбондейл, Ілл.
	Савчин Євген	Форт Коллинс, Кол.
	Шелих Олександер	Гарден Сіті, Миш.
	Шкудор Христина	Воррен, Миш.
	Седлярчук Анна	Баффало, Н.Й.
	Сендзік Віра	Трентон, Н.Дж.
	Середович Михайло	Сиракюз, Н.Й.
	Шехович Надія	Нью-Йорк, Н.Й.
	Шевченко Віктор	Глен Спей, Н.Й.
	Шевчук Павло	Латам, Н.Й.
	Шраменко Роман	Венес, Фла.
	Шульга Михайло	Вайт Гсе, Ста, Н.Дж.
	Шульга Андрій	Маттітак, Н.Й.
	Швед Володимир	Парма, Огайо
	Сірик Іван	Чикаго, Ілл.
	Скарупа Юрій	Клівленд, Огайо
	Скірка Микола	Йонкерс, Н.Й.
	Слободинський Олег	Рочестер, Н.Й.
	Смолинський Богдан	Шрувсбері, Мас.
	Соболь Теофіль	Кісвил, Н.Й.
	Соя Ліда	Гарден Сіті, Миш.
	Соколев Анатолій	Дітройт, Миш.
	Солонинка Михайло	Міннеаполіс, Мін.
	Стасишин Степанія	Вест Гарфорд, Кон.
	Ставничий Юрій	Кіннелон, Н.Дж.
	Стецик Дмитро	Клівленд, Огайо
	Стельмах Анна	Вілліямсвил, Н.Й.
	Стельмах Теодор	Лос-Анджелес, Каліф.
	Степанків Ярослав	Стемфорд, Кон.
	Стешин Ірина	Ронкомкома, Н.Й.
	Сторожук Богдан	Голд Рівер, Каліф.
	Стрийська Ельвіра	Вайнленд, Н.Дж.
	Супруненко Анастазія	Бруклин, Огайо
	Святківський Григорій	Словн, Н.Й.
	Сидор Василь	Рочестер, Н.Й.
	Сидорак Ярослав	Гіллсборо, Каліф.
	Сиротюк Наталія	Сомерс, Кон.
	Щеснюк Орест	Нью-Йорк, Н.Й.
	Шендюк Олександер	Рокі Гілл, Кон.
	Шевчук Клементина	Лексінгтон, Н. Дж.
	Шмігель Ірина	Рочестер, Н.Й.
	Шумило Дмитро	Ленсдейл, Па.
	Тарахівський Федір	Клифтон, Н.Дж.
	Татарська Олена	Воррен, Миш.
	Тенюх Яким	Вайт Плейнс, Н.Й.
	Ткач Л.	Воррен, Миш.
	Ткачук Гертруда	Тусон, Аріз.
	Торський Андрій	МкДоналд, Огайо
	Турчин Андрій	Трентон, Н. Дж.
	Тутка Теодор	Довер, Н.Дж.
	Тим'як Сидір Михайло	Норт Порт, Фла.
	Тимків Юрій	Філядельфія, Па.
	Вакуленко Віра	Когвз, Н.Й.
	Вальчук Володимир	Кергонсон, Н.Й.
	Валюх О.	Алтадина, Каліф.
	Василина Євген	Литтлтон, Кол.
	Василишин Степан	Велленд, Онт., Канада
	Вішка Іван	Норт Берген, Н.Дж.
	Вох Дмитро	Іст Гановер, Н.Дж.
	Войтович Олена	Плано, Ілл.
	Вомпель Анна	Філядельфія, Па.
	Заяць Анна	Воррен, Миш.
	Закала Андрій	Сан Сіті Вест, Аріз.
	Залопана Роза	Сан Сіті, Каліф.
	Зарицька Зеновія	Плейнв'ю, Н.Й.
	Зозуля Володимир	Розлиндейл, Мас.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", лютий 2000 р.

8 дол.	Зварич Євген	Дріджвілл, Па.
	Зинюк Остап	Силвер Спрінг, Мд.
6	Данилюк Петро	Гаяттсвіл, Мд.
	Каркоць Михайло	Міннеаполіс, Мін.
	Крамар Володимир	Честер, Па.
	Лещишин Петро	Рочестер, Н.Й.
	Пакура Михайло	Філядельфія, Па.
	Смук Андрій	Колюмбія, Кон.
5	Бараник Юрій	Воррен, Миш.
	Бартошик Махайло	Сиракюз, Н.Й.
	Базиляк Ярослав	Ст. Піттерсбург, Фла.
	Безкоровайний Осип	Кергонксон, Н.Й.
	Брикович Л.	Монтреаль, Кве., Канада
	Бучак Мирон	Скенектеді, Н.Й.
	Цап Я.	Стретфорд, Кон.
	Харчено Юхим	Монтагю, Н.Дж.
	Хома Михайло	Балтимор, Мд.
	Хумиловський В.	Скенектеді, Н.Й.
	Донець А.	Лембертвилл, Н.Дж.
	Дзіка Олена	Вудгейвен, Н.Й.
	Фафендик Марія	Шебойган, Віск.
	Феркуняк Михайло	Лігайтон, Па.
	Гут Анна	Юніон, Н. Дж.
	Клос Марія	Даймонд Пойтн, Н. Й.
	Кобасяр Михайло	Йонкерс, Н.Й.
	Когут Нестор	Воррен, Миш.
	Колодруб Михайло	Істон, Па.
	Костюк Володимир	Вудсайд, Н. Й.
	Кругляк Євгенія	Рочестер, Н.Й.
	Крувилич Мирослав	Амстердам, Н.Й.
	Лесів Михайло	Норт Порт, Фла.
	Лещинська Февронія	Клифтон, Н. Дж.
	Лещинська Іванна	Чикаго, Ілл.
	Літепло Сем	Бруклин, Н.Й.
	Лозинська Євгенія	Вест Гейвен, Кон.
	Лушняки Микола і Ольга	Чикаго, Огайо
	Мацевко А.	Едмонтон, Ал., Канада
	Мандибур Валентина	Гротон, Кон.
	Мазепа Ларій	Пунта Горда, Фла.
	Мрилоцька Люба	Ярдвил, Н.Дж.
	Олексин Іван	Френклин Парк, Ілл.
	Оліферук Валентин	Сіятел, Ваш.
	Продивус Олекса	Беллвю, Неб.
	Пилипчак Михайло	Норт Берген, Н.Дж.
	Реннер Емілія	Кергонксон, Н.Й.
	Реннер Емілія	Кергонксон, Н.Й.
	Салісняк Юліян	Рочестер, Н.Й.
	Шепель Павло	Сомерсет, Н. Дж.
	Семущак Степанія	Вудсайд, Н.Й.
	Серкез Степан	Полк Сиrі, Фла.
	Шарун Йосип	Чикаго, Ілл.
	Шишак Андрій	Фініксвил, Па.
	Скай Михай	Горсгедз, Н.Й.
	Скиба Василь	Чикаго, Ілл.
	о. Стебельський Василь	Рідинг, Па.
	Стецишин Володимир	Чикаго, Ілл.
	Стельмащук Михайло	Балтимор, Мд.
	Степаненко Галина	Сан Хозе, Каліф.
	Труш Йосип	Юніон, Н.Дж.
	Вірстюк Франк	Норт Порт, Фла.
	Волянський Володимир	Еддистон, Па.
	Вовк Андрій	Вестон, Онт., Канада
	Ярош Василь	Лівінгстон, Н.Дж.
	Захарко Михайло	Менвил, Н.Дж.
	Зазуля Т.	Ріго Парк, Н.Й.
4	Бегей Роман	Мавнт Вернон, Ваш.
	Яворська Марія	Ленор, П.К.
	Кічоровська Софія	Чикаго, Ілл.
	Нагачівець Михайло	Торонто, Онт., Канада
3	Андріяшко Олекса	Воррен, Миш.
	Артимишин Богдан	Філядельфія, Па.
	Бабучівський Іван	Монро, Н.Й.
	Балко Володимир	Беллейр, Фла.
	Бараник Юрій	Воррен, Миш.
	Бартошик Маріон	Гаяттсвил, Мд.
	Барусевич Софія	Норт Порт, Фла.
	Барилка Еміль	Гленсайд, Па.
	Белендюк Михайло	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Бережницька Оксана	Баффало, Н.Й.
	Бігун Ярослав	Мейплвуд, Н.Дж.
	Білас Михайло	Парк Ридж, Ілл.
	Білик Володимир	Джерзі Сиrі, Н.Дж.
	Біскуп Ірина	Вілмингтон, Дел.
	Бобиляк Олена	Клифтон, Н. Дж.
	Борачок Ярослава	Баффало, Н.Й.
	Бойко Василь	Чикаго, Ілл.
	Брикович Теодозія	Філядельфія, Па.
	Бриньовська Ольга	Гемден, Кон.
	Бурачинський Богдан	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Буртняк Василь	Фонтана, Каліф.
	Бурий Тарас	Севен Гіллс, Огайо
	Чернів Олександер	Бректвил, Огайо
	Черниш Ірина	Гроссе Поінте, Миш.
	Хойнацька Н.	Овк Форест, Ілл.
	Хома Богдан	Рочестер, Н.Й.
	Хомяк Роберт Джон	Ню Гейвен, Кон
	Чорненький Володимир	Фінікс, Аріз.
	Колонга Амі	Сан Антоніо, Тек.
	Цибрівська Мирослава	Чикаго, Ілл.

	Чайка Іван	Філядельфія,Па.
	Чучук Ярослав	Трентон, Н.Дж.
	Данилюк Петро	Гаяттсвил, Мд.
	Демчар Тед	Коговз, Н.Й.
	Драган Степанія	Найлс, Ілл.
	Дражньовський Роман	Мекон, Віск.
	Дрегер А.	Принц Джордж, Б.К. Кан.
3 дол.	Дробний Григорій	Дірборн Гайтс, Миш.
	Дубик Ольга	Трентон, Н.Дж.
	Дутчак Дмитро	Мерритт Айленд, Фла.
	Дикий Антін	Блайрставн, Н.Дж.
	Дзіка Олена	Вудгейвен, Н.Й.
	Дзвінка Михайло	Мейплс, Фла.
	Фішер-Слиж Марія	Торонто, Онт., Канада
	Гайдох-Лампіка Марія	Гантер, Н.Й.
	Гавур Ірина	Кентон, Огайо
	Германський Андрій	Піттсбург, Па.
	Голяш Степан	Палатайн, Ілл.
	Гордон, Валентина	Норт Форт, Фла.
	Гулик Володимир	Денвер, Кол.
	Гатс Йосип	Йонкерс, Н.Й.
	Гайда Любомир	Рослиндейл, Масс.
	Гайдук Дмитро	Висконсин Деллс, Виск.
	Гайдук Антін	Марієтта, Дж.
	Галій Іван	Лівінгстон, Н.Дж.
	Ганицька Анна	Вест Семека, Н.Й.
	Гарайда Петро	Нью-Йорк, Н.Й.
	Гайдук Надія	Сиракюз, Н.Й.
	Глива Дмитро	Янгставн, Огайо
	Голінко Софія	Трентон, Н.Дж.
	Головінський Василь	Томс Рівер, Н.Дж.
	Гончак Іван	Йонкерс, Н.Й.
	Губчак Йосип	Лейк Цюріх, Ілл.
	Горбань Михайло	Парма, Огайо
	Гордієнко Неоніля	Філядельфія, Па.
	Городецький Я.	Кендал Парк, Н.Дж.
	Городиський Орест	Чикаго, Ілл.
	Гошовський Володимир	Йонкерс, Н.Й.
	Грицак Петро	Кренфорд, Н.Дж.
	Ігнат Петро	Клифтон, Н. Дж.
	Іваницький Роман	Ворм Мінерал Спр., Фла.
	Іваницький Михайло	Павтакет, Р.Ай.
	Якима Володимир	Норт Порт, Фла.
	Янушевський Антін	Чикаго, Ілл.
	Яровенко Вадим	Елизабеттавн, Па.
	Яримович Юрій	Чикаго, Ілл.
	Яворський Михайло	Алгамбра, Каліф.
	Джонсон Ольга	Фармингтон, Кон.
	Юр Олекса	Філядельфія, Па.
	Качай Ярослав	Челтенгам, Па.
	Кальба Олег	Воррен, Миш.
	Кікцьо Анастазія	Бриджвю, Ілл.
	Кікта Володимир	Юніон, Н.Дж.
	Кінах Микола	Розел, Ілл.
	Клецор Лілея	Норт Бранзвик, Н. Дж.
	Кохановська Галина	Етобіко, Онт., Канада
	Кочій Стефанія	Чикаго, Ілл.
	Коцибала Святослав	Кротон Он Гадсон, Н.Й.
	Колтунюк Любомир	Денвер, Кол.
	Колюбінський Василь	Креско, Па.
	Кондратюк Рената	Мелровз, Масс.
	Корнило Іван	Дітройт, Миш.
	Королишин Петро	Норт Порт, Фла.
	Корсунь Бенджамін	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Костюк Євгенія	Рочестер, Н.Й.
	Костик Сильвестер	Нью-Йорк, Н.Й.
	Котляр Іван	Ірвінгтон, Н.Дж.
	Коць М.	Лексингтон, Н.Й.
	Коваль Марія	Нью-Йорк, Н.Й.
	Коваленко Віра	Вайнленд, Н.Дж.
	Козак Ярослав	Гантингтон Влі., Па.
	Козак Богдан	Ветерсфілд, Кон.
	Козар Ліліян	Сілверс Спрінг, Мд.
	Козюпа Микола	Іст Гановер, Н.Дж.
	Кравчук Микола	Джексон, Н.Дж.
	Кухар Роман	Кантон, Миш.
	Кунько Б.	Норт Роялтон, Огайо
	Кузик Володимир	Валлінгфорт, Па.
	Кирилів Наталія	Чикаго, Ілл.
	Кісілевський Юрій	Клифтон, Н.Дж.
	Леськів Ярослав	Френчтавн, Н.Дж.
	Лішак Мирослава	Янгставн, Огайо
	Логуш М.	Роксборо, Кве., Канада
	Луців Михайло	Юніон, Н.Дж.
	Луківський Йосиф	Чікопі, Масс.
	Мац Мирослав	Нью-Йорк, Н.Й.
	Мацук Богдан	Берлин, Мд.
	Макійчик Василь	Стратфорд, Кон.
	Макух А.	Глендейл, Каліф.
	Маланчук Степан	Санта Барбара, Каліф,
	Мандюк Володимир	Спрінгфілд, Н.Дж.
	Марчак Роман	Дірборн, Миш.
	Марків Дарія	Нью-Гейвен, Кон.
	Мартинюк Ігор	Кент, Ваш.
	Масна Анна	Парма, Огайо
	Масник Павло	Вунсакет, Р.Ай.
	Мельник Анна	Фініксвил, Па.
	Менцінський А.	Елмвуд Парк, Ілл.
	Месеренко Анна	Дітройт, Миш.
	Міхаляк Ольга	Волнат Крік, Каліф.
	Михалів Ярослав	Словн, Н.Й.
	Мізюр Роман	Мідл Віліdж, Н.Й.

3 дол	Мотиль Марія	Лонг Айленд Сиrі, Н.Й.
	Мудрик Степан	Голливуд Біч, Фла.
	Мицик Адам	Трентон, Н.Дж.
	Мирон Андрій	Кудбеквил, Н.Й.
	Наконечний Михайло	Парма, Огайо
	Наум Василь	Глен Спей, Н.Й.
	Ортинський Михайло	Тонаванда, Н.Й.
	Нечай Микола	Клифтон, Н. Дж.
	Одарченко Петро	Такома Парк, Мд.
	Огар Василь	Анн Арбор, Миш.
	Оріян Петро	Лінкольн, Арк.
	Новосад Олександер	Дейтона Біч, Фла.
	Пап Михайло	Клівленд, Огайо
	Пастушок В.	Маркус Гук ,Па.
	Павленко Павло	Евергрин Парк, Ілл.
	Пархулин Микола	Геттисбург, Па.
	Пересада Михайлина	Балтимор, Мд.
	Петрушок Максим	Іден, Н.Й.
	Піх Василь	Асторія, Н.Й.
	Пілат Іван	Кергонксон, Н.Й.
	Полець Борис	Міннеаполіс, Мін.
	Полець Олександер	Ст. Антоні, Мін.
	Попадинець Іван	Чікаго, Ілл.
	Попіль Софія	Чикаго, Ілл.
	Попів Андрій	Тейлор, Па.
	Притоцька Іванна	Чикаго, Ілл.
	Пилипець Дмитро	Норт Порт, Фла.
	Ребет Тарас	Міннеаполіс, Мін.
	Рябокінь Галина	Ст. Пол., Мін.
	Романцьо Василь	Вудгейвен, Н.Й.
	Рудь Василь	Риджвуд, Н. Дж.
	Рудич Ляриса	Ст. Катеринс, Онт., Кан.
	Рибак Роман	Ст. Пол, Мін.
	Садовей Іван	Елкгарт, Інд.
	Саламаха А.	Нюарк, Н.Дж.
	Салій Василь	Голливуд, Фла.
	Самокишин Василь	Парма, Огайо
	Шепель Павло	Сомерсет, Н.Дж.
	Сененко Яків	Сиракюз Н.Й.
	Сеньків Михайло	Інвернес, Фла.
	Шаффер Наталія	Віліямставн, Н.Дж.
	Шайда Іван	Ст. Пол, Мін.
	Шкільник Надія	Акрон, Огайо
	Склепкович Б.	Ратерфорд Н.Дж.
	Скоробогатий А.	Елмгорст, Н.Й.
	Слота Степан	Колледж, Парк, Мд.
	Солоха Віктор	Сомерсет, Н.Дж.
	Солук Йоганна	Лос Анджелес, Каліф.
	Сось-Гайда Катерина	Сан Антоніо, Тек.
	Станецький Ярослав	Елмайра, Н.Й.
	Старушак Францис	Велланд, Онт., Канада
	Стельмах Лев	Міссіссага, Онт., Канада
	Столярський Володимир	Омага, Неб.
	Струць Іван	Чикаго, Ілл.
	Шкафаровський Павло	Йонкерс, Н.Й.
	Штука Максим	Трамбул, Кон.
	Теплий Степан	Нью-Тріполі, Па.
	Тлумач Іван	Ефрата, Па.
	Толстиг Сем	Віттинг, Н.Дж.
	Томащук Данило	Канзас Сиrі, Мо.
	Тренза Михайло	Карле Плейс, Н.Й.
	Тромса-Турчак Ірина	Трумбул, Кон.
	Турянський Е.	Воррен, Миш.
	Уздейчук Володимир	Йонкерс, Н.Й.
	Война Павло	Тамарак, Фла.
	Вацлавський Богдан	Томс Рівер, Н.Дж.
	Вариха Петро	Йонкерс, Н.Й.
	Васильків Йосиф	Клифтон, Н.Дж.
	Ватраль Микола	Вестон, Онт., Канада
	Велих Микола	Сиракюз, Н.Й.
	Величковська Лідія	Флорам Парк, Н.Дж.
	Вербовий Степан	Чикаго, Ілл.
	Веселовський Олег	Чикаго, Ілл.
	Волошин Степанія	Акрон, Огайо
	Волощин Михайло	Парма, Огайо
	Воробець Михайло	Омага, Неб.
	Вовк Андрій	Вестон, Онт., Канада
	Ягла Василь	Готборо, Па.
	Яворський Е.	Нью-Йорк, Н.Й.
	Єдинак Йосиф	Фініксвил, Па.
	Юречко Михайло	Лорис Стейшен, Па.
	Захарія В.	Іст Медов, Н.Й.
	Захаріясевич Мирон	Філядельфія, Па.
	Злупко Олекса	Бруклейвен, Па.
	Жулинський Омелян	Нюарк, Н.Дж.
	Зиман Лев	Елленвил, Н.Й.
2	Хмаренко Євген	Говел, Н.Дж.
	Крамарчук Мирон	Ст. Антоні, Мін.
	Левицький Володимир	Мейплвуд, Н.Дж.
	Лодинський Іван	Нью-Гейвен, Кон.
	Мац Мирослав	Нью-Йорк, Н.Й.
	Матичак Володимир	Мокена, Ілл
	Мельникович Михайло	Асторія, Н.Й.
	Надрага Юстина	Трентон, Н.Дж.
	Пахолюк Ігор	Берлингейм, Каліф.
	Телюк Наталія	Стемфорд, Кон.
	Вігак Василь	Ютика, Н. Й.

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",
щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам виянити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

Air Ukraine UZBEKISTAN airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ
з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:
"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 ***(бюро)***
1-212-245-1005 ***(резервування квитків)***
1-800-820-2891 ***(вантажі)***
1-718-244-0251 ***(вантажі, факс)***

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США?
Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціяцій AACRAO та NAFSA
виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-0000
(773) 761-0030

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

повідомляє все членство, що

34-ті РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООПЕРАТИВИ

відбудуться

в неділю, 26 березня 2000 р.

у великій залі
Українського Народного Дому
142 Second Avenue, New York, NY 10003

Початок о год. 2-ій по пол.

РАДА ДИРЕКТОРІВ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує

членів і українське громадянство

на ДОПОВІДЬ

ПРАЦЮЮЧИ НАД ФІЛЬМОМ ПРО Й. ГІРНЯКА

яку виголосить

д-р НАТАЛІЯ ЧЕЧЕЛЬ, **театрознавець, Київ**,

що відбудеться

у суботу, 18 березня 2000 р., о год. 5-ій веч.
в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

студіяНИНІ NYNI STUDIO NYNIstudio

ПРЕЗЕНТУЄ

Кожної неділі на хвилях WNWR 1540 AM
від 4.00 pm до 5.00 pm

радіо НИНІ NYNI radio

– це наше з Вами радіо
– це наш з Вами хороший настрій

Ваша реклама на радіо НИНІ - це наш з Вами успіх

тел.: 215 745-6620

Замовляйте нові книги видавництва
РОДОВІД (Київ)

1. Вільям Нолл. Трансформація громадянського суспільства.
Усна історія української селянської культури 1920-30 років.
Записана 10-ма дослідниками від старших селян (близько 450) у восьми регіонах України.
560 с. Кол. та ч./білі фото. **25 дол.**

2. Зінаїда Тарахан-Береза. Святиня.
Документальна історія Тарасової Могили в Каневі.
540 с. Понад 400 кол. та ч./білих фото. **25 дол.**

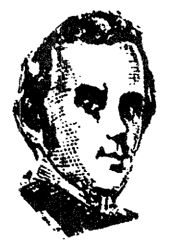
3. Родовід, *журнал про історію культури. 5-17 числа. 120 с. Колір.* **11 дол.** за число.

4. Юрій Тарнавський. 6x0 *(драматичні твори).* **19 дол.**
5. Юрій Тарнавський. Їх немає *(поезії).* **22 дол.**

Всі ціни разом з пересилкою.

RODOVID: 18200 S. Mullen Rd., Belton, MO 64012

E-mail: rodovid2@aol.com

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА У США
UKRAINIAN LANGUAGE SOCIETY — CHICAGO

425 RIDGE AVENUE • CLARENDON HILLS, ILLINOIS 60514, USA

Лютий, 2000

Товариство Української Мови (ТУМ) в Чикаго, засноване в березні 1990 р. з метою помагати Україні україномовними книжками та журналами, які вийшли друком в діяспорі. Товариство висилає українську літературу до всіх 25 обласних осередків ТУМ - „Просвіта" в Україні, до бібліотек Києво-Могилянського Університету та його філій в Острозі і Миколаєві та до деяких гімназій.

За минулих 10 років були вислано 717 пачок української літератури, коло 101,100 одиниць вартістю 764,500 дол. Оплата висилок була 32,317 дол. Крім цього було вислано 40,216 дол. на видавничу працю „Просвіти" в Україні і останньо передано 6,000 дол. на стипендії для сільських дітей, які будуть студіювати україністику в Києво-Могилянському Університеті, або в його філіях в Острозі, чи в Миколаєві.

Ця поміч була можливою через щедрість української громади в Америці. Нижче подаємо список достойних жертводавців. Щира подяка нижчезгаданим особам за їхню поміч в минулому.

Заохочуємо шановних читачів включитися в наші ряди.

проф. Віра Боднарук, голова
Ukrainian Language Society, 425 Ridge Ave, Clarendon Hills, IL 60514

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ТУМ (імена без титулів)

6,307 дол.	Об'єднання Укр. Ветеринарних Лікарів Чикаго (із забави дебютанток 1999);
5,000	РУХ (Чикаго);
4,232	Громадський Комітет Чикаго (із святкувань річниць незалежности);
4,055	Боднаруки Б.В.;
3,100	Фундація „Спадщина" (Ю. Куляс);
2,520	Демуси П.В.;
2,225	Татарки М.Л.;
1,840	Сосенки Р.Г.;
1,600	Плешкевич О.
1,535	Харкевичі М.О.;
1,415	Об'єднання Жіночих Організацій Чикаго (Гарасовська О.);
1,400	Мацюрак В.;
1,115	Боднарук М.;
1,100	Радзикевич М. („Бертехзгаден");
1,085	„Вечірня Трибуна";
1,085	Мурська О.;
1,000	Ушитко Ю.;
960	Деркач І.;
954	84-ий Відділ СУА;
950	Берестянські Р.Л.;
920	Целевич Б.;
910	Іванців М.;
900	Зарічний В.;
820	Іванці Я. І.;
800	Калимон О., Укр. Амер. Тов. Сеньйорів - Маямі (Ракуш М.);
725	Семчишин М.;
700	Ременюк (Іст Вю Ассо);
655	Мельник О.;
550	Укр. Культ. Центр св. Андрія (Норт Порт);
540	Павлинська У.;
510	Тов. Сеньйорів при катедрі св. Миколая (Чикаго), Кобилецький Р.;
500	Лалаки І.В., Попович Н., „Самопоміч" (Чикаго);
465	Лібери М.М.;
450	Роман Ткачук І.;
440	Мізь Л.;
415	Серединська Л.;
400	Козаки Б.О., Поповичі П.І., Савчини Е.З.;
395	Н.Н.;
390	Біда М., Шандра С.;
375	Коверки О.Л.;
335	Литвинишини О.З.;
320	Войтович О., Слободяни П.А., Татарки Ю.О.;
300	Деван І., Кухта Е., Малюки Р.С., Роговські Б.В.;
290	Басюк Л.;
275	Дорожинська М., Лизогуб В., Панчуки Я.Я.;
270	Мартинюк О.;
260	Баторфальви М.;
250	Дудяки С.Л., Припхан Р., Северж С.М.;
235	Балтаровичі Р.М.;
230	Воєвідка І., Кочій С., Сацюки О.Р.;
225	Дурбак М., Коновали В.Н.;
210	Кодельська М.;
200	Антоновичі Б.О.; Огаренко Л., Смик Р., 102-ий Від. СУА, Турчин М., Шандрук П., Яворський М.;
175	Воронки Р.З., Коломийці А.Л.;
165	Фединяки В.О.;
155	Черняк К.;
150	Андрусяк М., Боднарук Л., Гірняки Б.Д., Головаті М.І., Голоди В.Л., Грушецькі Д.Г., о. Косарчин М., Легенька М., Мостовичі Л.О., Ріпецькі М.М., Ястрембські В.Є.;
140	Бігун З., Модрицькі М.Г.;
135	Куриляк Л.;
130	Вигінна Г., Іванків Є.М., Іванчук Н., Качуровський В.;
125	Іванів Н.;
120	Сторожуки Б.С., Шпур Т.;
110	Казанівська Л., Кузик Н., Мандрусяк, Пастернак Ю.О., Пилип'юк А., Поливка О.;
100	Білинська У., Бойко Л.А., Братків В.Р., Броварі А.Т., Вигінний Ю.П., Ганкевичі Я.М., Гомзяк І., Грицеляк Д., Грицеляк М., Грицеляк Ю.С., Данилишин Я., Двояк С., Демус Андрій, Демус Марко, Демус Мар'ян, Дзвіник Я., Заяць Ю., Ковальський Е., Кушнірук О., Лучечко І., Марчук Я.Л., Перкач Е., Рідна Школа (Чикаго), Рудавський Б., Сербин Компанія, Соф'як М., Трухлий В., Укр. Нар. Союз, Відд. 379, Фединяк М., Филипович З., Хонацькі Я. Н., Шандор Л., Шаруновичі А.І., Шулежко Ю.Д., Щур Л., Ярошевичі М.Д., Ястрембський І.;
95-60	Білинські І.М., Вислоцькі М.І., Гайовий Ф., Ґорчинська І., Дацишин С., Деркач В., Дикий Я.Д., Дражньовський Р., Дурбак Б., Камінська І., Качкенович К., Коленські М.О., Коломийці Ю.Л., Коновали О.М., Косогор В., Марчук А., Марчуки В.О., Мельник А., Надзікевич П., Німчук, Роздольська О., Снігір І Х, Слюсарчук Ю., Стефанська О., Цибрівська М., Туркали З.П., Франківський М.;
50-10	Богачевський І., Васинчук Л., Ватраль Б., Вередюк М., Веселовські О.Ю., Вигінний П., Вишницька Е., Волошко М., Гаркач Р., Ґебард Ф., Ґулей М., Демус Адріян, Демус Петро, Денисенко Т., Деркач Ю., Дмитренко Р., Дяченки Ю. О., Заяці Р.Г., Зивтинс О., Зик О., Івахів, Казанівська С., Каліни В.Л., Канафоцький С., Карп'як, Качала О., Каштанюк Д., Квіт З., Китаста Г., Кіт А., Козаки І.З., Косовська Н.Л., Король Г., Котенко В., Кочман Л., Крамарчук Н., Крейден В., Кузик Д., Кундис М., Куріци О.Г., Куропась М., Курос С., Кучма/Бабій Л., Лесейки І.М., Мельничуки Е.Г., Микитюк І., Мішалов А., Міщенко М.В., Момотюк І., Моцюк П., Мудрі В.Л., Новак П., Олексюк І., Олійник С., Павлик О. Пасіка, Паук Б., Петренко І., Рідна Школа (Дітройт), Рокіский Е., Самбірські С.Л., Сачик О., Сидір М.Я., Сова Б., Стадник М., Стецура, Стризак М., Стрільчук, Строїч Д., Струтинські Я. Є., Тарнавська І., Тесаровичі Я.М., Шеремета Л., Шкірпан А., Шоробура Ю., Шпиталь Л., Шпур Т., Штомпіль С. Ячмінська Я.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 484 ВІДДІЛУ

З днем 1 березня 2000 р. обов'язки секретаря 484 Відділу перебирає новий секретар

НАТАЛІЯ ХОЛАВКА

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Natalie Cholawka
709 James St.
Utica, NY 13501
Tel.: (315) 724-3584

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 316 ВІДДІЛУ

З днем 1 березня 2000 р. обов'язки секретаря 316 Відділу перебирає новий секретар

МИРОСЛАВ БЛАГИЙ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Myroslaw Blahyj
259 Spring St.
Avon, NY 14414-1117
Tel.: (716) 226-3044

stı scope travel inc
1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903
http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Leading World Tour Operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

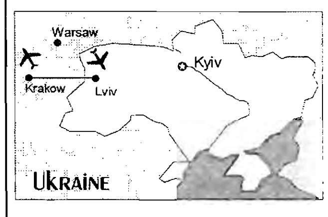
MILLENNIUM ESCORTED TOURS

HUTSULKA

via LOT Polish Airlines
***from* NEWARK *or* CHICAGO**
17 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $2275

The most popular of tour itineraries: fly into Kyiv, take a sleeper train to Lviv and continue by deluxe touring coach: **Kyiv (4) Lviv (3) Yaremche (1) Chernivtsi (2) Lviv (3) and Krakow (2)** *plus* Rohatyn, Ivano Frankivsk, Kolomyja, Zarvanytsia, Krekhiv and Przemysl ***Departures: May through Sep***

LVIV EXPRESS

via LOT Polish Airlines
***from* NEWARK *or* CHICAGO**
17 DAY AIR ONLY to Lviv (2 days in Krakow)
from $1190

Enjoy your trip and leave EVERYTHING to us. Fly with us from Newark to Lviv, **stay with family 14 days** and return to Newark on a non stop flight from **Krakow** after spending 2 wonderful days there. Escort, Ukrainian visa, medical insurance and Krakow stay included ***Departures: May through Sep***

CHAIKA

via LOT Polish Airlines
***from* NEWARK *or* CHICAGO**
24 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
from $3400

The most comprehensive of tours, combines an **11 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa**, from there by overnight train to **Lviv** to join our *HUTSULKA* group. Together you continue through **Bukovyna,** the **Carpathian Mountains** to **Krakow** (see above) ***Only two departures: Jun 29th and Aug 10th***

DNIPRO CRUISES

M/S Marshall Rybalko
12 day Kyiv/Odesa and
10 day Odesa/Kyiv itineraries
from $999 Main Deck twin rate

Itinerary: **Kyiv, Kaniv, Kremenchuk, Kherson, Sevastopol** and **Odesa.** German-built 240 passenger riverboat, fully airconditioned, with restaurants, bars, daily entertainment, specialty cuisine and offshore exc. 15-day Kyiv/Odesa RT cruises available aboard MS Gen. Vatutin ***Departures: May through Sep***

ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА

Ukrainian Folklore Music Festival in **ZDYNIA**
***via LOT Polish Airlines from* NEWARK *or* CHICAGO**

July 13 - 29, 2000	All-inclusive 17 day Tour	**$2275 tw**
July 20 - 29, 2000	All-inclusive Poland portion	**$1690 tw**

Escort: Marijka Duplak

A Millennium sensation!! World's largest Ukrainian Folklore Music Festival. **Kyiv (3) Lviv (3) Beskydy (1) Krynycia (4) Krakow (3)** *plus* Przemysl, Sanok, Tylawa, Zyndranowa, Zdynia, Svydnyk

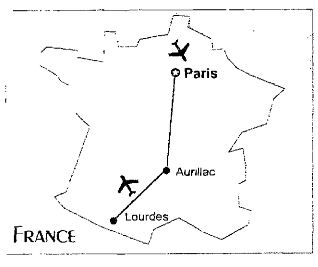

ПРОЩА до ЗАРВАНИЦІ

***via LOT Polish Airlines from* NEWARK *or* CHICAGO**
14 DAY All-inclusive Escorted Tour
Jul 16 - 29, 2000 $1990 twin

Escort: Christine Kowcz

Рішенням Синоду Єпископів Києво Галицької Митрополії, святкування двотисячиліття Різдва Христового відбудуться в Зарваниці. Прогулька включає **Київ (3) Тернопіль (5) Львів (6)**

LOURDES +

Paris *and* Aurillac

***via Sabena Airlines from* NEWARK or CHICAGO**
11 DAY All-inclusive Escorted Tour
May 21 - 31, 2000 $1690 twin

Fly into **Paris (4)** where highlights include the Notre Dame Cathedral, Eiffel Tower, Versailles and a cruise on the Seine River. Continue by touring coach to **Aurilllac (2)**, an exquisite 16th c town. A most picturesque ride takes you to **Lourdes (3)** in the high Pyrennes, world's most popular Catholic Pilgrimage destination. You may prepay this tour for your friends/family from Ukraine.

NEW

MEDITERRANEAN Cruise

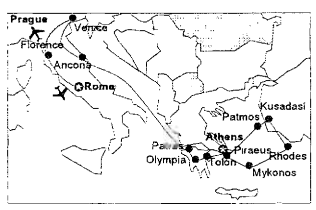
aboard the Holland America ***M/S Maasdam***

7 days

$1599 twin includes air from JFK

Departures: May 14, 21 & 28, 2000

BARCELONA, SPAIN - Tunisia (Carthage/Tunis options) **- Palermo, Sicily - Rome** (Vatican City option) **- Monte Carlo, Monaco** (Nice option) **- Marseille, France** (Avignon/Les Baux option) **- BARCELONA, SPAIN**

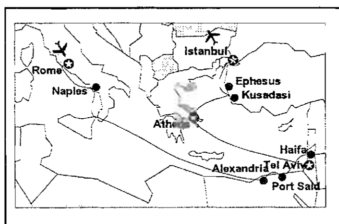
MILLENNIUM YOUTH TOUR

via Czech Airlines

***from* NEWARK**	**$2750**
***from* CHICAGO**	**$2900**

17 DAY All-inclusive Escorted Bus & Cruise Tour
Jul 30 - Aug 15, 2000

Italy: Rome, Florence, Venice then *CRUISE* to **Greece**, by bus to Olympia, Tolon and Athens, then join the **Greek Island & Turkey** *CRUISE* to Rhodes, Mikonos, & Kusadasi. ***Під патронатом Братства Молоді св. Бориса і Гліба (св. Володимира і Ольги у Чікаго)*** **Spiritual Guide: Rev. Myron Panchuk**

MEDITERRANEAN Cruise

aboard the ***Pacific Princess "Love Boat"***
***via Czech Airlines from* NEWARK**
to Rome return from Istanbul
14 DAY Deluxe Cruise and Air package
Nov 25 - Dec 8, 2000 from $3490

Italy: Sorrento, Naples, Capri, Pompei **Egypt:** Alexandria, Cairo, Pyramids, Port Said, Suez Canal **Holy Land:** Nazareth, Galilee, Jerusalem, Haifa, Ashbod, Tel Aviv, **Greece:** Athens, Piraeus and **Turkey:** Kusadasi, Ephesus, Istanbul ***Millennium dream come true! Perfect climate and no crowds!***

BERCHTESGADEN GYMNAZIA REUNION TOURS

via Northwest Airlines from Newark

17 DAY All inclusive	$2600
12 DAY All inclusive	$2200

Apr 27 - May 13, 2000

Organized to commemorate the 50th anniversary of the Berchtesgaden Gymnazia Class of '49. The lovely itinerary starts in **Lviv (3)** for Ukrainian Easter, continues by your own deluxe touring coach to **Krakow (2)** via Przemysl, **Vienna (2)** Salzburg, **Berchtesgaden (4)** Innsbruck, through spectacular Alps to **Mittenwald (2)** Garmisch, Oberammergau, Wies and **Munich (2)** Escort: Omelan Helbig

Загін "ЧЕРВОНА КАЛИНА"

прогулька в Україну з нагоди святкувань 75-літнього Ювілею
via Czech Airlines from Newark
15 DAY All inclusive $2300
Aug 20 - Sep 3, 2000

Be in **Kyiv (4)** for the Celebration Festivities of Ukraine's Independence Day, then proceed by deluxe coach via Pochajiv to **Lviv (6)** Makivka, Stryj. Plenty of free time to visit family and friends. Rejoin your touring coach for the remainder of a wonderful itinerary to **Krakow (2)** Przemysl then across the Western Beskyd Mountains to **Prague (2)** Guaranteed departure Escort: Ivan Luchechko

SPECIAL UPDATE

FLIGHTS to LVIV

- **PURCHASE YOUR TICKET NOW!!**
- **SPACE LIMITED**

Early booking discount on LOT Polish Airlines
→ to Lviv from New York or Chicago on Sunday and Thursday
← from Lviv to New York or Chicago on Saturday and Tuesday

СФУЛТ

VII WFUMA MEDICAL CONGRESS

Aug 13 - 18, 2000
in LVIV, UKRAINE
via Lot, Northwest or Lufthansa

Depart any gateway in USA or Canada *(rates quoted are from NYC)*

Tour A	Lviv Aug 10-18, 2000	**Land Only** package	tw	**$900**
Tour B	Lviv, Yalta, Kyiv	All inclusive 17 days	tw	**$3200**
Tour C	Lviv, Kyiv	All inclusive 17 days	tw	**$2800**

2000 Brochure will be mailed ONLY upon request!

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

Я завше впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять до України надійно та протягом якихось хвилин,

кажe Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських Ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте долари до України через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 125 років, пропонує надійні грошові перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більше, ніж 178 країнах; в Україні ж - понад 470 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по всьому світі.

Ми говоримо українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світі℠

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЬЮ-ЙОРК, Н.Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в п'ятницю, 31 березня 2000 р., о год. 6:30 веч.
в будинку Товариства „Самопоміч"
98 Second Avenue, New York, NY 10003

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два деле-гати наступних Відділів:

5, 6, 8, 16, 86, 130, 158, 184, 194, 200, 204, 205, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 450, 489.

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

В нарадах візьмуть участь:

Варка Бачинська, *голова*

Леся Гой, *секретар* **Іван Хома**, *касир*

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ ОКРУГИ:

д-р Іван Флис **д-р Василь Лучків**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ДІТРОЙТ, Миш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 26 березня 2000 р., о год. 10-ій ранку,
в Українському Культурному Центрі,
26601 Ryan Road, Room 10, Warren, MI 48091

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

20, 82, 94, 146, 165, 174, 175, 183, 235, 292, 303, 309, 341

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Марта Лиско, Головний секретар УНС
Олександер Серафин, контролер УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:
Олександер Серафин, голова

Роман Лазарчук — секретар **Ярослав Базюк — касир**

П О Д Я К А

з волі Всевишнього відійшов від нас 30 листопада 1999 р. після важкої недуги, на 84-му році життя наш дорогий і незабутній

СВ. П.

інж.-хемік ЯРОСЛАВ БІГУН

Цією дорогою висловлюємо нашу глибоку вдячність родині, приятелям, співробітникам і знайомим, які своїми молитвами та своєю присутністю на похоронних відправах вшанували пам'ять Покійного і теплими словами співчуття й розради облегшили наше родинне горе.

Щиро дякуємо парохові церкви св. Івана Хрестителя о. Богданові Лукієві, ЧНІ за відслуження Парастасу.

Особлива подяка о. Леонідові Малкову, ЧНІ за духовну опіку під час довгої недуги покійного, за уділення св. Тайн – Єлеопомазання, відправлення св. Літургії, похоронних обрядів, за зворушливі прощальні слова та відпровадження покійного в останню дорогу.

Дякуємо Михайлові Стащишинові за служіння і спів під час Парастасу.

Вдячні Сестрицтву православної церкви св. Андрія Первозваного за смачно приготовлену тризну і за їх гостинність.

Щира подяка працівникам похоронного заведення Литвин і Литвин за старанне переведення похорону.

Особливу подяку складаємо д-рові А.Стефанівському і д-рові Джосефу за медичну опіку.

Щиро дякуємо всім, які прощали і звеличали Покійного в промовах у похоронному заведенні, на цвинтарі і під час тризни: д-рові Д. Стасіву – приятелеві зі студентських років, інж. М. Чайківському – від Товариства Інженерів у Н.Дж., д-рові Р. Ричокові – від Приятелів Руху, невістці – Ірені Бігун за спомин про батька і діда, редакторові М. Галіву – від Патріярхального Товариства і НТШ, д-рові Степанові Вороснові – від Гарвардського Проєкту, Б. Казанівському – приятелеві з молодих літ, інж. Л. Калиничеві – від Патріярхального Товариства Н.Дж., мгр-ові В. Баранецькому – співпрацівникові з Покійним, інж. Е. Змию – від Головної Управи Інженерів.

Щиросердечно дякуємо усім нашим приятелям, які в час довготривалої хвороби покійного не жалували ані часу, ані труду на частї відвідини, за їх особливі різні прислуги, за збирання пожертв на добродійні цілі, за теплі слова й поради і усім, що у тому часі помагали нам своєю присутністю, видержали й пережили це тяжке родинне нещастя, а це: Оксані й Борисові Бурачинським, д-р Любі і д-рові Юрієві Стефанівським, Володимирові Данилюкові, Андрієві Кейбіді, Любомирові Калиничеві, Левові Коленському, Ірині і Петрові Яблонським, Ользі Смаль, Мирославі Мандрусяк, д-рові Богданові Панчукові, Богданові Казанівському, Марії Юркевич, Василеві Цинайко.

Щиро дякуємо всім за участь у похоронних відправах і тризні, за чудові квіти і печиво, численні усні та письмові вислови співчуття, за телефонічні розмови, за щедрі пожертви на добродійні цілі, та вашу пам'ять про Покійного.

Нехай Всевишній винагородить вас усіх своїми щедрими ласками за добрі серця.

Якщо когось поминули, просимо вибачення.

НА ВІЧНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:
Dagny Maas, Marie Mc Dowell, Gloria & Ranny Van Viter.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:
Ірена і Андрій Бураки, Зеновія і Мирон Бураки, Ірена Чума, Володимир Данилюк, Джекі і Олесь Данилюки, Дам'ян Ґеча, Орися Довбак, Стефанія і Антін Фединишини, Слава і Микола Гординські, Петро і Ірена Яблонські, Олена Дорожинська, Іванна Гамуляк, Ольга Гаєцька, Марія і Володимир Левицькі, Олена і Богдан Казанівські, Марта і Всеволод Казанівські, Евелин і Андрій Кейбіди, д-р Юрій і Надія Кігічаки, Юстина і Теофіль Клебани, д-р Олег і Оленка Колодії, Анна Козак і родина, Ірена і Григорій Козаки, Микола Красножоний, Роза Кратко, Наталія Кравчук, Михайло і Анна Матіяші, Марія і Богдан Охотські, Ксеня і Ігор Раковські, д-р Ярослав і Ярослава Панчуки, Ґаля і Василь Пелехатий, Анна Шаркевич, д-р Богдан і д-р Софія Шебунчаки, Евгенія і Володимир Шпирки, Ірена і Славко Яворські, Марія Юркевич.

КВІТИ Й ПЕЧИВО:
Таїса Богданська, Мирося і д-р Богдан Бурачинські, Люба і Михайло Дзімани, Ірена і Петро Яблонські, Леся Пашковська, Марія Семанишин, Осипа Яворська, Наталія і Мирон Возняки, Ірена і Андрій Бураки, Оксана і Борис Бурачинські, Марко й Діяна Мандрусяки, Мирослава Мандрусяк, Дануся і Василь Васильковські, Христина Бравн-Рак, Роксоляна Волошин-Рак, Atlas Refinery Inc., Hildebrand Family, Cagne Family, Laise Dufrensge & Richard Carcione, Turkos and Willilams Family.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЕДУКАЦІЙНИЙ ФОНД:
Бігун Богданна-Надія, Бігун Рената, Бігуни Ірена і Юрій, Богданська Таїса, Боба Ольга і Осип, Боярський Володимир, Боднари Зірка і Ігор, Бураки Ірена і Андрій, Бураки Зеновія і Мирослав, Бурачинські Мирослава і Богдан, Баранецькі Христина і Володимир, Будна Дарія, Чайковські Мирослава і Михайло, Данилюк Володимир, Гудзяки Ярослава і Олександер, Гнатів Богуслава, Ґаліви Зірка і Микола, Яблонські Ірена і Петро, Яворські Люба і Юрій, Кочержук Ірена, Кононів Іванна, Ляцко Парания і Осип, Леуші Анна і Стефан, Ричок Роман, Раковські Рома і Андрій, Семанишин Марія, Савчин-Дол Ірена, Шебунчаки Софія і Богдан, Панчуки Ярослава і Ярослав, Стахови Слава і Денис, Турянські Люба і Іван, Возняки Наталія і Мирон, Змий Евген.

Разом зібрано 1,495 дол.

СВЯТА СОФІЯ:
Андрушків Софія, Бігун Надія, Бабяки Надія і Любомир, Бурачинські Валерія і Андрій, Васічко Володимира, Величковські Марія і Юрій, Данилюк Володимир, Дзімани Люба і Михайло, Ґуралечко Люба, Говзун Софія, Голинська Іванна, Яворська Осипа, Яворські Дана і Олесь, Казанівські Олена і Богдан, Коленський Лев, Качмарська Ірена, Левицькі Марія і Володимир, Левицькі Ірена і Роман, Ляшевич Ліда, Мандрусяк Надія, Огоновська Марія, Пашковська Александра, Стефанівські Люба і Юрій, Тимкевичі Уляна і Антін, Ткач Александра, Юркевич Марія, Храплива Марія.

Разом зібрано 1,010 дол.

НА ФОНД ЖУРНАЛУ „ПАТРІЯРХАТ":
Бігун Богданна-Надія, Гаєцька Ольга, Мартинець Евфрозина, Ничай Микола, Остапюки Ірена і Ярослав, Смаль Ольга

Разом зібрано 600 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В НЮАРКУ:
Бігун Надія і діти, Василюки Марія і Антін, Гамуляк Іванна, Кравчук Наталія, Матіяші Анна і Михайло.

Разом зібрано 210 дол.

НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА:
Бігун Надія, Біловщук Люба, Антонюки Евгенія і Мирослав, Яворська Іванна.

Разом зібрано 400 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ:
Бігун Надія, Бакалець Марія, Плакида Надія, Дурбак Марія, Мандрусяк Мирослава.

Разом зібрано 325 дол.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШЕ ЖИТТЯ" СУА:
Бігун Надія, Ковальська Зеновія, Ратич Іванна, Окружна Управа СУА Н.Дж.

Разом зібрано 175 дол.

НА ФОНД „БАБУСІ" СУА:
Бігун Надія, Мацюрак Міра.

Разом зібрано 110 дол.

НА ФОНД ПЛАСТУ В УКРАЇНІ:
Кордуба Даміян. – 100 дол.

НА ФОНД АМБАСАДИ – КОНСУЛЯТУ В США:
Кордуба Даміян – 200 дол.

Наша щира подяка всім жертводавцям за пожертви і молитви в пам'ять Покійного.

БОГДАННА-НАДІЯ БІГУН
з дітьми, внуками і родиною

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ОЛБАНІ, Н.Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 11 березня 2000 р., о год. 2:30 по пол.
в домі Українського Клюбу

402 25th Street, WATERVLIET, NY

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних Відділів:

13, 57, 88, 266

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Марта Лиско, Головний секретар УНС
Стефанія Гаврилюк, радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Микола Філь – голова
Володимир Літинський – секретар **Володимир Кривулич** – касир
Павло Шевчук – Почесний голова Округи

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ЧИКАҐО, Ілл.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 25 березня 2000 р., о год. 3-ій по пол.
в Українському Культурному Центрі
2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних Відділів:

17, 22, 107, 114, 125, 131, 139, 157, 176, 220, 221, 259, 379, 399, 423, 452, 472

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Стефко Куропась – заступник Предсідника УНСоюзу

за УПРАВУ ОКРУГИ:
Почесний голова Округи та Почесний член Уряду УНС – **Степан Куропась**
Почесний член Уряду УНС – **д-р Мирон Куропась**
голова Округи – **Стефко Куропась** секретар – **Андрій Скиба**
касир – **Богдан Кукуруза**

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 16 травня 1999 р. відійшов від нас у вічність на 85-му році життя наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ПЕТРО МІРЧУК

Цією дорогою складаємо щиру подяку всім, що прийшли віддати останню прислугу Покійному і відправити Його на вічний спочинок.

Дякуємо за участь у Парастасі, похоронних відправах, за молитви і Служби Божі, за особисті, телефонічні та листовні вислови співчуття, вінки та квіти і за пожертви в пам'ять Покійного.

Щиросердечну подяку за довголітню лікарську опіку, зокрема в часі останньої недуги, складаємо д-рові Андрієві Оліярчикові, який опікувався Покійним мов рідним батьком.

Щиро дякуємо Всв. о. митратові Іванові Біланичеві, оо. Василеві Сивенькому, Ярославові Курпелеві та Орестові Михайлюкові за духовну опіку протягом останніх років, а о. Михайлюкові за уділення Чину Маслосвяття перед смертю Покійному.

Найсердечніша подяка Високопреосвященнішому Митрополитові Кир Стефанові Суликові за очолення похоронних відправ і виголошення надгробної проповіді. Владиці-помічникові Кир Володимирові Пасці за проведення похоронних обрядів на цвинтарі, Преосвященнішому Владиці Кир Василеві Лостенові за вислови співчуття, і Впрп. та Всч. оо. шамб. і митр. Іванові Біланичеві, шамб. Іванові Бурі, митр. Іванові Терлецькому, ректорові прот. Едвардові Юнґові, парохові Ярославові Курпелеві, Орестові Михайлюкові, Марянові Струцеві, Василеві Сивенькому, Робертові Гитченсові та Іванові Цюрпіті за участь в похоронних обрядах, а Всв. оо. ректорові, віце-ректорові і префектам Львівської Духовної Семінарії за відспівання поминальних відправ в Україні.

Щира подяка дякам маест. Несторові Кизимишину, Андрієві Міджакові, Мирославові Солтисові та хорові церкви Христа Царя за відспівання всіх похоронних відправ.

Наша велика вдячність за виголошення прощальних промов після Парастасу та на тризні: Богданові Качорові від Світової Ліґи Українських Політичних В'язнів, мгрові Евгенові Гановському від Проводу ОУН та ОУДФ, який також відчитав кондоленційного листа голови Проводу, деп. Слави Стецько, інж. Михайлові Свідерському від Головної Управи ООЧСУ та Організації Українського Державницького Фронту на американському терені, Михайлові Ковальчинові й інж. Ігореві Смолієві від Крайової Екзекутиви та місцевого відділу УККА, Юрієві Наконечному від Крайової Управи СУМА, Іванові Майчукові від місцевого відділу ООЧСУ, д-рові Іванові Скальчукові та Богданові Казанівському від найближчого кола друзів з громадсько-політичного життя та Михайлові Дзюбасові від односельчан, вірних дітей с. Доблівляни біля Стрия.

Дякуємо усім представникам організацій за їхню численну участь в похороні, а також членам місцевого осередку СУМ за участь в одностроях на відправах.

Сердечна подяка похоронному заведенню Михайла Насевича за солідну і професійну підготовку похоронних чинностей і тим, що допомогли нести домовину.

Щиросередечно дякуємо усім за щедрі пожертви на наступні цілі:

<u>НА ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ</u>:

Осередок СУМА ім. УПА у Філядельфії, Прп. сс. Стефанія та Ансельма, ЧСВВ, О. і І. Бартківи, д-р М. і М. Богатюки, Б. Богдан, С. і Т. Волянюки, С. Гавриш, Ю. і О. Головчаки, Е. Гановський, Т. Ганушевська, П. і І. Гриценки, М. Дзюбас, родина Дзюбасів, В. Заяць, В. Іваськів, Б. і О. Казанівські, С. Ковалишин, М. Ковальчин, О. Колінко, І. Крих, І. і Д. Кушнірі, Ф. Кушнір, М. Леськів, М. і С. Леськові, Е. Лоза, О. Лукасевич, С. Люба, М. Майчук, Е. Мартинець, М. Мартинович, А. Матковська, П. і О. Мечники, А. і М. Міджаки, д-р А. і Р. Олеярчики, Т. Олещук, М. Онуферко, В. Пак, П. і Л. Палюхи, Т. і Д. Пенкальські, Я. і І. Пенкальські, О. Поритко, Я. Поточний, О. Пришляк, М. Прокопович, М. Рущак, А. Сагата, М. Гаманюк-Салек, Л. Сілецька, П. Станько, Г. Утриско, М. Харина, І. і М. Шперналі, І. і А. Яворські, всеч. оо. Д. Клуні та І. Філдз.

<u>НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ СЕМІНАРІЮ СВ. ДУХА В РУДНОМУ БІЛЯ ЛЬВОВА</u>:

	110 дол.	М. Гаманюк-Салек;
по	100	Осередок СУМА ім. Лесі Українки в Джерзі Сіті, осередок СУМА ім. УПА у Філядельфії, сестрицтво при УКЦ Різдва Пресв. Богородиці в Нью-Бранзвик, похоронне заведення М. Насевича, Б. і І. Качори, М. і Р. Пришляки, Б. і Н. Пруці;
по	50	д-р О. і А. Березецькі, д-р М. і М. Богатюки, д-р Ю. Богатюк, В і К. Данко, М. і К. Захаріясевичі, Л. і М. Іваськови, д-р Л. і М. Киї, Б. і Х. Кульчицькі, Л. Луцишин, С. і З. Мартинці, С. і Е. Новаківські, І. і Т. Павлічки, Б. і М. Паладії, М. Савчак, М. Семанишин, Л. Сілецька;
	40	С. і Т. Волянюки;
по	30	М. Захаріясевич, М. Лозинська, Я. Пришляк;
по	25	М. Данилів, Д. Колодій, Е. Луцишин, М. і Л. Онуферки, В. Пак, І. і К. Пашковські, Я. і І. Пенкальські, Т. Царик, С. і А. Галущак-Ячевич, І. і Р. Панивко;
по	20	Б. Богдан, родина Галущаків, Д. Ганкевич з родиною, Г. Давид, О. Дашківська, Я. і О. Іваськови, Е. Куропась, С. Кусень, І. і Д. Кушніри, М. Леськів, Т. Маркович, Т. і Л. Пенкальські, Р. Стеблій, Г. Утриско, Е. Чекай, Х. Чорпіта, І. і М. Шперналі;
по	10	С. і М. Абрами, І. Андріївський, Е. Гановський, родина Дзюбасів, М. і Т. Кужли, Т. Олещук, І. Смолій, Б. і В. Тодоріви.

<u>НА ФОНД ПЕРЕВИДАННЯ ТВОРІВ ПОКІЙНОГО В УКРАЇНІ:</u>

	100 дол.	Б. і Н. Пруці;
по	50	Головна Управа ООЧСУ, д-р О. і А. Березецькі, М. Ковальчин, М. Лозинська, Б. і М. Паладії;
по	40	М. Паламар, П. і Л. Палюхи;
	30	М. і Л. Киї;
по	20	М. Борецький, С. Теодосія Луків, ЧСВВ, П. і О. Мечники, Відділ ОЖОЧСУ у Філядельфії, Л. Сілецька, М. і Ч. Солтиси;
по	10	М. Дзюбас, А. і М. Міджаки, Ю. і Й. Федорійчуки, І. і М. Шперналі;

<u>НА ФОНД ДОПОМОГИ КОЛИШНІМ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ В УКРАЇНІ ТА КАЗАХСТАНІ:</u>

по	100 дол.	інж. Б. і І. Качори, д-р І. Столяр, І. Мірчук;
по	25	Е. і С. Мартинці, Л. Сілецька, Г. Клим і О. Волчук;
по	20	Б. і О. Казанівські, д-р І. Скальчук, д-р А. і Р. Олеярчики, П. Станько, С. Гавриш, О. Колінко, С. і Т. Волянюки, А. Галайдіда, З. Мисько, М. Грицковян, В. Риндич, Я. і М. Тимків, Т. Маркевич, М. і І. Тимчуки, КУ СУМА, М. Лисяк, А. і М. Міджаки, Я. Поточний.

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ</u>:

по	100 дол.	А. Мірчук, д-р І. Мірчук;
	25	О. Волчук.

<u>НА РОЗБУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЦЕНТРУ ТА МОНАСТИРЯ В ГОШОВІ (куди Покійний ходив малим із мамою на відпусти):</u>

	200 дол.	А. Мірчук;
по	100	Т. Царик, І. Мірчук;
	20	І. Рекупидо.

Всім жертводавцям щире спасибі, а покійному Вічная Пам'ять!

Безмежно вдячна родина:

дружина – АНІЗІЯ та
сини – ЯРЕМА, о. митр. прот. РОМАН та ІГОР

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в четвер, 2 березня 2000 р. відійшла у вічність на 81-му році життя наша найдорожча СЕСТРА, ТЕТА, ШВАГЕРКА

бл. п.
ЕВГЕНІЯ РАТИЧ
з дому МОСОРА

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 5 березня 2000 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОН в понеділок, 6 березня 2000 р. з церкви св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н.Дж., а опісля на цвинтарі Evegreen в Гілсайд, Н.Дж.

У глибокому смутку:

сестра – ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО з мужем МИХАЙЛОМ і синами БОГДАНОМ, РОМАНОМ, МИРОСЛАВОМ з родинами

сестрінки – НЕСТОР ОЛЕСНИЦЬКИЙ з родиною
– ТАРАС ОЛЕСНИЦЬКИЙ з родиною
– АНДРІЙ БОГАЧ
– ЛЮБОДАР ОЛЕСНИЦЬКИЙ з родиною
– МИРОН ОЛЕСНИЦЬКИЙ з родиною

та ближча і дальша родина в Америці та Україні.

Вічна їй пам'ять!

З волі Всевишнього 6 березня 2000 р. по довгій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ і ДІДО

бл. п.
інж. РОМАН БОБ'ЯК

проживши 89 років

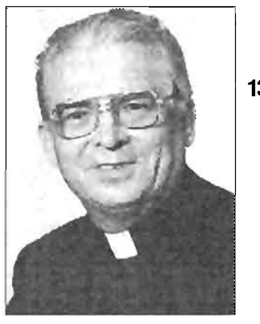
ПАНАХИДА 9 березня о год. 6:30 веч. в похоронному заведенні у Кергонксоні. Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 10 березня о год. 10-ій ранку в церкві св. Трійці, а опісля на місцевому цвинтарі.

У глибокому смутку:

дружина – ЛІДІЯ
син – ОЛЕСЬ БОБ'ЯК з дружиною СОФІЄЮ і донею КАМІЛЕЮ
дочка – АННА НАГІРНА з чоловіком ЛАДИМИРОМ і донею АЛЕКСАНДРОЮ
сестра – ГАЛЯ ШКУДОР з родиною
швагер – СТАХО ЯРОШ з дружиною МАРТОЮ і сином АНДРІЄМ

та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

В ДЕСЯТУ СУМНУ ТА БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
13 березня 1990 р. нашого найдорожчого ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДА та ПРАДІДА

бл. п.
о. ЮЛІЯНА ОСАДЦИ

будуть відправлені заупокійні

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у слідуючих церквах:

Ґлен Спей, св. Володимира	13 березня, 9-та год. ранку;
Йонкерс, св. Михаїла	13 березня, 8-ма год. ранку;
Бруклин, св. Николая	13 березня, 8:30 год. ранку;
Кергонксон, Пресвятої Тройці	15 березня, 8-ма год. ранку;
Гемстед, св. Володимира	13 березня, 9-та год. ранку;
Кенмор, св. Івана Хрестителя	18 березня, 9-та год. ранку.

Просимо рідних, колишніх парафіян, приятелів та знайомих згадати Покійного в своїх молитвах за вічний спокій його праведної душі.

дружина – СТЕФАНІЯ
дочка – ОКСАНА ПОРОДКО з чоловіком РОМАНОМ
син – д-р СТЕФАН ОСАДЦА
внучка – д-р ЄЛИСАВЕТА МЕЛЬНИЧУК з чоловіком МАРКОМ та правнучком ОЛЕСЕМ

ближча і дальша родина.

У світлу пам'ять дорогого стриєчного брата

бл. п.
д-ра ІЗИДОРА ПАСІЧИНСЬКОГО

100 дол. на Броди-Лев, а 20 дол. на пресфонд „Свободи" зложили: ІРЕНА і РОМАН ЛЕВИЦЬКІ, ТЕОДОР ПАСІЧИНСЬКИЙ з Австралії з родинами.

Вічна йому пам'ять!

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого найдорожчого МУЖА

Квіти України. Ірина Захарків 1975

бл. п.
ОСТАПА ЗАХАРКОВА
15 березня 2000 р.

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в слідуючих церквах:

1. Українська католицька церква Непорочного Зачаття, Гемтремк, Миш.;
2. Катедра св. Миколая в каплиці Владики Іннокентія, ЧСВВ, Чикаго, Ілл.;
3. Українська католицька церква св. Юра, Нью-Йорк, Н.Й.;
4. Монастир св. Йосафата, Ґленков, Нью-Йорк;
5. Катедра Непорочного Зачаття, Філядельфія, Pa.;
6. Каплиця св. Василія Великого, Стемфорд, Кон.;
7. Українська католицька церква св. Володимира, Гемстед, Нью-Йорк;
8. Українська католицька церква св. Константина, Міннеаполіс, Мін.;
9. Василіянський монастир свв. Петра і Павла, Мундаре, Альберта, Канада;
10. Монастир оо. Василіян св. Миколая, Крехів, Україна;
11. Монастир оо. Василіян Вознесіння, ГНІХ, Золочів, Україна;
12. Собор св. Софії, Рим, Італія;
13. Церква оо. Василіян Христа Вседержителя, Рим, Італія;
14. Церква св. Йосафата, Прудентополіс, Бразилія.

О молитви в той день просить дружина ІРИНА

26 лютого 2000 р. відійшов на вічний спочинок у Міннеаполісі, Мін., мистець-маляр

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР КУЗЬМОВИЧ КАНЮКА

нар. 4 листопада 1910 р. в Гужівці на Чернігівщині.

Земля Тобі пухом, Приятелю!

Щире співчуття родині.

ПРОМИНУЛО ВЖЕ 32 РОКИ

16 лютого 1968 р. помер в Нью-Йорку поет і есеїст

інж. ЄВГЕН МАЛАНЮК.

16 червня припадає перша річниця смерти його сина

інж. БОГДАНА

похованого в Празі, Чеська Республіка. Дивним збігом обставин Маланюкам була призначена 16-ка. В намірені їх обидвох я замовила кілька Богослужб у о. Богдана Панчака, префекта української семінарії в Люблині, у Польщі. Люблин – це одне із більших скупчень наших переселенців із Лемківщини. В 1998 р. там збудовано нашу греко-католицьку церкву. А в семінарії приготовляють до священичого стану 17 юнаків з Польщі і 31 з України. Знають там про Євгена Маланюка. Будуть за нього молитися і його не забудуть.

Користуючись нагодою (хоча із спізненням), хочу поправити дві великі помилки, які зайшли в моїй „Подяці і Відгуках" („Свобода", 15 січня 1999 р.) супроти д-ра Яр. Славутича і д-ра Юліяна Мовчана. Видаючи книжку і пишучи „Подяку і Відгуки" на неї, я не мала редактора, як також і коректора. З браку місця багато із листів не було надруковано, а деякі були скорочені до мінімум. Тож при „відтинанні" зайшли припадкові помилки. Мені прикро супроти д-ра Яр Славутича, що частина його листа відпала. А над ним було пропущено „Письменник д-р Яр Славутич". В підписі помилково було Ярослав.

„Вельмишановна, пані Галицька! 25 лютого 1998 р.

Щиро дякую за Ваші два листи і за книжку „Весна навіки" (листи Є. Маланюка...).
Поза всяким сумнівом, Вам забезпечене місце в життєписі відомого поета. Зробили Ви добру справу, опублікувавши його листи, що дають майже повну уяву про нього, як людину.
Пригадую, що в розмові зі мною, коли я запросив його до Канади виступити перед моїми студентами, поет згадував про нещасливе родинне життя. Теплими словами згадував Оксану. Я не насмілився запитати більше, щоб не вдаватись в інтимні справи. Запам'ятав ім'я Оксани тому, що моя дочка також Оксана. Звучить гарно – як ОСАННА.
Бажаю Вам доброго здоров'я! З правдивою пошаною, щиро Ваш
Яр Славутич".

Мені совісно також супроти д-р Юліяна Мовчана. Не було видруковано разом із його листом, і відпало закінчення з його великої, на цілу сторінку, так солідно, блискуче опрацьованої, цінної статті, поміщеної в „Новім Шляху" в Канаді 13 червня 1998 р.

„Євген Маланюк всього написав до Оксани 167 листів, значна частина яких у формі фотокопій поміщена в книжці „Весна навіки". Якщо зважити, що майже в кожному з його листів висловлене прохання чи побажання молитися взаємно самим за себе, то з цього напрошується висновок, що Маланюк був дуже побожною людиною. Як кажуть: „нехай буде йому царство небесне!" А Оксані Сембай-Галицькій належить подяка за написання і видання такої книжки".

Д-р Ю. Мовчан з надзвичайною увагою і прецизійністю проаналізував листи Є. Маланюка. Відчув його психічний і душевний стан. Знайшов, виявив і підкреслив головні прикмети його характеру: силу його духовости, глибоку віру і велику побожність. Власне це, за що я його найбільш шанувала і любила.

Д-р Ю. Мовчан з молодих років покликаний до журналістики, весь час писав. Видав чимало книжок. Було надруковано 1600 його статтей, дотепер дописує до „Свободи" в Америці і „Нового Шляху" в Канаді. Йому сповнилось 87 років.

Вітаю д-ра Ю. Мовчана з його уродинами. Бажаю кріпкого здоров'я, сил і витривалости в його невсипущій, довголітній і многогранній праці.

МНОГАЯ ЛІТА ВАМ, ПАНЕ ДОКТОРЕ ЮЛІЯН МОВЧАН!

Оксана Сембай-Галицька

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ І УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА
Станиця Нью-Йорк
ділиться сумною вісткою з побратимами комбатантами та всім громадянством, що 27 липня 1999 р. відійшов у вічність

бл. п.

ВАСИЛЬ КОМАР

Учасник бою під Бродами, втратив ногу в боях під Фельдбахом, член станиці Н.Й.

Родині Покійного найщиріші вислови співчуття складає

УПРАВА СТАНИЦІ

У глибокому смутку повідомляємо, що 12 лютого 2000 р., на 78-му році життя, несподівано відійшов у вічність

бл. п.

ДМИТРО МОЛОДОВЕЦЬ

нар. в Раві-Руській (Україна)

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у середу, 16 лютого 2000 р. в церкві Святого Духа в Честері, Па., а також на цвинтарі Лавн Крофт, де був похований біля сина Ігоря.

Горем прибиті:

дружина	– КАТЕРИНА
донька	– ІРЕНА ВУДВОРД з чоловіком РОБЕРТОМ
внуки	– РОБЕРТ з дружиною ШЕРІ
	– МАРК
правнук	– РАБІ
а також сестра	– МАРІНКА з цілою родиною в Україні.

Дня 19 березня на 40-ий ДЕНЬ буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

у церкві св. Духа в Честері за покійного ДМИТРА.

Родина просить про молитви за спокій душі покійного.

Вічна йому пам'ять!

ПОДЯКА

Несподівано, в повноті активного життя, відійшов у засвіти, 12 вересня 1999 р.

бл. п.

д-р КЛИМЕНТІЙ РОГОЗИНСЬКИЙ

Найщирішу подяку висловлюємо всім, хто взяв участь у похоронних обрядах: Всечеснішим отцям – парохові УКЦ св. Юра Патрикієві Пащакові за відслуження похоронних відправ та слово на Панахиді, о. Роману Дубицькому за переведення обряду похоронення на цвинтарі в Перт Амбой, Н. Дж., та о. Вернарду Панчукові за відправлення Служби Божої в 40-ий день.

Щира подяка за прощальні слова під час Панахиди д-рові Миколі Ґаліву від Наукового Товариства ім. Шевченка, президентові Українського Музею Олі Гнатейко від Українського Музею і д-рові Теодозію Крупі від родини та товаришів по професії.

Щиро дякуємо всім, хто зложив свої усні та письмові вислови співчуття; за квіти – лікарні Кабріні, Українському Музеєві, Науковому Товариству ім. Шевченка, В. Каплан та дальшій родині Покійного; всім, хто взяв участь у тризні в Перт Амбой, Н. Дж.

Наша щира вдячність колишнім пацієнтам Покійного, які численно взяли участь в Службі Божій в 40-ий день після його смерти.

Нехай Господь винагородить усіх вас сторицею!
Дружина ОЛЬГА з родиною.

В пам'ять Покійного зібрано на:

1. ЦЕРКВУ СВ. ЮРА В НЬЮ-ЙОРКУ – 500 дол.
Ольга Рогозинська.
2. УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ УСПЕННЯ і УТРИМАННА ЦВИНТАРЯ В ПЕРТ АМБОЙ –1, 500 дол.
Ольга Рогозинська.
3. УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ – 3,545 дол.

500 dol.	Rohozynskyj Olga S.
500	Self Reliance Ass'n – NY Branch
300	Krupa, Theodosius & Lubomyra
100	Banach Melania, Hnatyeko Myron & Olha, Klufas Emil & Irene, Krupa Laryssa & A. Slobodyanik, Krupa Jaromyr, Kusznir George & Christine, Latyshevsky Dr. Alex, Osinchuk Juliana & Mark Dawson, Osinchuk Lidia, Rak Wolodymyr & Anna, Rudensky George & Olha, Shevchuk Family;
50	Cholhan Dr. Hilary, Czorny Stefania, Haliv Mykola & Zirka, Oryshkevich Dr. Joseph & Lydia, Wyshywany Myroslawa, Zakrewsky Andrew & Lydia,
30	Drozdovska Daria;
25	Bajko Daria, Czernyk Jaroslaw & Lidia, Czerwoniak Jaroslaw & Katria, Dushnyck Mary, Nykyforiuk Wasyl & Zenowia, Shul Vera, Sierant Ivan & Stefania, Wynnyk Ostap & Vera;
15	Drashevsky Lubow.

4. НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
Ірина Срібна – 150 дол.
5. СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ – ОДНОДОЛЯРОВИЙ ФОНД на поміч багатодітним сім'ям – 600 дол.:

200 дол.	Ольга Рогозинська;
300	Теодозій і Любомира Крупи;
50	Ірена Охримович;
30	Віра Савойка;
20	Ірена Кузьма.

6. НА СЛУЖБИ БОЖІ:
Меланія Макаревич Банах;
Анна Бачинська /Корнило Ніна Більчинська;
родина Винників;
Олександер Волошин;
Ольга Гуглевич;
родина Ґайдич;
Анна Демчук,
Дарія Дражньовська;
Ліда Лещук;
Валентина Каплан;
Зенон і Неоніля Крамарчук;
Орися Панчук;
Іванна Рожанковська;
Стефан Секрета і родина;
Іван Сєрант;
М. і Й. Сисак;
Іван Сєрант;
родина Шевчуків;
Марія Шепарович;
Мері Шондра;
товариство – Клюб Сеньйорів Самопоміч.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

МАРІЇ СТАХІВ

НА ФІЛЬМ ПРО ПРЕЗИДЕНТА УГВР КИРИЛА ОСЬМАКА замість квітів на могилу св. п. МАРІЇ пожертви зложили:

250 дол.	Адя і Орест Федаші;
200	Зенон Стахів;
по 100	Володимир Бурдьо, Володимир Демчук, Олександра і Теодор Костюки, Стефанія і Іван Сєранти, Укр. Нар. Дім в Нью-Йорку, Юрій Цвіль.
по 50	Михайлина Баран, Зірка і Микола Ґаліви, Стефан Ґлют, Анатоль Камінський, Юліян Котляр, Юрій Крижанівський, Зінаїда і Осип Левицькі, Омелян Ортинський, Постійне Представництво України при ООН – Василь Сидоренко, Ярослав Пришляк, Люба і Мирослав Прокопи, Віра Сендзік, Неоніля і Володимир Сохани, Євген Стахів, Лариса Стахів, Оксана і Борис Стахови, Богдан Чайківський;
по 30	Галина і Микола Гошовські, Лідія Крамарчук, Євген Шафран;
по 25	Марія Борковська, Ольга Гаєцька, Марійка Галущак з родиною, Марта Данилюк, Василь Зарський, Юрій Олесницький, Стефанія Пришляк, Ярослав Пришляк, Юрій і Авра Слюсарчуки;
по 20	Мирослав Лабунька, Василь Марущак.

Президія Середовища УГВР висловлює глибоку вдячність усім жертводавцям, які своїми датками допомогли завершити продукцію фільму про великого патріота, борця за самостійну Україну.

Ділимося сумною вісткою, що 4 березня 2000 р. на 95-му році життя упокоїлася в Бозі

бл. п.

ОЛЬГА МИХАЙЛІВНА БАЗИЛЕВСЬКА

з дому РУСОВА

Дружина покійного сотника української армії і члена Головної Гетьманської Ради Миколи Михайловича Базилевського, одинока дочка співосновника РУП Михайла Олександровича Русова, внучка відомого педагога і міністра освіти УНР Софії Федорівни з Ліндфорсів Русової.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 березня 2000 р. у Монтреалі.

В глибокому смутку залишила:
доньку – ЛЮДМИЛУ з чоловіком ЮРІЄМ ЛЕВИЦЬКИМ
сина – ОЛЕКСАНДРА
сімох внуків і дев'ять правнуків.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 24 лютого 2000 р. відійшов від нас на вічний спочинок, довголітній мешканець у Флінт, Миш., учитель середньої школи, наш дорогий СИН і БАТЬКО

бл. п.

ОСИП (JOE) ПАНТЕЛЮК, мол.

ПОКІЙНИЙ НАРОДИВСЯ 5 лютого 1934 р. в селі Ілинці, повіт Снятин, Україна.

ПОХОРОН відбувся 28 лютого 2000 р. з української католицької церкви в Норт Порт, Фльорида. Тіло покійного поховане на цвинтарі „Venice Garden Cemetery" у Venice, FL.

В глибокому смутку залишились:
батько – ОСИП, ст.
мама – ОЛЕНА
дочка – ІНА
син – ДЖОЗЕФ
брат – ЄВГЕН в Україні
і багато близьких і знайомих.

Вічна йому пам'ять

РОДИНА

У безмежному смутку повідомляємо, що 18 січня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

ЛІДІЯ ЮЗИЧИНСЬКА ГАНДЗІЙ

ПОХОРОН відбувся 21 січня 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.

Похована на цвинтарі Gate of Heaven, E. Hanover, NJ.

Залишилися в глибокому смутку:
син – ЯРЕМА з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ
внуки – ДАМ'ЯН з дружиною РЕНАТОЮ
– НЕСТОР
правнук – МАТЕЙ
сестри – ОЛЬГА СМАЛЬ
– ТАТІЯНА ПАСТУШЕНКО
та родини – ДУТКЕВИЧІВ, КАМІНСЬКИХ, ПАСТУШЕНКІВ
в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна її пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
25 Jason Ct., Matawan NJ 07747
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
Upstate New York
tel.:1- 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail: lvstaruch@aol.com

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY Export Import Ltd. — Скора гарантована доставка — Fast Guaranteed Delivery

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж. Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert Realtors
CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928

#1 REALTOR IN N.J. OFF: (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. FAX: (973) 635-5086

ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.
Established 1972
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computorpr@aol.com

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

• РОЗШУКИ •

Пилип'юк Наталія Прохорівна, с. Добривода, Радивилівський р-н, Рівенська обл., пошукує сина **ПИЛИП'ЮКА МАТВІЯ ІЛАРІОНОВИЧА**, нар. 1924 р. в селі Добривода, Радивилівський р-н, Рівенська обл. Прошу телефонувати: **(305) 868-1594**

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Розшукую родину **БЕЗДОЛЬНИХ**. Юлія Рогожина, 113186 Москва, Росія, Севастопольський проспект, 17-2-30
e-mail „Julia Rait" <julia_rait@mail.ru>

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

Розшукую моїх близьких родичів. **ГИЧ КЛИМА МАКАРОВИЧА і ГИЧ УЛЯНУ МАКАРІВНУ**, які виїхали на захід до США або Канади (десь в 1913-1916 рр.). До жовтневого перевороту проживали в с. Ковалин, Переяславського повіту, Полтавської губернії. Моя адреса **Україна. Гич Олексій, Київська обл., м. Переяслав-Хмельницький, вул. Набережна 4 кв. 22.**

• ПРАЦЯ •

Пошукую жінку до опіки над старшою людиною – досвід у варенні і прибиранні дому. Обов'язкове легальне оформлення. Добра заплата за домовою. Праця у Денвері, окреме помешкання, субота і неділя – вільні. Писати: 6008 So. Lakeview St., Littleton, CO 80120.

Тел. вечором:
303 798-9083

• РІЗНЕ •

Українка, 40 років (закінчила педагогічний університет) бажає познайомитися з чесним, інтелігентним чоловіком.
Тел.: 973 625-7973 Марійка

ВІДЕО-КАСЕТИ з України

АПОН- 1999
Восьма річниця Незалежности,
ВІЙСЬКОВА ПАРАДА,
День Повітряних Сил України.

АПОН- 1999 Б
Восьма річниця Незалежности,
НАЙКРАЩИЙ КОНЦЕРТ
який ви коли-небудь чули і бачили палац „Україна" у Києві

АПОН- 7797
Українська св. Літургія – відправляє Папа Римський Іван Павло ІІ в Базиліці св. Петра в Римі

АПОН-7797 Б
МОЛЕБЕНЬ
Відправляє Папа Римський Іван Павло ІІ в Базиліці св. Петра в Римі

Ціна 25 дол. за кожну касету, пересилка 5 дол.
Писати:
APON RECORD Comp., Inc.
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599
Ми можемо переробляти ваші приватні відео касети з європейської на американську систему. ***Ціна 20 дол.***

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

Українка 42 роки, з дев'ятирічною донечкою, бажає познайомитися з добрим чоловіком, громадянином Америки або Канади
Тел. **011-380-342-55-2319**
Івано-Франківськ

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

Шукаємо особу для догляду над 50-літнім чоловіком, частинно спаралізованим. Досвід і мінімальне знання анлійської мови побажане. Запевняємо кімнату і харчування. Платня за домовленням. Тел. **518 237-5206** або пишіть на адресу: 162 Mohawk Str., Apt. 3F, Cohoes, NY 12047

Українка, 54 роки бажає познайомитись з чоловіком для створення майбутнього життя. Я маю добру працю і умови.
Тел.: 1-203-888-3587

UKRAINIAN CATERING

ОБСЛУГОВУЄМО ВСІ ПРИЙНЯТТЯ
СМАЧНО І НЕДОРОГО!
457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА В РОЧЕСТЕРІ НЙ

ЗМОЖЕ ПОЛАГОДИТИ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ АБО ЗАЙДІТЬ ДО НАС
ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ПРО НОВІ ТИПИ ПОЗИК

CALL OR STOP IN AND ASK ABOUT
OUR **LOW INTEREST RATE LOANS**

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
824 RIDGE ROAD EAST • ROCHESTER NY 14621
TEL: (716) 544-9518 FAX: (716) 338-2980
www.rufcu.org.

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

EuroLink
Дзвінок в УКРАЇНУ
31¢ за хвилину
Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку
1-800-758-1023